

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΘ΄

Πέμπτη 29 Απριλίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. Ρ. Ζήση και Α. Περ-
λεπέ-Σηφουνάκη, σελ. 6416, 6435

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μα-
θητές από το 2ο Γενικό Λύκειο Ταύρου, το 9ο Δημοτικό Σχο-
λείο Αθήνας, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Κρυονερίου Αττικής,
το 58ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας Αχαΐας και το 2ο Γυμνάσιο
Άργους Ορεστικού Καστοριάς, σελ. 6426, 6430, 6435, 6438,
6442

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 6422, 6448, 6449

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 6405

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ.
6406-6413

3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πα-
ρασκευής 30 Απριλίου 2010, σελ. 6442

4. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την ει-
σαγωγή αλλογενών Ελλήνων πολιτών στις στρατιωτικές σχο-
λές, κ.λπ., σελ. 6414

β) Προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης:
i. σχετικά με τη στέγαση των ιατρικών υπηρεσιών του κα-
ταστήματος ΙΚΑ Σερρών στις εγκαταστάσεις του πρώην Νο-
μαρχιακού Νοσοκομείου Σερρών κ.λπ., σελ. 6416

ii. σχετικά με την αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουρ-
γίας του Νοσοκομείου Λευκάδας, την ανάκληση των παραι-
τήσεων των δέκα γιατρών κ.λπ., σελ. 6417

γ) Προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων:
i. σχετικά με τα δίκτυα αποχέτευσης λυμάτων του Θριά-
σιου Πεδίου κ.λπ., σελ. 6419

ii. σχετικά με την έγκριση μελέτης για το λιμάνι Σιγρίου Λέ-
σβου κ.λπ., σελ. 6420

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου
της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργα-
σίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Ρυθμίσεις για τις εργασια-
κές σχέσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, στη βάση της
αρχής της πλήρους και σταθερής δουλειάς για όλους με δι-
καιώματα». (Μονιμοποίηση των συμβασιούχων ορισμένου και
αορίστου χρόνου και των συνδεδεμένων με συμβάσεις έργου
που υποκρύπτουν σχέση εξαρτημένης εργασίας, καθώς και
των απασχολούμενων μέσω προγραμμάτων stage στο δη-
μόσιο τομέα-Κατάργηση των προγραμμάτων stage στο δη-
μόσιο και ιδιωτικό τομέα-Ρυθμίσεις για τις συμβάσεις
ορισμένου χρόνου στον ιδιωτικό τομέα-Κατάργηση των ελα-
στικών εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο και ιδιωτικό
τομέα)», σελ. 6423

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει
την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλ-
λοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Επιτάχυνση της
ανάπτυξης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας για την αντι-
μετώπιση της κλιματικής αλλαγής και άλλες διατάξεις, σε θέ-
ματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος,
Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής», σελ. 6448

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ. 6448, 6449

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ. 6422

ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 6448, 6449

Β. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ. 6414, 6415, 6416

ΓΑΛΗΝΟΣ Σ., σελ. 6421

ΚΟΡΑΝΤΗΣ Ι., σελ. 6414

ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε., σελ. 6416

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α., σελ. 6420

ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι., σελ. 6419, 6420

ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β., σελ. 6418

ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ., σελ. 6416, 6417, 6418

ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν., σελ. 6421, 6422

Γ. Επί της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουρ- γείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 6428, 6429, 6430

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π., σελ. 6438, 6439, 6448

ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ., σελ. 6423, 6446

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 6434

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ., σελ. 6426

ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ., σελ. 6435, 6436, 6445

ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 6430, 6444

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 6446

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 6437

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν., σελ. 6433

ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 6440, 6441, 6442,

6447, 6448, 6449

ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ. 6435, 6445

ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ Ο., σελ. 6425

ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 6442, 6443, 6444,

6448

ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ., σελ. 6432, 6433

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΘ'

Πέμπτη 29 Απριλίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 29 Απριλίου 2010, ημέρα Πέμπτη και ώρα 09.31' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Σπυρίδων Γαληνό, Βουλευτή Λέσβου, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Αρτοποιών Νομού Τρικάλων ζητεί να μη τροποποιηθεί το άρθρο 5 του Νόμου 3526/07.

2) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Πωλητών Λαϊκών Αγορών διοργανώνεται για τη διαφορετική φορολογική μεταχείριση των απασχολούμενων στις Λαϊκές Αγορές κ.λπ..

3) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των εν Αττική Κυμαίων ζητεί τη συνένωση του δήμου Κύμης με τους δήμους τους οποίους συνορεύει και με έδρα την Κύμη.

4) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γλυκός, εκπαιδευτικός διατυπώνει τις απόψεις του για τις αποσπάσεις και τις τοποθετήσεις των εκπαιδευτικών.

5) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία εκπαιδευτικοί με αναπηρία 67% επιτυχόντες σε διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ ζητούν το διορισμό των εκπαιδευτικών με ποσοστό αναπηρίας 67% σε προσωποπαγείς μόνιμες θέσεις στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

6) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Περιφερειακή Ένωση Κεντρικής Μακεδονίας του Πανελληνίου Σύνδεσμου Τυφλών ζητεί την εκχώρηση της αρμοδιότητας της Σχολής Τυφλών στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

7) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ελευθέρων Επαγγελματιών Ηλεκτρολόγων - Θερμοϋδραυλικών - Τεχνικών Καυστήρων Ν. Ευβοίας και Νήσου Σκύρου διαμαρτύρεται για την άρνηση θεώρησης βιβλίων από τη ΔΟΥ Κύμης, στους ασφαλισμένους του ΟΓΑ επαγγελματίες της περιοχής.

8) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παπαναγιώτου Κωνσταντίνος διατυπώνει τις απόψεις του για την κατάρτιση των νέων δήμων στο Νομό Φθιώτιδας στο πλαίσιο του «Καποδίστρια».

9) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε καταγγελία της ΠΑΕ Παναχαϊκής για στημένα παιχνίδια.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Μόβρης Αχαΐας ζητεί τη δημιουργία δύο δήμων στη δυτική Αχαΐα.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Δύμης Αχαΐας ζητεί την άμεση καταβολή στους ΟΤΑ των χρημάτων που χρησιμοποιούνται κυρίως για τη μισθοδοσία των Δημοτικών Υπαλλήλων.

12) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Συνταξιούχων ΟΤΕ ζητεί την κατάργηση του άρθρου 4 του Ν.3833/2010.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Κατασκευαστικών Οικοδομικών Έργων Πελοποννήσου και δυτικής Ελλάδας ζητεί την τροποποίηση του άρθρου 3 του φορολογικού νομοσχεδίου.

14) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις ελλείψεις προσωπικού του Ακτινολογικού Τμήματος του Γενικού Νοσοκομείου Τρικάλων.

15) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ταχυδρομικών Νομού Κυκλάδων ζητεί την κάλυψη των κενών θέσεων στα καταστήματα ΕΛΤΑ του Νομού Κυκλάδων, με αντιρρησίες συνείδησης.

16) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Νάξου ζητεί την πύκνωση των ακτοπλοϊκών δρομολογίων από και προς τη νήσο Νάξο.

17) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κρητών Σύρου ζητεί την επαναδραστηριοποίηση της ακτοπλοϊκής γραμμής Θεσ/νίκη - Σποράδες - Κυκλάδες - Κρήτη.

18) Η Βουλευτής Μαγνησίας και Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αναπτυξιακός Σύλλογος Αγίου Λαυρεντίου ζητεί την κατασκευή οδικών έργων σύνδεσης του Αγίου Λαυρεντίου Μαγνησίας με το Χιονοδρομικό Κέντρο Αγριόλουεκες.

19) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ελένη Σταματοπούλου - Πολυδωροπούλου ζητεί τη λήψη μέτρων στήριξης των πολύτεκνων εκπαιδευτικών.

20) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Πολύτεκνοι Εκπαιδευτικοί διαμαρτύρονται για την προτεινόμενη αλλαγή του συστήματος πρόσληψης των πολύτεκνων εκπαιδευτικών στη δημόσια εκπαίδευση.

21) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μενηίδος Πέλλας ζητεί την άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος των ακρίδων που πλήττουν τις καλλιέργειες της περιοχής του.

22) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Έδεσσας Νομού Πέλλας ζητεί τη συνένωσή του με το Δήμο Σκύδρας.

23) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Παραγωγών εκτός Εποχής Κηπευτικών Ιεράπετρας ζητεί να γίνει μόνο για φέτος χρήση του έντυπου «Ε1» του 2008 κ.λπ.

24) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαλακασίου Τρικάλων ζητεί τη σύνταξη Ειδικής Περιβαλλοντικής Μελέτης και Σχεδίου Διαχείρισης της περιοχής Natura Ανήλιο - Κατάρας.

25) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Αρτοποιιών Τρικάλων ζητεί να μη τροποποιηθεί το άρθρο 5 του ν.3526/07.

26) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή προώθησης ως Ημέρας Μνήμης για τους Ανατολικομακεδόνες θύματα κατά την περίοδο της βουλγαρικής κατοχής 1916-1918 ζητεί να καθιερωθεί η δεύτερη Κυριακή κάθε Σεπτεμβρίου ως ημέρα μνήμης των Ανατολικομακεδόνων θυμάτων από τις τότε βουλγαρικές αρχές κατοχής 1916-1918, με εναρκτήρια εκδήλωση την Κυριακή 12 Σεπτεμβρίου 2010.

27) Οι Βουλευτές Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Ιδιωτικών Φορέων Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας ζητεί να ληφθούν μέτρα στήριξης των επιχειρήσεων πρωτοβάθμιας περίθαλψης.

28) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί τη λήψη μέτρων για την προώθηση και προστασία των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων.

29) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαλακασίου Τρικάλων ζητεί την

σύνταξη της ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης και του σχεδίου διαχείρισης της περιοχής Natura 2130006 GR Ανήλιο-Κατάρας.

30) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Οι Ιδιοκτήτες επιχειρήσεων στις οικοδομές Δελφών 58 και 60 Θεσσαλονίκης διαμαρτύρονται για την τοποθέτηση υφασμάτινου παραπετάσματος στα ήδη τοποθετημένα μεταλλικά πλέγματα μπροστά από τα καταστήματά τους.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στους ελεύθερους χώρους παραλίας που θα αποδοθούν στο Δήμο Πατρών Αχαΐας με την προγραμματική σύμβαση για το θαλάσσιο μέτωπο.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις καταγγελίες για προμήθειες μέσω της Γερμανικής Εταιρείας «FERROSTAAL» από το ΥΠΕΘΑ.

33) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις επικαλύψεις των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων.

34) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η συνεργασία στελέχους του Υπουργείου Ναυτιλίας με επιχειρηματίες.

35) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στους λόγους που δεν επέτρεπαν τη συνέχιση του έργου κατασκευής της μίνι περιμετρικής Πατρών Αχαΐας.

36) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλονται ελλείψεις και ατέλειες στην εκβάθυνση του λιμένα Κατάκολου Ηλείας.

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο περιέχει καταγγελίες κατά του Δημάρχου Ν.Ιωνίας Αττικής .

38) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η έκδοση πιστοποιητικών από Πολυτεχνικές Σχολές περί ισοδυναμίας του πτυχίου μηχανικού με μεταπτυχιακό τίτλο master.

39) Οι Βουλευτές Β' Θεσσαλονίκης κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ και Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ και κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Καφεπωλών και Καφετεριών Νομού Καβάλας διαμαρτύρεται για την επιβολή αποζημιώσεων, από την Κτηματική Υπηρεσία Καβάλας, για αυθαίρετη χρήση τμημάτων της χερσαίας ζώνης του λιμανιού της Καβάλας, αν και τα τμήματα αυτά τους τα έχει εκμισθώσει για χρήση ο Οργανισμός Λιμένα Καβάλας.

40) Η Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων στο Πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» Νομού Καρδίτσας ζητεί την απρόσκοπτη χρηματοδότηση της συνέχισης του προγράμματος και τη διασφάλιση της εργασίας των μελών του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 6510/23-02-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ροντούλη Αστέρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/8690/336 14-04-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:

ΕΠΕΙΓΟΝ (ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ 14-4-2010)

15 APR 2010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ & ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
 ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
 ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
 Δ/ΝΣΗ ΠΡΟΣΘΕΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
 ΤΜΗΜΑ Γ.
 ΤΑΧ.Δ/ση : Σταδίου 29
 Ταχ.Κωδ: 10110 Αθήνα
 Πληρ: Ε. Σπύρου
 Τηλ: 210-3368178

Αθήνα 14-4-2010
 Αρ.Πρωτ: Φ.90022/8690/336

ΠΡΟΣ:
 Βουλή των Ελλήνων
 Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
 Τμήμα Ερωτήσεων
 (ΠΑΒ 6510/23-2-2010)
 (σε 2 αντίγραφα)

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ. Αστέριο Γ. Ροντούλη

Θέμα: Σχετικά με την οικονομική κατάσταση του ΤΠΔΥ

Απαντώντας στην αριθμ. πρωτ. ΠΑΒ 6510/23-2-2010 Ερώτηση που κατατέθηκε στην Βουλή των Ελλήνων στις 24-1-2010 από τον βουλευτή κ. Ροντούλη Αστέριο και διαβιβάστηκε στην υπηρεσία μας από το Υπουργείο Οικονομικών, σχετικά με το αναφερόμενο στο θέμα αντικείμενο, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Δ.Σ. του Τ.Π.Δ.Υ. έχει υποβάλει προτάσεις για την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων οι οποίες εξετάζονται.

Το θέμα της ενίσχυσης του Τ.Π.Δ.Υ. θα εξετασθεί σύντομα μετά από διαβούλευση με την ΑΔΕΔΥ για την εξεύρεση συνολικά των αναγκών πόρων.

Όσον αφορά το ενδεχόμενο παύσης πληρωμών το ΤΠΔΥ με έγγραφο του μας ενημέρωσε ότι από τις τρέχουσες εισφορές που εισπράττει μηνιαίως εξυπηρετεί και θα εξυπηρετεί και στο μέλλον περίπου 650 αιτήσεις ασφαλισμένων, κατά σειρά προτεραιότητας.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕΤΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ
 Η ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ :

1. Γραφείο Υπουργού (σχετ.: 2615/22.3.10)
2. Γραφείο κας Γενικής Γραμματέως
3. Γραφείο κας Γεν. Δ/τριας Κ.Α.
4. Δ/ση Διοίκησης Τμήμα Γραμματείας και Νομοθετικού Συντονισμού
5. Δ/ση Πρόσθετης Ασφάλισης Τμήμα Γ'

2. Στην με αριθμό 7843/22-03-2010 ερώτηση της Βουλευτού κ. Κόλλια - Τσαρουχά Μαρίας δόθηκε με το υπ' αριθμ.

ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΦ./Κ.Ε./709/229/14-04-2010 έγγραφο από την Υφυπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα, 14/04/2010
Α.Π.: ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΦ./Κ.Ε./709/229

14 APR 2010

Διεύθυνση: Λεωφ. Αμαλίας 12
Ταχ. Κώδικας: 105-57, Αθήνα
Τηλέφωνο: 210 3736339 -
2103736107
ΦΑΞ: 210 3229558

Προς:
1. Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
2. Βουλευτή κα Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά

Θέμα: «Απλοποίηση της διαδικασίας για έκδοση βίζας σε επισκέπτες από τη Ρωσία»

Σχετικό: Η με αριθμ. πρωτ. 7843/22.03.2010 Ερώτηση της Βουλευτού κας Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχά

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού εγγράφου, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων η Βουλευτής κα Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, σας γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο Πολιτισμού & Τουρισμού, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εξωτερικών, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την μείωση της γραφειοκρατίας και του κόστους έκδοσης βίζας που απαιτείται για πολίτες χωρών εκτός Ε.Ε. όπως Ρωσίας, Κίνας, Ουκρανίας και χωρών Μέσης Ανατολής, λαμβανομένων πάντα υπόψη των δεσμευτικών όρων που υποχρεούται να τηρεί η χώρα μας, σύμφωνα με την Συνθήκη Σένγκεν που έχει υπογράψει.

Η Υφυπουργός
Αγγελική Γκερέκου

Κοινοποίηση

1. Γραφείο Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, Γρ. Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
2. Γραφείο Υπουργού Εξωτερικών, Γρ. Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
3. Γραφείο Γενικού Γραμματέα Τουρισμού

Ακριβές Αντίγραφο
Από το πρωτότυπο
Αθήνα, 14/04/10

✓ ✓

3. Στην με αριθμό 7984/23-03-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κουβέλη Φώτιου - Φανούριου δόθηκε με το υπ' αριθμ. οικ.9194/14-4-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών,

Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

**ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΟΤΑ
ΤΜΗΜΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΟΤΑ**

Ταχ.Δ/νση : Σταδίου 27
Τ.Κ. : 10183 Αθήνα
Πληροφορίες : Γ. Λατσούδη
e-mail : g.latsoudi@ypes.gr
Τηλέφωνο : 213-1364390
FAX : 213-1364383

Αθήνα, 14 Απριλίου 2010

Αριθ.Πρωτ.: οικ.19194

ΠΡΟΣ:
✓ Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ:
1. Βουλευτή : κ. Φ. Κουβέλη
2. Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής
Αλληλεγγύης
Γραφείο κας Υπουργού
3. Υπουργείο Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας και Ανθρωπίνων
Δικαιωμάτων
Γραφείο κ. Υπουργού

ΘΕΜΑ: Προγράμματα στήριξης για τους συγγενείς θυμάτων εγκληματικών ενεργειών

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση : 7984/23-3-10

Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική Ερώτηση του βουλευτή κ. Φ. Κουβέλη, αναφορικά με προγράμματα στήριξης για τους συγγενείς θυμάτων εγκληματικών ενεργειών, σας γνωρίζουμε ότι στο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα (ν. 3463/06) προβλέπονται ως αρμοδιότητες των ΟΤΑ α' βαθμού, στον τομέα της κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης, η μέριμνα, υποστήριξη και φροντίδα ευπαθών κοινωνικών ομάδων με :

- ο την παροχή υπηρεσιών (πρωτοβάθμιας) υγείας και
- ο την προαγωγή ψυχικής υγείας, όπως δημιουργία δημοτικών και κοινοτικών ιατρείων, κέντρων αγωγής υγείας, υποστήριξης και αποκατάστασης ατόμων με αναπηρία, κέντρων ψυχικής υγείας, συμβουλευτικής στήριξης των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά συνοικούντων προσώπων και κέντρων πρόληψης κατά εξαρτησιογόνων ουσιών.

Σημειώνεται ότι η απαρίθμηση των επιμέρους δράσεων είναι ενδεικτική, γεγονός που σημαίνει ότι ανήκει στο αποφασιστικό πεδίο των ΟΤΑ κάθε άλλη ανάλογη δράση ή πρωτοβουλία που έχει τοπικό χαρακτήρα.

Κατά τα λοιπά αρμόδια να απαντήσουν είναι το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων προς

✓

τα οποία αποστέλλεται αντίγραφο της παρούσας Ερώτησης, προκειμένου να ενημερώσουν απευθείας την Εθνική Αντιπροσωπία.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΝΤΟΛΙΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

- Γραφείο Υπουργού
- Γραφείο Υφυπουργού
- Γραφείο Γενικού Γραμματέα
- Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Γραφείο Γεν. Δ/ντή Τοπ. Δ/χ/σης
- Δ/σή μας (2)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΟΙ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΕΥΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΥΡΤΣΗΣ

4. Στην με αριθμό 8031/24-03-2010 ερώτηση της Βουλευτού κ. Κόλλια - Τσαρουχά Μαρίας δόθηκε με το υπ' αριθμ.

7017/4/10990/14-04-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Προστασίας του Πολίτη η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
Ταχ.Δ/ση: Π. Κανελλοπούλου 4
Τ.Κ.101 77 ΑΘΗΝΑ
☎ 210 69 20 287-FAX 210 69 94 841
ΑΡΙΘ.ΠΡΩΤ. : 7017/4/10990

16 APR 2010

Αθήνα, 14 Απριλίου 2010

**ΠΡΟΣ: ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ
ΕΝΤΑΥΘΑ**

**ΚΟΙΝ.: 1. Βουλευτή κα Μ. ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑ-
ΡΟΥΧΑ
2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ,
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ/
156 69
(Γραφείο κ. Υπουργού)
3. ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ :
α) Γραφείο κ. Αρχηγού
β) Δ/ση Τροχαίας**

ΘΕΜΑ : Παραβάσεις για έλλειψη κάρτας τεχνικού ελέγχου Κ.Τ.Ε.Ο.

ΣΧΕΤ. : ΕΡΩΤΗΣΗ 8031/ 24-03-2010.

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε η Βουλευτής κα Μ. ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι, κατά το παρελθόν έτος, από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας βεβαιώθηκαν συνολικά 25.758 παραβάσεις που αφορούσαν έλλειψη κάρτας τεχνικού ελέγχου Κ.Τ.Ε.Ο.

Στις αρμόδιες Υπηρεσίες μας έχουν δοθεί συγκεκριμένες εντολές και οδηγίες, προκειμένου να συνεχίσουν με αμείωτο ενδιαφέρον τη διενέργεια συχνών και ουσιαστικών ελέγχων προς διαπίστωση της συγκεκριμένης παράβασης, καθώς έχει διαπιστωθεί ότι αυτή έχει άμεση σχέση με την ασφάλεια των κυκλοφορούντων στο οδικό δίκτυο οχημάτων.

**Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΒΟΥΓΙΑΣ**

Για την αντιγραφή
Αθήνα, αυθημερόν
Το Γραφείο Κοιν. Ελέγχου/
Επίσης του Πολίτη

5. Στην με αριθμό 8188/26-03-2010 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Βελόπουλου Κυριάκου, Κολοκοτρώνη Άγγελου, Πολατίδη Ηλία, Γεωργιάδη Σπυρίδωνα - Άδωνι, Ανατολάκη Γεώργιου, Μαρκάκη Παύλου, Παπανδρέου - Παπαδάκη Ουρανία, Χρυσαν-

θακόπουλου Αλέξανδρου, Κοραντή Ιωάννη, Ροντούλη Αστέριου και Πλεύρη Αθανάσιου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21/174/ΑΣ361δς/14-04-2010 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Αθήνα, 14 Απριλίου 2010
Α.Π.: 21/174/ΑΣ 361δς

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

- Κοιν.:** - Βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο
- Βουλευτή κ. Άγγελο Κολοκοτρώνη
- Βουλευτή κ. Ηλία Πολατίδη
- Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα-Άδωνι Γεωργιάδη
- Βουλευτή κ. Γεώργιο Ανατολάκη
- Βουλευτή κ. Παύλο Μαρκάκη
- Βουλευτή κα Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη
- Βουλευτή κ. Αλέξανδρο Χρυσανθακόπουλο
- Βουλευτή κ. Ιωάννη Κοραντή
- Βουλευτή κ. Αστέριο Ροντούλη
- Βουλευτή κ. Αθανάσιο Πλεύρη

- Ε.Δ.:** - Διπλ. Γραφείο κ. Πρωθυπουργού
- Διπλ. Γραφείο Υφυπουργού κ. Κουβέλη
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέως
- Γραφείο κ. Α' Γενικού Διευθυντού
- Υπηρεσία Ενημέρωσης και Δημόσιας Διπλωματίας
- Α4 Διεύθυνση

ΘΕΜΑ: «Απάντηση στην υπ' αριθμ. 8188 από 26/03/2010 Ερώτηση των Βουλευτών κ. Κυριάκου Βελόπουλου, κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη, κ. Ηλία Πολατίδη, κ. Σπυρίδωνα-Άδωνι Γεωργιάδη, κ. Γεωργίου Ανατολάκη, κ. Παύλου Μαρκάκη, κας Ουρανίας Παπανδρέου-Παπαδάκη, κ. Αλέξανδρου Χρυσανθακόπουλου, κ. Ιωάννη Κοραντή κ. Αστέριου Ροντούλη και κ. Αθανάσιου Πλεύρη».

Η πολιτική που ασκεί η Ελληνική Πολιτεία στη Θράκη, αποσκοπεί στην ομαλή ένταξη και των τριών συνιστωσών της μουσουλμανικής μειονότητας στην τοπική κοινωνία.

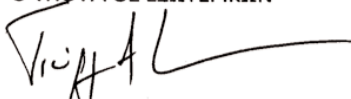
Ταυτόχρονα, όμως, στηρίζονται και οι προσπάθειες των ιδίων των μελών των τριών συνιστωσών για την ανάδειξη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κάθε μίας από αυτές. Η πολιτική αυτή έχει αποφέρει συγκεκριμένα και απτά αποτελέσματα και χαίρει διεθνούς και ευρωπαϊκής αποδοχής.

Συναφώς, η Ελληνική Πολιτεία μεριμνά για να ανταποκρίνεται σε όλες τις ανάγκες των Πομάκων και συνδράμει έμπρακτα στις προσπάθειες κοινωνικής και οικονομικής τους ανέλιξης. Θα επιμείνουμε στις προσπάθειες αυτές, στοχεύοντας στην περαιτέρω ενσωμάτωση τους στην ελληνική κοινωνία και στο παραγόμενο όφελος που προκύπτει για τη χώρα μας συνολικά.

Όσον αφορά τις δραστηριότητες του τουρκικού Γενικού Προξενείου Κομοτηνής, επαναλαμβάνω ότι οι ενέργειες του προσωπικού της τουρκικής προξενικής αποστολής οφείλουν να τηρούν τις προβλέψεις του Διεθνούς Δικαίου που ρυθμίζουν τις προξενικές σχέσεις και τη διεθνή πρακτική. Όταν οι κινήσεις υπερβαίνουν το πλαίσιο αυτό η ελληνική κυβέρνηση προβαίνει στις επιβαλλόμενες κατά περίπτωση ενέργειες.

Σε κάθε περίπτωση, τέλος, η σημειούμενη στην πραγματικότητα αρμονική συνύπαρξη και συμβίωση ομάδων διαφορετικών πολιτισμικών καταβολών ή θρησκειώματος στη Θράκη είναι αποτέλεσμα της συνεκτικής πολιτικής, αλλά και των σημαντικών προσπαθειών που καταβάλλει στην περιοχή η Ελληνική Πολιτεία.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη θα συζητηθεί η με αριθμό 712/26.4.2010 τέταρτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ιωάννη Κοραντή προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την εισαγωγή αλλογενών Ελλήνων πολιτών στις στρατιωτικές σχολές κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κοραντή έχει ως εξής:

«Πλειάδα αντιδράσεων, αρνητικών και ειρωνικών σχολίων από την κοινή γνώμη, όπως διερμηνεύονται από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, προκάλεσε η απόφαση του ΥΠΕΘΑ να παραχωρήσει το δικαίωμα εισόδου στις παραγωγικές στρατιωτικές σχολές, σε όλους όσους έχουν ελληνική ιθαγένεια, ανεξαρτήτως εάν είναι Έλληνες στο γένος, με τη δικαιολογία ότι η τελευταία αυτή προϋπόθεση ισχύει, κατά το Σύνταγμα, μόνο για την εκλογή στη θέση του Προέδρου της Δημοκρατίας. Η απόφαση αυτή σημαίνει ότι αλλογενείς και μάλιστα προερχόμενοι από χώρες εντελώς διαφορετικής εθνολογικής, θρησκευτικής και πολιτισμικής υφής από την Ελλάδα θα μπορούν, αποκτώντας την ελληνική υπηκοότητα, βάσει παραδείγματος χάριν του προσφάτως ψηφισθέντος νόμου να καλούνται, εφόσον βεβαίως πληρούν τις λοιπές προϋποθέσεις, να πολεμήσουν για την πατρίδα.

Πώς, με βάση μία γνωμοδότηση του Συνηγόρου του Πολίτη; Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Πώς προδιαγράφεται με βεβαιότητα ότι ένας ελληνοποιημένος αλλοδαπός θα υπερασπιστεί με το αίμα του τη νέα του Πατρίδα και όχι την παλαιά;

2. Ποιες είναι άραγε οι επείγουσες ανάγκες που επέβαλαν την εσπευσμένη λήψη αυτής της απροσδόκητης απόφασης, χωρίς να έχουν μελετηθεί οι συνέπειές της;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Κοραντή θα απαντήσει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας):

Κυρία Πρόεδρε, το Σύνταγμα της χώρας που προβλέπει την ισότητα των Ελλήνων πολιτών στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις δεν τελεί ούτε υπό αναστολή ούτε υπό την αίρεση της ωρίμανσης των πολιτικών και κοινωνικών αντιλήψεων.

Οι Έλληνες πολίτες, απ' ης στιγμής αποκτήσουν την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη, είναι ίσοι, έχουν συνεπώς δικαίωμα πρόσβασης στην Ανώτατη Εκπαίδευση και στη στρατιωτική εκπαίδευση, μπορούν να εισαχθούν στο Σώμα των Ελλήνων Αξιωματικών, όπως εντάσσονται γενικότερα στο Σώμα των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, γιατί ένα παιδί που αποκτά την ελληνική ιθαγένεια έχει υποχρέωση να εκπληρώσει τη στρατιωτική του θητεία. Εγγράφεται στα στρατολογικά μητρώα, καλείται και υπηρετεί. Αυτήν τη στιγμή υπηρετούν περίπου τριακόσια άτομα αυτής της κατηγορίας στον Ελληνικό Στρατό.

Άρα, πώς είναι δυνατόν να του στερούμε αντισυνταγματικά τη δυνατότητα να δηλώσει στο μηχανογραφικό δελτίο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης και τις στρατιωτικές και τις αστυνομικές σχολές;

Άλλωστε, ένα παιδί το οποίο αποκτά με πολιτογράφηση την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη, άρα εκπληρεί τις προϋποθέσεις του νόμου περί ιθαγενείας, μπορεί να ιδρύσει κόμμα, να γίνει Αρχηγός κόμματος, να γίνει μέλος της Βουλής των Ελλήνων, να γίνει Υπουργός, να γίνει Πρωθυπουργός, να γίνει διπλωμάτης, χωρίς κανέναν απολύτως περιορισμό. Ο μόνος περιορισμός που προβλέπει το Σύνταγμα αφορά τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, την υποχρεωτική γένεσή του από Ελληνίδα μητέρα ή Έλληνα πατέρα, χωρίς να υπάρχει προϋπόθεση και για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας η Ελληνίδα μητέρα ή ο Έλληνας πατέρας να είναι Έλληνας κατά το γένος.

Τι σημαίνει Έλληνας κατά το γένος; Για αναρωτηθείτε. Ο Μορδοχάι Φριζής, ο Συνταγματάρχης του Ελληνικού Στρατού που έπεσε πρώτος μαχόμενος στον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο το 1940, Εβραίος της Θεσσαλονίκης, ήταν Έλληνας το γένος; Ο Ναύαρχος

τεσσάρων αστέρων Τζέιμς Σταυρίδης, που είναι τώρα ο ανώτατος διοικητής των συμμαχικών δυνάμεων Ευρώπης του Αμερικανικού Ναυτικού, είναι Αμερικανός πολίτης. Δηλώνει στο βιογραφικό του ότι ο παππούς του ήταν Έλληνας, που κατοικούσε σε περιοχές της σημερινής Τουρκίας. Είναι Αμερικανός πολίτης. Είναι Αμερικανός κατά το γένος ή Έλληνας κατά το γένος;

Άρα, λοιπόν, ας σκεφτούμε τι σημαίνει το Έλληνας κατά το γένος. Οι συμπολίτες μας, οι οποίοι είναι μουσουλμάνοι κατά το θρήσκευμα οι Πομάκοι παραδείγματος χάριν της Θράκης, έχουν τη δυνατότητα, χωρίς την τροποποίηση που επέφερα και σύμφωνα με το Σύνταγμα της χώρας, να ενταχθούν στο Σώμα των Ελλήνων Αξιωματικών; Υπηρετούν, όμως, ως οπλίτες τη θητεία τους.

Άρα, λοιπόν, ήθελα να παρακαλέσω τον κύριο συνάδελφο, με την εμπειρία του τη διπλωματική και γενικότερα την πολιτειακή, να αντιληφθεί ότι η εφαρμογή του Συντάγματος είναι υποχρέωσή μας και εν πάση περιπτώσει, εμείς είμαστε υπεύθυνοι και για την ψήφιση και για την εφαρμογή του νόμου περί ιθαγενείας. Αυτός πρέπει πράγματι να εφαρμόζεται σωστά και θα εφαρμοστεί σωστά.

Αλλά, από κει και πέρα, όποιος αποκτά την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη, πρέπει να αντιμετωπίζεται με ισότητα, με ισονομία, αξιολογικά και όχι να αισθάνεται παρίας, όχι να αισθάνεται πολίτης δεύτερης κατηγορίας. Το πατριωτικό αίσθημα πρέπει να αποκτιέται, βεβαίως, πριν από την απονομή της ελληνικής ιθαγενείας. Και εν πάση περιπτώσει, όταν έχεις μια κατηγορία πολιτών που τους εξαιρείς από τη δυνατότητα να υπηρετήσουν τις Ένοπλες Δυνάμεις, τους καταδικάζεις μόνιμως σε μια γκετοποίηση, σ' ένα έλλειμμα πατριωτισμού. Εμείς δεν το θέλουμε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Ιωάννης Κοραντής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ, για την απάντησή σας. Βεβαίως, μου δώσατε τη νομική, συνταγματική ερμηνεία της αποφάσεώς σας. Θα ήθελα, όμως, να «ξαναφέρω τη μπάλα στη σέντρα» -αν μου επιτρέπετε να σας πω- διότι η ερώτησή μου είχε ένα πολιτικό χαρακτήρα με δύο σκέλη.

Πρώτον, αιφνιδίως διαπιστώθηκε ότι υπήρχε ένα συνταγματικό κενό και αποφασίστηκε ότι με μια διοικητική απόφασή σας, όπως είναι η ανακοίνωση για διαγωνισμό για τις παραγωγικές σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων και με την ευκαιρία αυτή καλύψατε μια συνταγματική «αταξία»; Δεν είναι κάπως παράξενο αυτό το πράγμα; Δεν νομίζετε ότι θα έπρεπε -αν πράγματι έτσι είναι και δεν θα συζητήσω επί νομικής βάσεως- να είχε επιλεγεί μια άλλη ισχυρότερη νομική οδός;

Αυτό είναι το ένα, όμως, έχω μια σειρά από ερωτήματα, κύριε Υπουργέ. Ζητήθηκε η γνώμη της ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων γι' αυτήν την ενέργεια στην οποία προβήκατε; Μπορείτε να διαβεβαιώσετε την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι ο ΑΓΕΕΘΑ και οι Αρχηγοί των τριών όπλων συμφωνούν -και μάλιστα γραπτά- με την απόφασή σας;

Δεύτερον, στην πράξη μπορείτε να πείσετε τους Έλληνες πολίτες ότι ένας αλλοδαπός που απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια, πράγματι απαρνήθηκε τη δική του πατρίδα, το δικό του παρελθόν και είναι έτοιμος να χύσει το αίμα του για την Ελλάδα;

Τρίτον και αυτό είναι πιο πολιτικό, αν θέλετε. Δεν είναι πράγματι εκπληκτικό, κύριε Υπουργέ, ότι λίγες μόνο εβδομάδες μετά την ψήφιση του επίμαχου νόμου περί απονομής ιθαγενείας και δικαιώματος ψήφου στους αλλοδαπούς -που ξέρετε ότι είχε προκαλέσει πολύ μεγάλη φασαρία, πάταγο κυριολεκτικά και στην Ελλάδα και εκτός Ελλάδος- προβήκατε στην ενέργεια αυτή; Γιατί δεν το είχατε ανακοινώσει πριν; Υπήρχε κάποιος λόγος; Δεν γνωρίζατε τότε θα προκηρυσσόταν ο διαγωνισμός για τις παραγωγικές σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων; Γιατί περιμένατε πρώτα να ψηφιστεί ο νόμος και μετά να προβείτε σ' αυτήν την τροποποίηση;

Μας οδηγείτε συνεπώς να πιστεύουμε, κύριε Υπουργέ, ότι είχατε προαποφασίσει την ενέργειά σας, αλλά την κρατήσατε στο συρτάρι κατά κάποιο τρόπο, μέχρι να ψηφιστεί ο προαναφερθείς νόμος.

Θα ήθελα να κάνω μια τελευταία ερώτηση που συνδέεται εμμέσως, πλην σαφώς νομίζω. Μήπως θα μπορούσατε να ενημερώσετε την Εθνική Αντιπροσωπεία πόσοι Έλληνες συμπολίτες μας μουσουλμάνοι εισήλθαν την τελευταία δεκαετία στις παραγωγικές σχολές στων Ενόπλων Δυνάμεων και μέχρι ποιο βαθμό έφτασαν;

Και μια τελευταία παρατήρηση που δεν είναι επακριβώς –αν μου επιτρέπετε– επί του θέματος. Υπήρξε μεγάλη συγκίνηση στην κοινή γνώμη, κύριε Υπουργέ, για την υπόθεση της περικοπής του πτητικού επιδόματος για τους πιλότους της Πολεμικής Αεροπορίας, οι οποίοι έκαναν μία απεργία μόνο όσο αφορούσε το εκπαιδευτικό σκέλος της δουλειά τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συμπληρώνω σε τριάντα δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι έλαβαν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν στην Κυβέρνηση και στον ελληνικό λαό ότι η άμυνα στον αέρα ήταν απόλυτα καλυμμένη απ' αυτούς.

Νομίζετε ότι ήταν απόλυτα ενδεδειγμένη η στάση της Κυβερνήσεως, η οποία τους οδήγησε στην πράξη αυτή; Δεν νομίζετε ότι θα πρέπει να υπάρξει από πλευράς Κυβερνήσεως, κατανόηση για το ουσιοδέστατο πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζουν και μια αντιμετώπιση με μια βάση, όχι προκρούστεια, αλλά που να ανταποκρίνεται και στην άμυνα της χώρας, αλλά κυρίως στα όργανα που θα εξασφαλίσουν την άμυνα της χώρας που είναι οι πιλότοι;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ, σας ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας):

Κυρία Πρόεδρε, κανείς μουσουλμάνος στο θρήσκευμα Έλληνας πολίτης δεν έχει ενταχθεί στο Σώμα των Ελλήνων Αξιωματικών, ούτε καν ως δόκιμος Αξιωματικός, πολύ περισσότερο ως μόνιμος. Διότι δεν εθεωρείτο Έλληνας το γένος και παραβιαζόταν το Σύνταγμα. Και δεν είχα προαποφασίσει τίποτα, γιατί αυτή είναι η πρώτη προκήρυξη εισαγωγής σε Ανώτατες Στρατιωτικές Σχολές που υπογράφω ως Υπουργός. Και μόλις διαπίστωσα ότι ο Νομικός Σύμβουλος του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, στρατιωτικός δικαστής έχει διατυπώσει παρατήρηση για την αντισυνταγματικότητα του όρου να είναι ο υποψήφιος Έλληνας, όχι μόνο κατά την ιθαγένεια, αλλά και κατά το γένος, διέγραψα –ως όφειλα– με την ιδιότητα του Υπουργού και με την ιδιότητα του Καθηγητή του Συνταγματικού Δικαίου τον κατάφωρα αντισυνταγματικό αυτόν όρο.

Αρα δεν υπήρχε κάποια «συνομοσία» σε σχέση με το νομοσχέδιο που έγινε πρόσφατα νόμος του κράτους. Ούτε η Κυβέρνηση ασκεί τη διοίκηση των Ενόπλων Δυνάμεων, κατά το Σύνταγμα και κατά την εντολή του ελληνικού λαού, με τη σύμφωνη γνώμη των Αρχηγών των Επιτελείων. Δεν εξαρτώνται οι αποφάσεις της Κυβέρνησης από τη σύμφωνη γνώμη της στρατιωτικής ηγεσίας, η οποία δεν έχει καμμία αντίρρηση εν προκειμένω, αλλά σε επίπεδο αρχής μιλώντας, πρέπει να σας πω, ότι θα ήταν τραγικό να καθιερώσουμε την αρχή της σύμφωνης γνώμης των Αρχηγών των Επιτελείων, οι οποίοι υπακούν, πειθαρχούν, υποτάσσονται. Γιατί τη διοίκηση των Ενόπλων Δυνάμεων την ασκεί ο ελληνικός λαός δια της Κυβέρνησης και άρχει τυπικά ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Αυτή είναι η κατάσταση στις Ένοπλες Δυνάμεις και πρέπει στις Ένοπλες Δυνάμεις να επικρατεί νομιμότητα, διαφάνεια, ισονομία, αξιοκρατία.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα των πιλότων, που θέσατε παρεμπιπτόντως και δικαίως το θέσατε, γιατί είναι εύλογο το ερώτημά σας. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ως μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας και της Υποεπιτροπής επί θεμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, δηλαδή για θέματα εξοπλισμών, ότι όλες οι πτέρυγες της Βουλής και η Κυβέρνηση, δι' εμού και δια του κ. Μπεγλίτη, είχαμε και στην τελευταία συνεδρίαση της υποεπιτροπής ταχθεί υπέρ της ανάγκης να αποκαταστήθει η εισοδηματική απώλεια των ιπταμένων, των πραγματικά ιπταμένων της Πολεμικής μας Αεροπορίας, σε σχέση με την κατάρτιση της ευνοϊκής αυτοτελούς φορολόγησης του πτητικού τους επιδόματος, αλλά και των άλλων επιδομάτων επικινδυνότητας στις Ένοπλες

Δυνάμεις. Γιατί έχουμε και τους υποβρύχιους, έχουμε και τους αλεξιπτωτιστές των Ειδικών Δυνάμεων, έχουμε και τους ναρκαλιευτές, έχουμε αρκετές κατηγορίες ανθρώπων που έχουν αυτή την ειδική φορολογική μεταχείριση.

Αδίκησαν όμως οι πιλότοι της Πολεμικής Αεροπορίας τον εαυτό τους και τη λαμπρή παράδοση του Όπλου τους. Διότι στις Ένοπλες Δυνάμεις δεν νοείται ούτε συνδικαλισμός ούτε απεργία ούτε στάση εργασίας ούτε «λευκή απεργία» και δεν επιτρέπεται να συνεννοούνται οι μονάδες της Πολεμικής Αεροπορίας μεταξύ τους, ώστε επτακόσιοι πιλότοι να δηλώνουν ψυχολογική αδυναμία εκτέλεσης πτήσεων. Βεβαίως εκτελέστηκαν οι επιφυλακές. Βεβαίως αναγνωρίστηκαν και αναχαιτίστηκαν τουρκικά αεροσκάφη. Όμως ποιος ξέρει τι μπορεί να συμβεί σε μία μέρα; Αρκεί να υπάρχουν οκτώ ή δεκαέξι αεροσκάφη σε επιφυλακή μόνον και να έχουμε όλο το Σώμα των ιπταμένων εκτός υπηρεσίας λόγω δήθεν ψυχολογικών προβλημάτων;

Κάποιοι, ελάχιστοι, φοβούμαι ότι παρέσυραν τους πολλούς, οι οποίοι αδίκησαν τον εαυτό τους και έστειλαν λάθος μήνυμα στην ελληνική κοινωνία. Γιατί αν μπορούμε να σταματάμε τα αεροσκάφη της Πολεμικής Αεροπορίας, γιατί να μην κατεβάσουμε τα τρακτέρ; Γιατί να μην αποκλείσουν τα ταξί τους δρόμους της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης; Γιατί να μην έχουμε καταλήψεις σε σχολεία και σε πανεπιστήμια; Γιατί να μην διακοπεί η κυκλοφορία στο οδόστρωμα της Πανεπιστημίου από τους τώως εργαζομένους στην «Ολυμπιακή»; Ποιος είναι ο ιστός της κοινωνίας μας και πώς θα κάνουμε την πανεθνική προσπάθεια ανασυγκρότησης της εθνικής οικονομίας και της κοινωνίας και του κράτους; Δεν αρκούσε η διαβεβαίωση όλων των πτερύγων της Βουλής ότι το εισόδημά τους θα αποκατασταθεί; Και επιπλέον, τι βλάβη υπέστησαν;

Ο μόλις ψηφισθείς φορολογικός νόμος ισχύει επί των εισοδημάτων του 2010 και θα εφαρμοστεί με τις φορολογικές δηλώσεις του 2011. Άρα, εάν υπάρχει φορολογική υποχρέωση, αυτή αφορά το δεύτερο εξάμηνο του 2011. Έχουμε μπροστά μας δώδεκα μήνες για να ψηφίσουμε μια άλλη διάταξη. Δεν το ήξεραν αυτό οι ενδιαφερόμενοι; Δεν πήραν στα χέρια τους την προκαταβολή του πρώτου εξαμήνου του πτητικού επιδόματος του 2010 χωρίς καμμία περαιτέρω κράτηση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Το ίδιο θα συμβεί και με το επίδομα του επομένου εξαμήνου. Άρα γιατί η βιασύνη και γιατί έπρεπε να γίνει αυτό;

Η εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ», που αντιπολιτεύεται την Κυβέρνηση και με κατακρίνει γιατί επέπληξα τη συμπεριφορά αυτή, σε διπλανή στήλη –και καταθέτω το δημοσίευμα– περιλαμβάνει μία αναφορά στα ειρωνικά, όπως γράφει, σχόλια στον τουρκικό Τύπο για το συμβάν αυτό. Γιατί πήγε ένα μήνυμα δυστυχώς στη γειτονική μας χώρα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θέλω λοιπόν να ξέρει η Βουλή ότι υπάρχουν δύο βασικές, ευνοϊκές ρυθμίσεις για τους ιπταμένους. Η μία αφορά το συνταξιοδοτικό καθεστώς. Τα πτητικά τους χρόνια υπολογίζονται διπλά. Άρα ένα νέο παιδί που έχει αφοσιωθεί σ' αυτήν τη δύσκολη αποστολή και το τιμάμε και το στηρίζουμε, σε ηλικία περίπου τριάντα οκτώ, για την ακρίβεια 37,5 ετών, έχει συμπληρώσει τριάντα πέντε χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας και ανά πάσα στιγμή μπορεί να αποχωρήσει, καθιστάμενος συνταξιούχος με πλήρες συνταξιοδοτικό δικαίωμα, σαν να έχει δουλέψει τριάντα πέντε χρόνια.

Και δεύτερον, υπάρχει το πτητικό επίδομα, το οποίο για τους μικρούς βαθμούς είναι δεύτερος μισθός και για τους μεσαίους μισθούς είναι περίπου ένας επιπλέον 70% των αποδοχών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, θα

πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Αυτά είναι μέτρα τα οποία στηρίζουν μια επιλογή ζωής. Εμείς τιμάμε και αγαπάμε τους πιλότους, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει Έλληνες αξιωματικοί να εμφανίζονται απεργούντες ή απέχοντες και να στέλνουν λάθος μηνύματα -και διπλωματικά- στην απέναντι πλευρά. Πιστεύω ότι επρόκειτο για ένα ατυχές περιστατικό. Πιστεύω ότι παρεούρθησαν. Πιστεύω ότι δεν θα επαναληφθεί αυτό, διότι όταν κάτι λέμε στη Βουλή των Ελλήνων, το εννοούμε. Και το επαναλαμβάνω. Εφόσον το Υπουργείο Οικονομικών έκανε την επιλογή, που όλοι στηρίζουμε, να καταργηθεί η έννοια της αυτοτελούς φορολόγησης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, μας φέρνετε σε δύσκολη θέση. Έχετε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας):...η αποκατάσταση του εισοδήματος θα γίνει εγκαίρως, με άλλον τρόπο. Αυτό το μήνυμα ήταν ένα μήνυμα καθαρό, που κάποιοι θέλησαν να παραποιήσουν οδηγώντας σε μία, αν θέλετε, διαμαρτυρία, η οποία ήταν εσφαλμένη και η οποία είμαι βέβαιος ότι κατενοήθη απ' όλους ως εσφαλμένη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ. Παρακαλώ όμως να τηρείτε λίγο το χρόνο. Μας φέρνετε σε δύσκολη θέση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κυρία Ροδούλα Ζήση ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ακολουθεί η με αριθμό 705/26-4-2010 πρώτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευσταθίου Κουτμερίδη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη στέγαση των ιατρικών υπηρεσιών του καταστήματος ΙΚΑ Σερρών στις εγκαταστάσεις του πρώην Νομαρχιακού Νοσοκομείου Σερρών κ.λπ..

Αναλυτικότερα, η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κουτμερίδη έχει ως εξής:

«Έπειτα από αίτημα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Σερρών προς το Α' Περιφερειακό Σύστημα Υγείας και Πρόνοιας (ΠΕΣΥΠ) Κεντρικής Μακεδονίας για τη μετεγκατάσταση των Υγειονομικών του Υπηρεσιών στο Παλιό Νοσοκομείο Σερρών, προτάθηκε η παραχώρηση των κτηρίων των παλαιών και νέων εξωτερικών Ιατρείων και της Ψυχιατρικής Κλινικής.

Λόγω της μη μετεγκατάστασης της Ψυχιατρικής Κλινικής στο νέο νοσοκομείο, κρίθηκε ότι η στέγαση του ΙΚΑ στα δύο εναπομείναντα κτήρια (2.023 τ.μ.) δεν θα κάλυπτε τις στεγαστικές του ανάγκες, οι οποίες ανέρχονται σε 3.000 τ.μ..

Τίθεται, όμως, ένα εύλογο ερώτημα, κατά πόσον καλύπτονται οι στεγαστικές ανάγκες του, όταν σήμερα μισθώνονται κτήρια συνολικής επιφάνειας μόλις 464 τ.μ. και μάλιστα με ετήσιο κόστος ύψους 72.000 ευρώ, ποσό το οποίο καταβάλλεται επί σειρά ετών, ενώ θα μπορούσε να διατεθεί για την ανακαίνιση των διαθέσιμων κτηρίων του πρώην Νομαρχιακού Νοσοκομείου.

Επειδή, όμως, πρωταρχικό αίτημα της σεραϊκής κοινωνίας ήταν και παραμένει η αξιοποίηση των υποδομών του παλαιού νοσοκομείου για την ίδρυση Κέντρου Υγείας Αστικού Τύπου,

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Προτίθεται το Υπουργείο Υγείας να προβεί στην ίδρυση Κέντρου Υγείας Αστικού Τύπου εντός του παλαιού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Σερρών;

2. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ανωτέρω αίτημα, είναι στις προθέσεις σας η άμεση αξιοποίηση των ανεκμετάλλετων εγκαταστάσεων του παλαιού Νοσοκομείου για τη μεταστέγαση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Σερρών, προκειμένου να αποσυμφορηθεί το κέντρο της πόλης, αλλά και να εξοικονομηθούν σημαντικοί πόροι;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Κουτμερίδη θα απαντήσει η Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μαριλίζα Ξε-

νογιαννακοπούλου.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια, αγαπητέ συνάδελφε κυρία Κουτμερίδη, ότι είναι ένα ζήτημα που απασχολεί πολλά χρόνια, θα έλεγα, την κοινωνία των Σερρών, και φυσικά έχουμε υποχρέωση να βρίσκουμε λύσεις, ειδικά σ' αυτή τη συγκυρία που περνάμε, και να μην υπάρχει ανεκμετάλλετη μία τέτοια περιουσία, πραγματικά, του δημοσίου, πολύ περισσότερο μέσα στο κέντρο της πόλης.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι έχουμε ενδιαφερθεί, -επειδή ξέρω και το δικό σας ενδιαφέρον γι' αυτό το θέμα- και μας έχει έρθει και ως ένα αίτημα της τοπικής κοινωνίας και είναι μία από τις προτάσεις που κι εμείς έχουμε υποβάλει, προκειμένου να συμπεριληφθεί στον προγραμματισμό του ΕΣΠΑ. Αυτή τη στιγμή καταλήγουμε πλήρως στο τελικό ποσό που θα διατεθεί. Γιατί, ξέρετε, δεν υπάρχει τομεακό πρόγραμμα υγείας, όπως είχε οργανωθεί το ΕΣΠΑ από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Αυτό που έχουμε πετύχει, είναι μέσα στο ΠΕΠ της κάθε περιφέρειας να υπάρχουν ορατά τα κονδύλια και οι δικές μας προτεραιότητες.

Άρα, λοιπόν, να σας διαβεβαιώσω ότι σ' αυτό το στάδιο, εμείς στις προτάσεις που έχουμε υποβάλει περιλαμβάνεται ένα ποσό 2,2 εκατομμυρίων ευρώ, προκειμένου να μπορέσει να γίνει η ανακαίνιση των Εξωτερικών Ιατρείων του παλιού νοσοκομείου -μιλάμε για 1500 τετραγωνικά μέτρα και τον αντίστοιχο εξοπλισμό- και να μπορέσει να στεγαστεί και να λειτουργήσει ένα Κέντρο Υγείας αστικού τύπου.

Αυτή, λοιπόν, είναι μια ξεκάθαρη απάντηση στο πρώτο ερώτημα. Το παρακολουθούμε, είμαστε σε επαφή και με την υγειονομική περιφέρεια, ούτως ώστε να αρχίσει να δρομολογείται.

Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα, κατ' αρχήν δεν έχουμε αντίρρηση για το υπόλοιπο του παλαιού νοσοκομείου, να αξιοποιηθεί για μια μετεγκατάσταση του ΙΚΑ. Είναι κάτι βέβαιο που πρέπει να συζητήσουμε και με το συναρμόδιο συνάδελφο, κ. Ανδρέα Λοβέρδο, από την πλευρά του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Αποκτά δε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον ως προοπτική αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Αφ' ενός βέβαια, θα πρέπει να υπάρξει μια μελέτη, γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι στο ασφαλιστικό που θα έρθει να συζητηθεί το Μάιο, υπάρχει μια διάταξη περί ενοποίησης των κλάδων υγείας των ταμείων, κάτω από την ευρύτερη εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, προκειμένου να έχουμε στο ΕΣΥ πλέον, μια ολοκληρωμένη πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας.

Υπ' αυτήν την έννοια λοιπόν, κατ' αρχήν το βλέπουμε θετικά, αλλά θα πρέπει να το εντάξουμε και σε μια προοπτική να μην είναι δύο παράλληλες δράσεις, γιατί και αυτό θα ήταν μια επικάλυψη που ίσως να μην έχει προστιθέμενη αξία. Άρα ναι, αλλά να το δούμε και στη λογική της ενοποίησης μιας που ούτως ή άλλως πολιτικά πάμε να ενοποιήσουμε και να ολοκληρώσουμε το ΕΣΥ με μια αναβαθμισμένη πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής, κ. Κουτμερίδης, για τρία λεπτά.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, χαίρομαι για την προσέγγιση του θέματος. Πραγματικά η ερώτησή μου είναι διαχρονικά, θα έλεγα, επίκαιρη, γιατί αφορά τη σπατάλη του δημοσίου, αφορά την κακοδιαχείριση του δημοσίου.

Είναι μια ερώτηση, όπου ειρηγοίμαι ένα θέμα το οποίο είχε θιχτεί τα προηγούμενα χρόνια από το ΠΑΣΟΚ ως αξιωματική αντιπολίτευση. Δηλαδή, την αξιοποίηση των ανεκμετάλλετων κτηριακών εγκαταστάσεων του δημοσίου, τον περιορισμό, όσο το δυνατόν των εκμισθώσεων.

Δυστυχώς, είναι αλήθεια πως το ελληνικό δημόσιο σπαταλά σημαντικούς πόρους για τη στέγαση των υπηρεσιών του, την

ώρα που πολλά δημόσια κτήρια μένουν ανεκμετάλλευτα. Ένα απ' αυτά τα κτήρια είναι και το παράδειγμα που σας ανέφερα με την επίκαιρη ερώτησή μου. Στο κέντρο της πόλης, το παλιό νομαρχιακό νοσοκομείο, σε μία έκταση περίπου έξι χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων, παραμένει ανεκμετάλλευτο. Είναι ένα κτήριο το οποίο ερημώνει, εγκαταλείπεται και πολλές φορές δημιουργείται μία πηγή ή αν θέλετε, εστία προβλημάτων.

Το ΙΚΑ-TEAM θεωρώ ότι έκανε πάρα πολύ σωστά που υπέβαλε στο Α' ΠΕΣΥΠ της Κεντρικής Μακεδονίας, ένα αίτημα παραχώρησης αυτών των χώρων του παλιού Νοσοκομείου Σερρών, για τη μετεγκατάσταση των υγειονομικών του υπηρεσιών, του σταθμού προστασίας μάνας και παιδιού, αλλά και των υγειονομικών επιτροπών.

Ενώ, το Α' ΠΕΣΥΠ πρότεινε την αξιοποίηση των κτηρίων, των παλαιών και νέων Εξωτερικών Ιατρείων, αλλά και της Ψυχιατρικής Κλινικής, μιας συνολικής έκτασης 3.223 τετραγωνικών μέτρων, δυστυχώς όμως, καμμία εξέλιξη δεν υπήρχε σ' αυτό το θέμα, καθώς δεν μετεγκαταστάθηκε η Ψυχιατρική Κλινική, παρέμεινε στο παλιό νοσοκομείο, γιατί χρειαζόταν να δημιουργηθούν ιδιαίτερες υποδομές στο νέο νοσοκομείο για την Ψυχιατρική Κλινική. Αλλά η απάντηση η αρνητική είναι ότι ο χώρος που μένει είναι περίπου 2.000 τετραγωνικά μέτρα.

Και εδώ, τίθεται πραγματικά ένα πολύ εύλογο ερώτημα το οποίο το έχει και η σερραϊκή κοινωνία. Πώς είναι δυνατόν αυτήν τη στιγμή να εξυπηρετούνται διάσπαρτες υπηρεσίες του ΙΚΑ, σε χώρους συνολικά περίπου 460 τετραγωνικών μέτρων, ενώ δεν θα επαρκούσαν τα 2.000 τετραγωνικά μέτρα;

Αυτήν τη στιγμή, το ελληνικό δημόσιο επιβαρύνεται με 10.000 ευρώ για την εκμίσθωση εγκαταστάσεων για τις υπηρεσίες του ΙΚΑ. Θεωρώ, κυρία Υπουργέ και σ' αυτήν την προσπάθεια που κάνετε και εσείς ως Υπουργείο Υγείας, αλλά και όλα τα άλλα Υπουργεία και γενικότερα η Κυβέρνηση, ότι πρέπει να μειώσουμε πραγματικά τις δημόσιες δαπάνες, για μια πιο εξορθολογική χρήση, αν θέλετε, της δημόσιας περιουσίας.

Νομίζω ότι θα πρέπει με ιδιαίτερη ευαισθησία να δείτε και αυτό το θέμα. Χαίρομαι απ' την απάντηση που δώσατε και σας δίνετε η ευκαιρία και στη δευτερολογία σας να το ξεκαθαρίσετε περισσότερο. Εκταμειώθηκε ή πιστώθηκε κάποιος λογαριασμός για 1,5 εκατομμύριο ευρώ που σημαίνει την ίδρυση και δημιουργία του κέντρου υγείας αστικού τύπου; Είναι αυτό κάτι το οποίο μπορεί να προχωρήσει; Ξέρετε, η προηγούμενη κυβέρνηση είχε κάνει μάλιστα και φιέστες ότι προχωρούμε στη δημιουργία κέντρου υγείας αστικού τύπου και δεν προχώρησε τίποτα σ' αυτόν τομέα. Αλλά και άμεσα, αν μπορούμε, πραγματικά με μια μικρή παρέμβαση, με μια μικρή οικονομική, αν θέλετε, δαπάνη να βελτιώσουμε αυτούς τους χώρους και να μεταφέρουμε όλες τις υπηρεσίες αυτές του ΙΚΑ, στο Νοσοκομείο Σερρών.

Νομίζω, ότι αν το προσεγγίσουμε από οποιαδήποτε πλευρά και από θέμα παροχής υπηρεσιών και από θέμα παροχής καλύτερης υγείας προς τους πολίτες, αλλά και από την οικονομική διάσταση του προβλήματος, νομίζω ότι μόνο θετικά έχουμε να προσφέρουμε και στην Κυβέρνηση και στη χώρα μας, αλλά και στους Σερραϊούς πολίτες που εδώ και πολλά χρόνια περιμένουν μία αξιοποίηση αυτού του χώρου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητέ συνάδελφε, νομίζω ήδη από την πρωτομιλία φάνηκε η θετική προσέγγιση. Φυσικά δεν μπορώ εγώ να αιτιολογήσω, γιατί όλα αυτά τα χρόνια υπήρξε η επιλογή ή η αδιαφορία και τα πράγματα είχαν τελματώσει μ' αυτόν τον τρόπο.

Ενδεχομένως, υπήρξε και αυτή η δυσκολία, αν θέλετε, συντονισμού ανάμεσα στο Υπουργείο Υγείας, στο ΙΚΑ. Είμαστε όμως, σε μια άλλη συγκυρία και από πολιτική επιλογή, γιατί πιστεύουμε ότι έχει έρθει η ώρα για να ενώσουμε τις δυνάμεις για μια πραγματική πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και υπό αυτήν την έννοια αυτή η διάταξη που θα έρθει το Μάιο θα είναι το πρώτο βήμα, προκειμένου αμέσως μετά να βάλουμε ένα νέο νομοθετικό πλαι-

σιο και μια μεταβατική φάση. Υπό αυτήν την έννοια λοιπόν, ήδη δηλώνω θετικά.

Λέω κατ' αρχάς ότι, όσον αφορά τη λειτουργία –και μπορώ να δεσμευτώ άμεσα– ενός κέντρου αστικού τύπου, κέντρου υγείας είμαστε θετικοί, έχουμε προβλέψει χρηματοδότηση, είμαστε όμως, σε φάση που πρέπει με το Υπουργείο Οικονομίας να έχουμε την τελική έγκριση των συνολικών πιστώσεων του ΕΣΠΑ.

Άρα λοιπόν, για εμάς είναι σαφές και είναι και κάτι, που και με το νέο Διοικητή του Νοσοκομείου και με το Διοικητή της Υγειονομικής Περιφέρειας μπορείτε να το συζητήσετε. Από εκεί και πέρα, για το επόμενο βήμα, σαφώς δεν έχουμε αντίρρηση να υπάρχει μετεγκατάσταση του ΙΚΑ. Είναι κάτι που και οι υπηρεσίες μας το εξετάζουν. Ενδεχομένως να χρειάζονται κάποια διοικητικά ζητήματα να αντιμετωπιστούν. Εγώ εκφράζω μία θετική πολιτική κατ' αρχήν άποψη και σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να δούμε και την προοπτική, πώς όλο αυτό μπορεί να ενοποιηθεί και φυσικά να εξυπηρετεί καλύτερα πάνω απ' όλα. Γιατί πέραν της εξοικονόμησης αυτός ο χώρος στο κέντρο της πόλης θα δημιουργήσει και τη δυνατότητα μιας καλύτερης εξυπηρέτησης των πολιτών και των ασφαλισμένων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Η με αριθμό 707/26-4-2010 δεύτερη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη δημιουργία Κέντρου Προσωρινής Υποδοχής λαθρομεταναστών στην Πάτρα κ.λπ. δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Βουλευτή, και διαγράφεται.

Επίσης, η με αριθμό 708/26-4-2010 τρίτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαρίνου προς την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την απελευθέρωση της ακτοπολής και της κρουαζιέρας κ.λπ. δεν θα συζητηθεί, λόγω κωλύματος της κυρίας Υπουργού, και διαγράφεται.

Θα συζητηθεί τώρα η με αριθμό 710/26-4-2010 πέμπτη επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Μουλόπουλου προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουργίας του Νοσοκομείου Λευκάδας, την ανάκληση των παραιτήσεων των δέκα γιατρών κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Μουλόπουλου έχει ως εξής:

«Την ώρα που το σύνολο σχεδόν του υγειονομικού προσωπικού του ΕΣΥ αγωνίζεται για την ασφαλή λειτουργία των νοσοκομείων και κέντρων υγείας και την κάλυψη των αναγκών των ασθενών, κάτω από τις γνωστές αντίξοες συνθήκες της υποστελέχωσης, των χαμηλών αμοιβών και των πολύμηνων καθυστερήσεων καταβολής δεδουλευμένων, το Νοσοκομείο Λευκάδας οδηγείται σε περαιτέρω υποβάθμιση από τις άστοχες και αδιέξοδες ενέργειες του Αναπληρωτή Διοικητή.

Συγκεκριμένα δέκα ειδικευμένοι γιατροί διαφόρων ειδικοτήτων του Παθολογικού Τομέα, με βαθμούς Διευθυντού και Επιμελητού Α' και Β' υπέβαλλαν ομαδική παραίτηση, αρνούμενοι να συμπράξουν στην έκθεση σε κίνδυνο των ασθενών και στον εξευτελισμό των ειδικοτήτων τους από τις επιλογές του Αναπληρωτή Διοικητή, ο οποίος αν και έχει ειδικότητα γυναικολόγου, ανέλαβε στο πλαίσιο της περιστολής των δαπανών, εφημερία για τους νοσηλεύμενους στην Παθολογική Κλινική, ενώ στο πλαίσιο της δυσλειτουργίας της Παιδιατρικής Κλινικής, ζήτησε από τους γονείς να υπογράψουν υπεύθυνες δηλώσεις ότι τα παιδιά τους παραμένουν και νοσηλεύονται με δική τους ευθύνη.

Επειδή ο Αναπληρωτής Διοικητής του Νοσοκομείου Λευκάδας ήταν με τις επιλογές του πρωταγωνιστής και στην απαράδεκτη σύλληψη πριν ένα μήνα δύο γιατρών που βρίσκονταν σε επίσημη εργασία, θέμα για το οποίο σας είχαμε υποβάλλει την 8326/30-3-2010 ερώτηση, χωρίς να έχουμε λάβει μέχρι σήμερα, κάποια απάντηση,

Επειδή η ομαδική παραίτηση δέκα γιατρών είναι μια πρωτοφανής ενέργεια, που μπορεί στο άμεσο μέλλον να πάρει μορφή χιονοστιβάδας με τραγικές συνέπειες για το ήδη υποστελεχωμένο ΕΣΥ.

Επειδή ο πληθυσμός της Λευκάδας διπλασιάζεται τους καλο-

καιρινούς μήνες από τους επισκέπτες και οι ανάγκες για υγειονομική φροντίδα αυξάνονται,

Ερωτάται η κυρία Υπουργός:

1. Σε ποιες άμεσες ενέργειες θα προβεί για την αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουργίας του Νοσοκομείου Λευκάδας, την ανάκληση των παραιτήσεων των δέκα γιατρών και την επιβολή διοικητικών κυρώσεων στις αυθαιρεσίες του εκτελούντα καθήκοντα Αναπληρωτή Διοικητή κ. Παπαγεωργίου;

2. Με δεδομένη την εκτεταμένη εμπλοκή στο πρόγραμμα εφημεριών των νοσοκομείων της χώρας από την αρχή του έτους, προτίθεται να υλοποιήσει όλες τις εκκρεμότητες που υπάρχουν από την κλαδική συμφωνία, να διεκδικήσει τα επιπλέον κονδύλια που απαιτούνται, προκειμένου να υλοποιηθούν όσα προβλέπονται στο Ν.3754/09, να ενεργοποιήσει άμεσα την κοινή επιτροπή Υπουργείου-ΟΕΝΓΕ για την κατάρτιση, κοστολόγηση και εφαρμογή προτύπων εφημέρευσης των νοσοκομείων και να επαναδιαπραγματευθεί νέα κλαδική συμφωνία με την ΟΕΝΓΕ, προκειμένου να αποφευχθεί περαιτέρω επιδείνωση του Ε.Σ.Υ. με ολέθριες συνέπειες για τους πολίτες;».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στην Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Ξενογιαννακοπούλου, για να απαντήσει στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Μουλόπουλου, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξηναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και επτά εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από τα Γυμνάσια Κορησού, Κωσταραζίου και Βογατσικού Καστοριάς.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κυρία Υπουργός για τρία λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Όσον αφορά το πρώτο σκέλος, το ειδικό, για τα προβλήματα στο Νοσοκομείο Λευκάδας, θα είμαι πολύ συγκεκριμένη, αγαπητή συνάδελφε.

Πρώτα απ' όλα, το θέμα της πειθαρχικής δίωξης και των ευθυνών του πρώην Αναπληρωτή του τελούντος χρέη Διοικητή είναι κάτι, το οποίο εξετάζεται.

Δεύτερον, η νέα Διοικήτρια έχει ανακοινωθεί εδώ και αρκετές εβδομάδες, πήρε το ΦΕΚ, το οποίο δημοσιεύθηκε και αναλαμβάνει πλέον. Και απ' ό, τι γνωρίζω, ήδη έχει μπει σε διάλογο και με τους γιατρούς, προκειμένου να υπάρχει η εκτόνωση της κατάστασης. Πιστεύω ότι βρίσκεται σε καλό σημείο και φυσικά θα λάβει και όλα εκείνα τα μέτρα, προκειμένου να μην επαναληφθούν τέτοια φαινόμενα που, όπως κι εσείς λέτε, δημιουργούν ιδιαίτερα προβλήματα στο Εθνικό Σύστημα Υγείας σε μια περιοχή που ούτως ή άλλως αντιμετωπίζει πάρα πολλά προβλήματα.

Το τρίτο ερώτημα. Όσον αφορά το πρόγραμμα εφημεριών για τη Λευκάδα, σύμφωνα με έγγραφο που έχω από τις υπηρεσίες με ημερομηνία 23 Απριλίου 2010, η κάλυψη με εφημερίες για το Παιδιατρικό και το Παθολογικό Τμήμα αυτή τη στιγμή είναι προγραμματισμένη, 100% ασφαλής και με πλήρη παρουσία των γιατρών που αναλογούν και που οφείλουν, σύμφωνα με το νόμο, να είναι παρόντες για να είναι ασφαλής η εφημερία. Πιστεύω, λοιπόν, ότι τα ζητήματα που αφορούν τη Λευκάδα για το περιστατικό αυτό που συνέβη, καθώς και το προηγούμενο, στο οποίο αναφερθήκατε, θα έχουν ομαλοποιηθεί.

Όσον αφορά το γενικότερο θέμα που θέσατε για τις εφημερίες: Γνωρίζετε πολύ καλά ότι καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια. Είμαστε σε συνεχή διάλογο με την ΟΕΝΓΕ με απόλυτη ευαισθησία στο ότι χρειάζεται να διασφαλίζουμε ένα ασφαλές πρόγραμμα εφημεριών, που να ανταποκρίνεται πάνω απ' όλα στις ανάγκες των νοσοκομείων και των πολιτών. Είναι αλήθεια ότι περνάμε μία δύσκολη οικονομική συγκυρία. Ξέρετε πολύ καλά ότι τα δεδουλευμένα θα έχουμε καλύψει και τα χρωστούμενα, τα οποία κληρονομήσαμε από την προηγούμενη χρονιά και για το πρώτο δίμηνο. Από κει και πέρα, σαφώς επεξεργαζόμαστε, προ-

κειμένου να θέσουμε σε διάλογο και σε συζήτηση, το πώς θα μπορούσε για το μέλλον να υπάρχει ένα ασφαλές και κατάλληλο πρόγραμμα εφημεριών που να ανταποκρίνεται και στις ανάγκες του Εθνικού Συστήματος Υγείας και της περιόδου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής, κ. Μουλόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, ελπίζω –και χαιρόμαι που το λέτε- το θέμα του Νοσοκομείου της Λευκάδας να έχει διευθετηθεί.

Το θέμα όμως, το οποίο προέκυψε, πιστεύω ότι αποτυπώνει με τον πιο ανάγλυφο τρόπο τα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα στο ΕΣΥ. Οι καταγγελίες –το ξέρετε καλύτερα από εμένα, νομίζω- είναι καθημερινές για διοικητές –με δική σας εντολή; δεν το ξέρω αυτό- για να κυκλοφορούν πετσοκομμένα και ανασφαλή προγράμματα εφημερίας με μείωση του συνολικού προσωπικού που βρίσκεται στις γενικές εφημερίες. Σας θυμίζω τον Ερυθρό Σταυρό, το ΚΑΤ, το Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία» και τα περισσότερα μικρά περιφερειακά νοσοκομεία. Και αυτό την ίδια ώρα που, όπως εσείς έχετε πει, λόγω της οικονομικής κρίσης και της φτώχειας η προσέλευση στα δημόσια νοσοκομεία είναι αυξημένη κατά 30%.

Κυρία Υπουργέ, δίνετε συνεχώς υποσχέσεις, αλλά παραμένουν -οι περισσότερες τουλάχιστον- υποσχέσεις. Εμείς θα συνεχίσουμε να σας κάνουμε ερωτήσεις, αλλά φοβάμαι ότι μετά και τις τελευταίες εξελίξεις μόνο υποσχέσεις θα μας δίνετε.

Εγώ συνεχίζω να σας ρωτώ: Θα εξασφαλίσετε τα κονδύλια που χρειάζονται για να λειτουργούν με ασφάλεια τα δημόσια νοσοκομεία, προκειμένου να υλοποιηθούν και τα όσα προβλέπονται από το ν. 3754/2009; Γιατί ακόμα δεν έχετε ενεργοποιήσει την κοινή επιτροπή Υπουργείου-ΟΕΝΓΕ για την κατάρτιση, κοστολόγηση και εφαρμογή προτύπων εφημέρευσης στα νοσοκομεία; Θα το κάνετε; Θα επαναδιαπραγματευθείτε τη νέα κλαδική συμφωνία με την ΟΕΝΓΕ; Γιατί έχετε ακόμα σε αναστολή τις κρίσεις των γιατρών του ΕΣΥ, για τις οποίες έχουν κλείσει οι προκηρύξεις; Το Νοσοκομείο Λευκάδας, σας υπενθυμίζω, περιμένει δεκατέσσερις γιατρούς διαφόρων ειδικοτήτων απ' αυτή τη διαδικασία. Θα ολοκληρωθεί αυτό; Και τι θα κάνετε με τις τρεις χιλιάδες προσλήψεις ανά χρόνο σε νοσηλευτές;

Το μόνο που θέλω να σας πω είναι ότι το Ε.Σ.Υ. δεν μπορεί να λειτουργεί με όρους Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, γιατί αυτό σημαίνει ανθρωποθυσίες. Και πολύ φοβάμαι ότι οι κόκκινες γραμμές της δικής σας Κυβέρνησης δεν υπάρχουν πλέον.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τρία λεπτά για τη δευτερολογία σας.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε συνάδελφε, εμείς δεν είμαστε εδώ για να εξωραΐζουμε τα πράγματα. Ιδιαίτερα σε μια περίοδο δύσκολη πρέπει να μιλάμε με θάρρος, με πολιτική ειλικρίνεια και να αντιμετωπίζουμε με αξιοπρέπεια τις καταστάσεις και τις προκλήσεις.

Κανείς δεν είπε λοιπόν ότι είναι εύκολα τα πράγματα. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας ταλανίζεται χρόνια από προβλήματα. Ιδιαίτερα οι επιλογές της προηγούμενης κυβέρνησης το βύθισαν στα χρέη και σε πλήρη υποβάθμιση. Προσπαθούμε συστηματικά έξι μήνες να το στηρίξουμε μέσα στις πιο δύσκολες δημοσιονομικές και οικονομικές συγκυρίες. Εγώ δεν θα σας πω –είμαι η τελευταία που θα το πω αυτό, έχω επιλέξει να μιλώ με μεγάλη μετριοπάθεια όταν μιλάω για τα θέματα υγείας, γιατί ακριβώς αφορούν την κάθε ελληνική οικογένεια που έχει πρόβλημα- ότι μορφέσαμε και δώσαμε δείγματα γραφής. Οι προκηρύξεις για τους γιατρούς έχουν υπογραφεί από εμένα πάνω από ένα μήνα, έχουν πάει στα νοσοκομεία με την οδηγία να βγουν, ακριβώς για τα κενά που υπάρχουν στη Λευκάδα και στα άλλα περιφερειακά νοσοκομεία. Ταυτόχρονα, ξέρετε πολύ καλά ότι το ΑΣΕΠ ήδη επεξεργάζεται τη μεγάλη προκήρυξη των τριών χιλιάδων εκατόν τριών νοσηλευτών, η οποία βγήκε στις 29 Δεκεμβρίου και είμαστε

στη φάση που ετοιμάζουμε και την προκήρυξη για τους επιπλέον τρεις χιλιάδες νοσηλεύτες.

Αυτά σας τα λέω γιατί μπορώ να σας τα πω. Είναι σαφή και γίνονται. Το ίδιο κάνουμε και με τις εφημερίες. Καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια μέσα σ' αυτήν τη συγκυρία να μπορέσουμε, όπως πολύ σωστά λέτε, αφ' ενός τα δεδουλευμένα να τα καλύπτουμε και αφ' ετέρου να μπορέσουμε να προτείνουμε ένα νέο πρότυπο εφημερίας, κάτι που όπως καταλαβαίνετε δεν είναι εύκολη άσκηση και το οποίο πραγματικά να είναι εξορθολογισμένο, να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των νοσοκομείων και να έχει τα χαρακτηριστικά της ασφάλειας, όπως κι εσείς λέτε.

Θέλω να πω και κάτι άλλο και θέλω να είμαι σαφής. Αυτή είναι και η θέση που εγώ διατύπωσα, όταν ήρθε η τριμελής επιτροπή και με επισκέφτηκε, όπως και άλλους Υπουργούς, τη Δευτέρα στο γραφείο μου στο Υπουργείο, η επιτροπή που αποτελείται από τους τρεις επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ακριβώς την ίδια θέση που λέω και στη Βουλή. Είπα ακριβώς τα ίδια πράγματα, πως το Εθνικό Σύστημα Υγείας είναι κρίσιμο, είναι στην καρδιά του κοινωνικού κράτους, ιδιαίτερα σε μια περίοδο κρίσης το Εθνικό Σύστημα Υγείας καλείται να λειτουργήσει και ως δίκτυο ασφάλειας. Δεν είναι τυχαίο ότι έχουμε αυτήν την αύξηση της προσέλευσης –εγώ πρώτη σας ενημέρωσα– που φτάνει μέχρι και 30% σε νοσοκομεία του κέντρου της Αθήνας.

Από εκεί και πέρα, λοιπόν, μέσα σε αυτήν τη συγκυρία, εμείς έχουμε κάνει μια επιλογή. Και, τουλάχιστον, εγώ αυτό τους ανέλυσα, ότι υπάρχει ένα τεράστιο περιθώριο εξοικονόμησης και εκεί είμαστε δεσμευμένοι και εκεί το απαιτεί ο ελληνικός λαός από εμάς, την ώρα που κάνει θυσίες να μην υπάρχει σπατάλη σε παρασιτικά, παρακοινονομικά κυκλώματα, να μπορέσουμε να κάνουμε τις εξοικονομήσεις που χρειάζονται, εκεί που μπορούμε, στις προμήθειες, στο φάρμακο, στη σωστή διαχείριση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε, αλλά είναι σημαντικό θέμα και μιλάω με ειλικρίνεια και με ανοιχτή καρδιά, γιατί έτσι πρέπει να μιλάμε τέτοιες ώρες.

Γιατί πρέπει να πούμε ότι και όσοι εργάζονται στο ΕΣΥ, πρέπει και αυτοί να συνεισφέρουν. Σαφώς, να τους στηρίξουμε μισθολογικά, για τις εφημερίες, για όλα, άλλα όλοι σε αυτήν την προσπάθεια να συνεισφέρουν, έτσι ώστε να αντιμετωπίσουμε αυτού του είδους τις σπατάλες και τα προβλήματα.

Και κλείνω με αυτό. Χθες η Ολομέλεια ψήφισε τις τροπολογίες που φέραμε και για τα φάρμακα και για τις προμήθειες και βέβαια, η δική μας πρόκληση και ευθύνη ως Κυβέρνηση είναι ταχύτατα να μη μείνουν απλώς άλλη μια διάταξη νόμου, αλλά πολύ γρήγορα να φέρουν αποτελέσματα τέτοια, τα οποία να βοηθήσουν τελικά και το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Επανερχόμαστε στις επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου και θα συζητηθεί η με αριθμό 711/26-4-2010 πέμπτη επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τα δίκτυα αποχέτευσης λυμάτων του Θριασίου Πεδίου κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Λεβέντη έχει ως εξής:

«Το πολύπαθο Θριάσιο Πεδίο με τουλάχιστον εκατό χιλιάδες κατοίκους και εργαζόμενους και πάνω από τρεις χιλιάδες επιχειρήσεις, στερείται εντελώς δικτύου αποχέτευσης, βιολογικού καθαρισμού αστικών λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων. Άμεση συνέπεια είναι η σοβαρή ρύπανση του εδάφους, του υδροφόρου ορίζοντα και των υδάτων του κόλπου της Ελευσίνας, παρά τους επί δεκαετίες αγώνες των κατοίκων.

Η πολιτεία υποχρεώθηκε να προχωρήσει στα έργα κατασκευής σταθμού βιολογικού καθαρισμού και δικτύων αποχέτευσης λυμάτων για όλο το Θριάσιο Πεδίο με επί μέρους χρηματοδοτήσεις των έργων, σε ποσοστό έως και 75% από τα ευρωπαϊκά ταμεία.

Με βάση το χρονοδιάγραμμα των έργων θα έπρεπε στο τέλος

του 2010 να έχουν ολοκληρωθεί. Επαπειλείται πρόστιμο 180.000.000 ευρώ και 120.000 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης, όταν ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου (προ εκπτώσεων) είναι 128,6 εκατομμύρια ευρώ.

Παρ' όλα αυτά, τα έργα για το βασικό δίκτυο έχουν βαλτώσει, η επιχείρηση που έχει αναλάβει την εργολαβία βρίσκεται απλήρωτη και υπό καθεστώς επίσχεσης εργασίας και όλα δείχνουν ότι τα χρονοδιαγράμματα είναι αδύνατον να τηρηθούν.

Με βάση τα παραπάνω ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Σε ποια φάση βρίσκονται τα έργα της κατασκευής του βιολογικού καθαρισμού και των δικτύων αποχέτευσης λυμάτων του Θριασίου Πεδίου;

Με ποιες πρωτοβουλίες θα επιταχυνθούν οι εργασίες και θα τηρηθούν οι επίσημες δεσμεύσεις και τα χρονοδιαγράμματα;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Λεβέντη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Ιωάννης Μαγκριώτης.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Σας ευχαριστώ.

Η δυτική Αττική είναι η άλλη πλευρά, το άλλο πρόσωπο της Αττικής. Προχθές, μιλούσαμε για την ανατολική Αττική και την έκρηξη ανάπτυξης, αγαπητέ συνάδελφε, η οποία γεννά υπεραξίες, γεννά εισοδήματα, γεννά όμως και μια πραγματικότητα καταθλιπτική καθημερινή. Αν μάλιστα συνεχιζόταν η επέκτασή της και ανάπτυξή της, με το ρυθμιστικό που είχε ψηφίσει η προηγούμενη κυβέρνηση και τους σχεδιασμούς για τις επεκτάσεις των αυτοκινητοδρόμων, τότε πράγματι από μια λαμπρή περιοχή που είναι η ανατολική Αττική, θα γινόταν και αυτή μια μαύρη τρύπα.

Η δυτική Αττική, όμως, έχει τα πιο μεγάλα προβλήματα και θα έλεγα ότι είναι μια περιφέρεια στην πρωτεύουσα, στη μητρόπολη στην κυριολεξία με όλες τις αδυναμίες και τα προβλήματα. Ένα εξ αυτών είναι και τα προβλήματα του Θριασίου Πεδίου. Τα προβλήματα, δηλαδή, της συλλογής, της διαχείρισης, της ροής, της εξόδου των λυμάτων και της επεξεργασίας τους, όπως βεβαίως και η κατασκευή του αποχετευτικού αγωγού.

Ήταν πολλές οι καθυστερήσεις τα προηγούμενα χρόνια και έχετε δίκιο. Θα ήθελα πιο συγκεκριμένα να σας πω ότι η εργολαβία, το έργο με τίτλο «Εγκαταστάσεις επεξεργασίας και διάθεσης λυμάτων στο Θριάσιο Πεδίο» που αφορά τη μελέτη, κατασκευή και λειτουργία της πρώτης φάσης των έργων του ΚΕΛΘΠ, του κέντρου επεξεργασίας λυμάτων του Θριασίου Πεδίου, και του αγωγού διάθεσης των επεξεργασμένων λυμάτων είναι ενταγμένη και συγχρηματοδοτείται από το Ταμείο Συνοχής 2.

Από το συνολικό έργο αποχέτευσης, που προβλέπεται να κατασκευαστεί στο Θριάσιο Πεδίο, η ΕΥΔΑΠ έχει αναλάβει την ευθύνη της κατασκευής του πρωτεύοντος δικτύου αποχέτευσης και του ΚΕΛΘΠ. Πρέπει να σημειώσω ότι το μείγμα της χρηματοδότησης είναι 15% από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, 45% από το Ταμείο Συνοχής και το υπόλοιπο ποσοστό είναι από πιστώσεις της ίδιας της ΕΥΔΑΠ, εταιρείας του δημοσίου.

Για την ολοκλήρωση αυτών των έργων βρίσκονται σε εξέλιξη τρεις εργολαβίες για το πρωτεύον δίκτυο, από την πλευρά της ΕΥΔΑΠ.

Η εργολαβία εκτέλεσης υπολειπομένων εργασιών του έργου «Βασικοί συλλεκτήρες αποχέτευσης ακαθάρτων δυτικού τομέα Θριασίου Πεδίου» με συνολικό πέρασμα εργασιών 30/12/2010, έχει ολοκληρώσει το 33% των εργασιών της, παρ' ότι η καθυστέρηση του έργου δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα της ΕΥΔΑΠ και εκ μέρους της εταιρείας γίνονται ενέργειες για να προλάβει το χρόνο. Είναι δύσκολο, όμως, να προλάβει το χρόνο, γιατί, όπως είπα, υπήρχαν καθυστερήσεις που δεν ευθύνεται η εταιρεία, γιατί εκεί είναι αλληλεπικαλυπτόμενα τα προβλήματα.

Η εργολαβία «Βασικοί συλλεκτήρες αποχέτευσης ακαθάρτων ανατολικού τομέα Θριασίου Πεδίου» έχει ολοκληρώσει τις εργασίες της σε ποσοστό 72% και όλα δείχνουν ότι εμπροθέσμως θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι τις 30/11/2010.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Η εργολαβία «Εγκαταστάσεις επεξεργασίας και διάθεσης λυμάτων Θριασίου Πεδίου» παρ' ό,τι έχουν ολοκληρωθεί εργασίες σε ποσοστό μόνο 20%, συνεχίζονται με αυξανόμενους εντατικούς ρυθμούς, ενώ προβλέπεται να γίνει η ολοκλήρωση της κατασκευής και η έναρξη περιορισμένης λειτουργίας του κέντρου στις 7/12/2010, σύμφωνα με το εγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Υπάρχει και η δεύτερη ενότητα των έργων, που είναι το δευτερεύον δίκτυο, που είναι έργο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Δυτικής Αττικής, στο οποίο θα απαντήσω στη δευτερολογία μου, διότι δεν με παίρνει ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής και Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, το είπατε και εσείς, η δυτική Αττική είναι η πίσω αυλή της πρωτεύουσας και δυστυχώς, έχει μύρια όσα προβλήματα και τα ξέρουμε πολύ καλά. Η ανατολική Αττική, από την άλλη, θεωρείται προνομίος και δημιουργούνται υπεραξίες, όπως είπατε, αλλά και αδιέξοδα. Πλην, όμως, και η δυτική και ανατολική Αττική δεν έχουν ούτε ένα μέτρο αποχέτευσης.

Είναι εξωφρενικό. Σε ποιον κόσμο ζούμε; Βλέπετε με τις ανασκαφές προκύπτει σε όλες τις αρχαίες πόλεις εδώ της Αττικής, στην Ελευσίνα, στα Μέγαρα –δεν λέω στην Αθήνα- στο Λαύριο, στις Αχαρνές υπήρχε αποχετευτικό δίκτυο. Σήμερα, δεν υπάρχει αποχετευτικό δίκτυο.

Τώρα, αυτό το δίκτυο που πάει να γίνει και η αποχέτευση του Θριασίου δεν έγινε από αγαθή προαίρεση της πολιτείας, η οποία θα έπρεπε να το είχε κάνει πριν από πολλές δεκαετίες και είχαν έρθει τα κοινοτικά κονδύλια, προπαντός για αυτόν το σκοπό, αλλά υποχρεώθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Επειδή γίνεται εκεί πέρα μία τρομερή ρύπανση του υδροφόρου ορίζοντα και της θάλασσας, υποχρεώθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεσμευτήκαμε και προχώρησαν κάποια στιγμή τα έργα, ύστερα από πολλές, πάρα πολλές καθυστερήσεις.

Πλην όμως, πάλι κολλήσαμε. Και κολλάμε κυρίως, κύριε Υπουργέ, στο σκέλος που αφορά την ΕΥΔΑΠ, δηλαδή που αφορά την πολιτεία, το δημόσιο. Εδώ θα έπρεπε, λοιπόν, να επικεντρώσουμε το ενδιαφέρον μας, γιατί απ' ό,τι πληροφορήθηκα ο εργολάβος που έχει αναλάβει –δεν ξέρω- βρίσκεται σε κακή οικονομική κατάσταση, είναι υπό χρεοκοπία και το περιέργο είναι ότι στη δυτική Αττική, που συμβαίνουν όλα τα στραβά και τα ανάποδα και όλες αυτές εδώ οι απαράδεκτες καταστάσεις, συμβαίνει συγχρόνως όταν αναλαμβάνονται δημόσια έργα πάλι να κολλάμε.

Δείτε την παλιά εθνικό οδό Ελευσίνας-Θήβας πόσα χρόνια καρκινοβατεί και πάλι ο εργολάβος κηρύχθηκε έκπτωτος και πάλι έχουν μπλέξει σε δικαστήρια και άλλες διαδικασίες και πάλι το έργο δεν προχωράει. Το ίδιο τώρα γίνεται και εδώ με την αποχέτευση.

Είμαστε υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε γιατί είναι απαραίτητο έργο. Είναι κάτι που δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά, αλλά αν θέλετε και θα χάσουμε κονδύλια και θα πληρώσουμε σοβαρότατα πρόστιμα, γιατί έχουμε δεσμευθεί ότι θα εκτελέσουμε τα έργα, αλλιώς θα τα πληρώσουμε.

Επομένως, κύριε Υπουργέ, εδώ πρέπει να εξαντληθούν όλα τα περιθώρια. Δεν ξέρω τι θα γίνει με το συγκεκριμένο εργολάβο ή οποιοδήποτε άλλο εργολάβο, η πολιτεία, όμως, είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει γρήγορα.

Βέβαια, υπάρχει και το άλλο μεγάλο πρόβλημα των βιομηχανικών λυμάτων της περιοχής, που ασφαλώς δεν μπορούν να πέφτουν σε αυτό το δίκτυο. Είναι ένα άλλο έργο που και αυτό θα έπρεπε να είχε αντιμετωπιστεί από τότε που εγκαθίσταντο οι βιομηχανίες και που κανένας δεν σκέφτηκε.

Υπάρχει το θέμα του Αγίου Γεωργίου, που είναι χειρότερο και από τον Ασωπό και όπου επίσης προκαλείται μια μεγάλη ρύπανση, όπως και οι άλλες ρυπάνσεις στον υδροφόρο ορίζοντα και στη θάλασσα από τις λογής βιομηχανίες αλλά και τα αστικά λύματα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαρι-

τώ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Αγαπητέ συνάδελφε, δουλεύουμε από την πρώτη στιγμή για να προχωρήσει το έργο, να προχωρήσουν οι εργασίες, να λυθούν τα προβλήματα και κυριολεκτικά -συμφωνώ μαζί σας- στο παρά ένα, στο τελευταίο λεπτό, πιστεύουμε ότι θα αποφύγουμε τα κοινοτικά πρόστιμα.

Τα έργα ήταν ουσιαστικά παρατημένα, σε απόλυτο τέλμα και οδηγούμασαν στην απαξίωση των τμημάτων των έργων που είχαν κατασκευαστεί, φυσικά στη ρύπανση της περιοχής, στην υποβάθμιση της ζωής και στα κοινοτικά πρόστιμα. Αυτή ήταν η αλήθεια και η πραγματικότητα μέχρι τον Οκτώβριο.

Από τότε έγιναν πολλές και συντονισμένες κινήσεις ανάμεσα στην ΕΥΔΑΠ στο Υπουργείο Υποδομών, στο ΥΠΕΚΑ, και στη Νομαρχία Δυτικής Αττικής και ήδη έχουμε αρχίσει και δίνουμε λύσεις και όπως είπα θα προλάβουμε το χρόνο, θα προλάβουμε και τα κοινοτικά πρόστιμα να μην πέσουν βαριά πάνω στη χώρα μας.

Πράγματι, αντιμετωπίζει προβλήματα, εργολάβος στο πρωτεύον δίκτυο. Μια εταιρεία που ήταν πολύ σημαντική τα προηγούμενα χρόνια- και αυτό είναι απότοκο του τρόπου παραγωγής δημοσίων έργων την τελευταία περίοδο. Το έχουμε τονίσει πολλές φορές, οφείλεται σε μια πολιτική που ασκήθηκε τα τελευταία χρόνια και δεν είναι η στιγμή τώρα να την αναπτύξω περισσότερο. Πιστεύουμε όμως ότι θα ξεπεραστούν τα προβλήματα και θα είμαστε μέσα στα χρονοδιαγράμματα.

Όσον αφορά στο δευτερεύον δίκτυο, εδώ είναι ακόμα πιο δύσκολα τα πράγματα. Εκεί πράγματι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση είναι αυτή που έχει αναθέσει το έργο με μια εργολαβία 63.000.000 ευρώ στην προκήρυξη, 35.800.000 ευρώ στην υπογραφή της σύμβασης και είχε ημερομηνία περαίωσης 3-2-2010.

Αυτός ο χρόνος έχει εκπνεύσει -όπως γνωρίζετε- και τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα γιατί ο εργολάβος στις 11-3-2009 υπέβαλε αίτηση διάλυσης επικαλούμενος καθυστέρηση εξόφλησης λογαριασμού. Η καθυστέρηση οφειλόταν σε ανεπαρκή χρηματοδότηση του έργου από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Η εργολαβία τελικά διαλύθηκε στις 18-11-2009.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, όπως όφειλε και ο νόμος ορίζει, πήγε στον δεύτερο, προχώρησε τη διαδικασία συνέχισης της εργολαβίας από το Δεκέμβριο του 2009 και έχει απ' ενός μεν απορρίψει το δεύτερο κατά σειρά μειοδότη του αρχικού διαγωνισμού, όπως μας ενημερώνει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, απ' ετέρου δε έχει προχωρήσει στην ανακήρυξη του τρίτου μειοδότη ως αναδόχου με βάση τα πραγματικά δεδομένα, όπως αυτή τα είχε αξιολογήσει.

Ο δεύτερος, όμως, μειοδότης έχει καταθέσει αίτημα ασφαλιστικών μέτρων στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της απόρριψής του, η οποία εκδικάζεται στις 3-5-2010, πολύ σύντομα. Μετά από το Συμβούλιο της Επικρατείας η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση θα ξέρει τι θα πράξει για να συνεχιστεί αυτό το έργο που ούτως ή άλλως έχει μεγάλη καθυστέρηση και μεγάλα προβλήματα. Ελπίζουμε να πάνε όλα καλά, γιατί πράγματι είναι απολύτως αναγκαία τα έργα αυτά στο Θριάσιο Πεδίο στη δυτική Αττική.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Επίκαιρες ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Η με αριθμό 704/26-4-2010 πρώτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Έξαρχου προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη στήριξη της κτηνοτροφίας κ.λπ. δεν συζητείται λόγω κωλύματος του Υπουργού, και διαγράφεται.

Η με αριθμό 709/26-4-2010 τρίτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γεωργίου Μαυρικού προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την άρνηση της Ελληνικής Πρεσβείας στην Νιγηρία να χορηγήσει βίζα σε ηγέτες του συνδικαλιστικού κινήματος αυτής της χώρας κ.λπ. δεν συζητείται λόγω κωλύματος του Υπουργού, και διαγράφεται.

Η με αριθμό 713/26-4-2010 τέταρτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατιδή

προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των νέων αγροτών κ.λπ. δεν συζητείται λόγω κωλύματος της Υπουργού, και διαγράφεται.

Συνεχίζουμε με την αριθμό 714/26-4-2010 δεύτερη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυριδώνος Γαληνού προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την έγκριση μελέτης για το λιμάνι Σιγρίου Λέσβου κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Γαληνού έχει ως εξής:

«Το λιμάνι του Σιγρίου δεν αποτελεί έργο μικρής κλίμακας. Η τάξη μεγέθους του σαφώς υπερβαίνει τα 15.000.000 ευρώ. Είναι εκ των πραγμάτων ένα εθνικής σημασίας αναπτυξιακό έργο. Είναι ένα ώριμο έργο για να ενταχθεί στα έργα Λιμενικών Εγκαταστάσεων του ΕΣΠΑ. Η μόνη εκκρεμότητα είναι η υπογραφή της κοινής υπουργικής απόφασης που να ορίζει τον φορέα υλοποίησης. Η καθυστέρηση σας είναι εντελώς αδικαιολόγητη. Οι μελέτες έχουν πρόσφατα ολοκληρωθεί και προφανώς δεν έχουν χρεία επικαιροποίησης. Είναι ορατός ο κίνδυνος οι παρεμβάσεις παραδόντων του Υπουργείου να λειτουργήσουν ακυρωτικά για το έργο. Η οικονομική κρίση μεγιστοποιεί την ανάγκη για σημαντικά αναπτυξιακά έργα πνοής όπως ο λιμένας Σιγρίου, τα οποία μπορούν να συνεισφέρουν στην τοπική οικονομία και να μεγιστοποιήσουν τις αναπτυξιακές της δυνατότητες. Κύριε Υπουργέ, σήμερα η χώρα κάνει μια εθνική προσπάθεια να αντιμετωπίσει τη μεγάλη οικονομική κρίση. Όποιος θέτει προσκόμματα σε τέτοιες αναπτυξιακές προσπάθειες όπως ο λιμένας Σιγρίου αντιστρατεύεται την εθνική προσπάθεια και αποτελεί παράγοντα που διευρύνει την κρίση.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Πότε θα υπογραφεί η κοινή υπουργική απόφαση που ορίζει τον φορέα υλοποίησης του έργου για το λιμάνι Σιγρίου;».

Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Νικόλαος Σηφουνάκης.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα δεν είναι αν έχουν οριστεί με ΚΥΑ τα αποφαινόμενα όργανα εκτέλεσης του έργου.

Η μελέτη ανατέθηκε από το ΠΑΣΟΚ στην προηγούμενη κυβέρνηση, ήταν περίπου ολοκληρωμένη το 2004. Είχε παρουσιαστεί και έξαφνα έξι χρόνια μετά, όταν επιστρέψαμε στο Υπουργείο, είδαμε μια άλλη μελέτη σε διπλάσιο, για να μην πω τριπλάσιο σε όγκο και σε δαπάνη σε ένα τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλους, σε έναν τόπο όπου μετά από έργο και κόπο είκοσι οκτώ χρόνων δημιουργήθηκε το Μουσείο του Απολιθωμένου Δάσους, αυτό το μεγάλο έργο της περιοχής. Και, βεβαίως, όταν είδα αυτή τη μελέτη και όταν την είδαν και οι υπηρεσίες, μείναμε έκθαμβοι.

Εκείνο, λοιπόν, που κάνουμε είναι δυστυχώς να προστατεύσουμε το τοπίο, να δημιουργηθεί ένα λιμάνι, το οποίο θα εξυπηρετεί καράβι επιβατικό και καράβι εμπορευματικό, αλλά ένα έργο που θα μπορεί να συνάδει με την περιοχή.

Ξέρετε παρά πολύ καλά τι γίνεται με τις μελέτες. Αυξάνουμε το αντικείμενο της μελέτης και οδηγούμαστε στο να πληρώνουμε και τεράστια χρήματα στους μελετητές. Αυτούς τους μήνες, λοιπόν, εργαζόμαστε προς αυτήν την κατεύθυνση. Η αρμόδια Υπουργός Οικονομίας και Ναυτιλίας έδωσε την εντολή να ακολουθηθούν οι διαδικασίες εκείνες για να μπορέσουμε να συμμαζέψουμε όσο μπορούμε περισσότερο αυτό το έκτρομα που πήγε να γίνει, που μπαζώνει τη θάλασσα διακόσια μέτρα μέσα και φτάνει στον οικισμό.

Βρισκόμαστε στο τελευταίο στάδιο. Εκείνο που έχει σημασία είναι να κατανοηθεί ότι θα γίνει ένα έργο, όσο γίνεται για να περιορίσουμε την καταστροφή. Ήδη, ο μελετητής και το λιμενικό ταμείο έλαβαν τις εντολές.

Πρέπει να σας πω ότι το Νοέμβριο του 2009 που άρχισα να ξανασχολούμαι, δεν ήταν ολοκληρωμένη ούτε η μελέτη των μηχανολογικών ούτε των αρχιτεκτονικών ούτε των στατικών ούτε τα τεύχη δημοπράτησης ούτε είχε εκδοθεί η ΚΥΑ για τα αποφαινόμενα όργανα, που θα μπορούσε να είχε εκδοθεί. Δεν εκδόθηκε μετά τον Οκτώβριο του 2009 γιατί δεν είναι ολοκληρωμένη η με-

λέτη. Γιατί δεν δημοπράτησε το έργο η Νέα Δημοκρατία πεντέμισι χρόνια; Για αυτόν το λόγο, γιατί υπήρξε ελάχιστο ενδιαφέρον.

Το έργο, λοιπόν, θα εκτελεστεί. Θα εκτελεστεί, όμως, προσπαθώντας όσο γίνεται να βελτιώσουμε την καταστροφή.

Από εκεί και πέρα μαζί με τους οδικούς άξονες που και σε αυτούς βρήκαμε ατελείωτες τις μελέτες εκεί που τις αφήσαμε το 2004 -και αναφέρομαι Μυτιλήνη-Ερεσό-Σίγρι- θα ολοκληρωθούν και θα ενταχθεί το έργο και στο θεματικό πρόγραμμα του Υπουργείου Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων, για να μην επιβραυνθεί το Περιφερειακό Πρόγραμμα, που δεν μπορεί να σηκώσει ένα τέτοιο μεγάλο έργο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Γαληνός.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε την εκτίμηση που σας έχω και πρέπει να ομολογήσω ότι η συμμετοχή σας, ως εκπρόσωπος της Λέσβου στην Κυβέρνηση, με γεμίζει σιγουριά ότι δεν θα επιτρέψετε έργα σημαντικά για το νομό μας -που γνωρίζετε τη σημασία και του λιμανιού του Σιγρίου, όπως το ερώτημα που σας έθεσα- να χαθούν. Υπάρχουν όμως, κάποια ερωτήματα, τα οποία πρέπει να τεθούν και να απαντηθούν με τρόπο σαφή, κατηγορηματικό -και θα μου επιτρέψετε- δεσμευτικό. Θεωρώ ότι είναι ευτυχής η συγκυρία ότι την απάντηση θα τη δώσετε εσείς.

Όπως πολύ σωστά είπατε, η μελέτη του λιμανιού δρομολογήθηκε από σας και πιστεύω με τους όρους και τις προδιαγραφές που εσείς θέσατε. Θα πρέπει να πω ότι την τελευταία περίοδο έγινε μία εργώδης προσπάθεια προκειμένου να διεκπεραιωθεί και να ολοκληρωθεί μία δαιδαλώδης γραφειοκρατική διαδικασία, ώστε το έργο να είναι έτοιμο στην ώρα του για να ενταχθεί στο ΕΣΠΑ.

Πρέπει να σας πω ότι η έγκριση περιβαλλοντικών όρων δόθηκε. Η έγκριση της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας επίσης δόθηκε. Η έγκριση του Λιμενικού Ταμείου, επίσης δόθηκε, όπως και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και του Δήμου Ερεσού Αντίσσης του ΓΕΣ και του ΥΕΝ. Όλες δόθηκαν. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να αναφέρω περισσότερες λεπτομέρειες, τις γνωρίζετε.

Η ουσία είναι ότι όλες οι θεσμικές απαιτήσεις, οι απαιτήσεις που έθεσαν οι θεσμικοί φορείς, που εκ του νόμου είναι αρμόδιοι, όλες ικανοποιήθηκαν. Το έργο σήμερα είναι έτοιμο και ώριμο προς ένταξη.

Αυτό που υπολείπεται -το μόνο που υπολείπεται- είναι η κοινή υπουργική απόφαση που να ορίζει τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λέσβου ως φορέα υλοποίησης, ώστε να μπορέσει να υπογράψει στη συνέχεια προγραμματική σύμβαση με το Λιμενικό Ταμείο και να καταθέσει πρόταση για να χρηματοδοτηθεί από το ΕΣΠΑ.

Τώρα που όλα είναι έτοιμα και όλοι ελπίζαμε ότι θα ξεκινήσει η υλοποίηση του έργου, τώρα ξαφνικά ζητείται η τροποποίηση της μελέτης. Συμμερίζομαι απόλυτα τους προβληματισμούς σας και αναγνωρίζω ότι πράγματι υπάρχουν προβλήματα. Δεν είναι όμως η ώρα, κύριε Υπουργέ.

Καταλαβαίνω απόλυτα -στην Ελλάδα ζούμε- να μην υπάρχει συνέχεια του κράτους, όταν οι κυβερνήσεις αλλάζουν. Δυστυχώς, όμως, δεν καταλαβαίνω να μην υπάρχει συνέχεια με το ΠΑΣΟΚ του χθες και το ΠΑΣΟΚ του σήμερα.

Κύριε Υπουργέ, με όλες αυτές τις ανακολουθίες και τις καθυστερήσεις, αυτό που πρέπει να μεταφέρω είναι η φωνή του κόσμου. Και αυτό που ο κόσμος λέει -οι συμπατριώτες μας λένε- είναι ότι η συζήτηση γίνεται για το θεαθήναι, ότι στόχος είναι να ακυρωθεί το έργο και ότι αν δεν ενταχθεί στο ΕΣΠΑ, τότε δεν θα ξαναβρεθούν ποτέ χρήματα για να υλοποιηθεί. Ουσιαστικά φοβούνται -φοβόμαστε και εγώ- ότι πάμε για ακύρωση του έργου, ενός έργου που είναι έργο ζωής για τη Λέσβο και πάγιο αίτημα των κατοίκων της εδώ και μία πεντηκονταετία. Ο κόσμος ανησυχεί και πιστεύω δικαίως.

Επαναφέρω, κύριε Υπουργέ, το θέμα όχι για να κάνω δική προθέσωση, αλλά για να βρεθεί λύση, γνωρίζοντας την προσωπική σας εντιμότητα, τον πόνο σας για την ανάπτυξη της Λέσβου και τη δική σας συμβολή σ' αυτή την ανάπτυξη που έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, δημόσια να τοποθετηθείτε -και γι' αυτό έθεσα το ερώτημα- ώστε στο ελληνικό Κοινοβούλιο η δημόσια και ρητή, κατηγορηματική δέσμευση της Κυβέρνησης -και η δική σας προσωπικά, μια και εσείς είστε αρμόδιος Υπουργός που ανέλαβε και την ευθύνη της απάντησης- ότι το έργο αυτό θα προχωρήσει και θα ενταχθεί στο ΕΣΠΑ. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι το λιμάνι του Σιγρίου είναι η δυτική πύλη της Λέσβου. Μην την κλείνετε!

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επαναλαμβάνω, εάν η εκκρεμότητα ήταν μία απόφαση ΚΥΑ να εκδοθεί, γιατί, πρώτον, ενώ η μελέτη ήταν έτοιμη το 2004, δεν την κάνατε ως Κυβέρνηση; Δεύτερον και ουσιαστικό, διπλασιάσατε, τριπλασιάσατε το αντικείμενο της μελέτης σε σχέση με το 2004- όχι εσείς βέβαια, δυστυχώς η ευθύνη είναι και στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και στο Λιμενικό Ταμείο. Γιατί για να εισπράττουν παραπάνω χρήματα αυτοί που κάνουν τις μελέτες.

Το έργο λοιπόν, θα ήταν έτοιμο και δεν ευθύνεται ότι έλειπε η κοινή υπουργική απόφαση. Δεν εκπονήθηκε η αρχιτεκτονική μελέτη, η ηλεκτρομηχανική μελέτη, λείπουν τα τεύχη δημοπράτησης, όλα αυτά τα οποία τα εκπονούμε τώρα.

Εγώ από το 1983 επί είκοσι χρόνια ασχολήθηκα με την δημιουργία του Μουσείου του Σιγρίου που είναι το μεγαλύτερο έργο στη δυτική περιοχή της Λέσβου. Λιμάνι υπάρχει και τώρα μπορεί να αράξει καράβι. Γιατί δεν υπάρχει όμως; Γιατί για να πας από το Σίγρι στη Μυτιλήνη θέλεις δυόμισι και θέλεις τρεισήμισι ώρες με τα πούλμαν. Άρα το βασικό έργο, είναι η ύπαρξη σύγχρονων οδικών αξόνων και όπως είπα έχουμε ολοκληρώσει τις μελέτες, τις βρήκαμε εκεί που τις αφήσαμε. Και τα δύο αυτά έργα λοιπόν, οδικό άξονες - λιμάνι Σιγρίου θα προχωρήσουν, στο θεματικό του Υπουργείου θα ενταχθούν οι άξονες και στο περιφερειακό το λιμάνι.

Σας ευχαριστώ.

Κυρία Πρόεδρε, επειδή οι Βουλευτές αναφέρονται και απολογούνται στη Βουλή ως εκπρόσωποί του και επειδή είναι και σημείο των καιρών, θέλω να δηλώσω ότι ενώ η πατρίδα μας διέρχεται μία μεγάλη κρίση, όπου οι ενεργοί πολίτες αγωνιούν, δυστυχώς, υπάρχουν και οι εξαιρέσεις.

Το τελευταίο διάστημα η ελληνική κοινωνία έγινε αποδέκτης σχεδιασμένων επιθέσεων από τον κ. Βγενόπουλο, μέσω εκπομπών σε δύο τηλεοπτικούς σταθμούς, σε δύο δημοσιογράφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε βέβαια εκτός θέματος, κύριε συνάδελφε. Δεν είναι απολογία αυτή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Βεβαίως, είμαι στη Βουλή και εδώ μιλάνε οι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ναι, αλλά δεν είναι το θέμα αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Η τηλεοπτική παρέμβαση του κ. Βγενόπουλου ως τοποθέτηση ενός ενεργού -κατά τη δήλωσή του- πολίτη που θεωρεί ότι ο μη ασχολούμενος με τα κοινά είναι αχρείος, προφανώς είναι δικαίωμα του. Υποχρέωσή του όμως,

είναι να τηρεί τους ηθικούς και νομικούς κανόνες της δημοκρατίας μας.

Δικαίωμα, όμως, και υποχρέωση δική μου είναι να προστατεύω την αξιοπρέπεια και την πολιτική μου υπόσταση, την οποία δεν επιτρέπω σε κανένα να εξαχρειώνει και να διασύρει με τον τρόπο που έκανε ο κ. Βγενόπουλος, αποσιωπώντας σκοπίμως τη γνωστή σ' αυτόν αλήθεια για το θέμα της δωρεάς από την εταιρεία του προς το Δήμο του Πυθαγορείου Σάμου, μετά τις πυρκαγιές του 2000.

Ο κ. Βγενόπουλος την εμφάνισε ως δωρεά σε εμένα ή στο Υπουργείο Αιγαίου, του οποίου είχα την τιμή να προϊστάμαι τότε, για να ερωτήσει δια συνεντεύξεως, «πού πήγε το δάσος», «πού πήγαν τα λεφτά» και να αναφερθεί προσωπικά σε μένα, ότι «κάτι του χρωστάω».

Ο κ. Βγενόπουλος, δεν ενεχειρίσει ποτέ σε κανένα από το Υπουργείο τα χρήματα. Ο κ. Βγενόπουλος γνωρίζει ότι τα χρήματα κατατέθηκαν από την εταιρεία του στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, με αποκλειστικό αποδέκτη το Δήμο Πυθαγορείου της Σάμου, ο οποίος και τα διαχειρίστηκε αρμοδίως. Εκείνος που χρωστάει εξηγήσεις στην ελληνική κοινωνία είναι ο κ. Βγενόπουλος, που για πολλοστή φορά επιχειρεί να διαστρεβλώσει την αλήθεια, όπως επιχειρεί να το πράξει και με άλλες υποθέσεις συμφερόντων του, εξαπολύοντας κατά βούληση σχεδιασμένες με όλες τις επικοινωνιακές τεχνικές, επιθέσεις κατά πάντων.

Κλείνω λέγοντας ότι ο κ. Βγενόπουλος, που αρέσκεται σε ιστορικές αναφορές, γνωρίζει ότι η συκοφαντία είναι εύκολη μεν υπόθεση, αλλά ατιμωτική πράξη, τόσο ιστορικά όσο και κατά το νόμο. Και δεν αγνοεί βεβαίως, ότι ακολουθεί η λογοδοσία του συκοφάντη στην κοινωνία και στη δικαιοσύνη.

Οφείλει επίσης, να γνωρίζει, παρά τις όποιες ενστάσεις του, ως προς την προσωπική μου ικανότητα και ποιότητα ως πολιτικού, ότι μουσειακού είδους δεν είναι οι πολιτικοί που δρουν και ενεργούν δοκιμασμένα μέσα στην κοινωνία επί τρεις σχεδόν δεκαετίες, όπως ο ομιλών.

Ως πολίτης, λοιπόν, και ενεργός πολιτικός, δηλώνω ότι δεν πρόκειται να αφήσω αναπάντητα όσα συκοφαντικά εις βάρος της δικής μου υπόστασης είπε δημοσίως.

Για όσα παραπάνω εξέθεσα είμαι υποχρεωμένος για πρώτη φορά στην πολιτική μου διαδρομή να προσφύγω στη δικαιοσύνη. Έχω ήδη δώσει εντολή να ασκηθούν σε βάρος του τα ένδικα μέσα που παρέχει ο νόμος, για την προστασία του προσώπου και της τιμής μου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστούμε, αν και η παρέμβαση ήταν εκτός διαδικασίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Οι Βουλευτές απαντούν στο Κοινοβούλιο και όχι στα κανάλια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Βρισκόμαστε σε συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων. Η παρέμβασή σας δεν είχε σχέση με το θέμα. Έχετε το δικαίωμα οπωσδήποτε να προβείτε σε όλα αυτά που δηλώσατε, σε κάποια άλλη ευκαιρία, σε άλλη διαδικασία. Εν πάση περιπτώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, στη βάση της αρχής της πλήρους και σταθερής δουλειάς για όλους με δικαιώματα» (Μονιμοποίηση των συμβασιούχων ορισμένου και αορίστου χρόνου και των συνδεομένων με συμβάσεις έργου που υποκρύπτουν σχέση εξαρτημένης εργασίας, καθώς και των απασχολούμενων μέσω προγραμμάτων stage στο δημόσιο τομέα - Κατάργηση των προγραμμάτων stage στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα - Ρυθμίσεις για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον ιδιωτικό τομέα - Κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα)».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση αυτή εμπίπτει στους περιορισμούς της παραγράφου 3 του άρθρου 73 του Συντάγματος. Θέλω να υπενθυμίσω στους κυρίους συναδέλφους ότι σύμφωνα με τη διάταξη αυτή του άρθρου 73, παράγραφος 3, δεν εισάγεται για συζήτηση πρόταση νόμου εφόσον συνεπάγεται εις βάρος του δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δαπάνες ή ελάττωση εσόδων ή της περιουσίας τους, για να δοθεί μισθός ή σύνταξη ή γενικά όφελος σε κάποιο πρόσωπο.

Πρέπει να σας πω, όμως, ότι η πρακτική την οποία ακολουθούμε όλα αυτά τα χρόνια είναι να συζητούμε αυτές τις προτάσεις νόμου χωρίς να παραγωγούμε σε ψηφοφορία. Τις εισάγουμε γιατί έτσι δίνεται η δυνατότητα της συζήτησης στη Βουλή, στα κόμματα, σε όλους τους Βουλευτές, αλλά και στην Κυβέρνηση, να πάρουν θέση σε σοβαρά ζητήματα, στα οποία αναφέρονται και επιχειρούν να ρυθμίσουν οι προτάσεις νόμου, όπως κάνει και η παρούσα.

Πριν δώσω το λόγο στην εισηγήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφία Καλαντίδου, σας ενημερώνω ότι για τη σημερινή συζήτηση από το Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ κ. Μαρουδίη Βορίδη έχει οριστεί ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος. Επίσης, από τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξη Τσίπρα ορίστηκε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Κριτσωτάκης.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφία Καλαντίδου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Σαν σήμερα, στις 29 Απρίλη 1936, ημέρα Τετάρτη ώρα 10.00' το πρωί οι καπνεργάτες της Θεσσαλονίκης, που αριθμούσαν γύρω στις δώδεκα χιλιάδες, με το 70% περίπου γυναίκες, σταμάτηνε τη δουλειά. Κάνουν πορεία και καταλήγουν στην Καπνεργατική Ομοσπονδία. Εκεί, σε συγκέντρωση στον κινηματογράφο «ΠΑΝΘΕΟΝ», από την ομοσπονδία δίνονται οι τελευταίες οδηγίες για τα μέτρα περιφρούρησης, που πρέπει να πάρουν για την καθολική επιτυχία της απεργίας. Ισχυρές δυνάμεις χωροφυλακής και στρατού υπάρχουν στο γύρω χώρο.

Εκλέγουν κεντρική επιτροπή αγώνα και στις 12.30' το μεσημέρι καταθέτουν στο Γενικό Διοικητή Μακεδονίας κ. Πάλλη, υπόμνημα με αιτήματα: Αύξηση στο μεροκάματο των ανδρών από 30 και 37 δραχμές σε 105 και 135 και στο μεροκάματο των γυναικών από 17 δραχμές σε 50 έως 60 δραχμές. Υγιονομικοί όροι στους τόπους δουλειάς. Το Ταμείο Ασφάλισης των Καπνεργατών να ενισχυθεί με περισσότερους πόρους. Ελευθερία στη συνδικαλιστική δράση. Αμνηστευση των καταδικασμένων αγωνιστών της εργατικής τάξης.

Την ίδια μέρα είχαμε απεργία σε Βόλο και Σέρρες, τις επόμενες μέρες σε Καβάλα, Ξάνθη, Αγρίνιο, Πειραιά, Καρδίτσα και Σάμο. Στις 9 Μαΐου χτυπάνε με θάνατο την απεργιακή συγκέντρωση. Με το αίμα της καπνεργάτριας Αναστασίας Καρανικόλα και του αυτοκινητιστή Τάσου Τούση και άλλων εργατών, υπογράφουμε τις συμβάσεις εργασίας, κατακτούμε το οκτώωρο, σφραγίζουμε τα δικαιώματα της τάξης μας από τότε.

Αυτή η ιστορία δεν ξεγράφεται. Εμπνέει την εργατική τάξη, καθοδηγεί τους αγώνες της. Αυτή η ιστορία διδάσκει τους εργαζόμενους. Τα αιτήματα πρέπει να εκφράζουν τις ανάγκες του λαού και όχι να υποτάσσονται στον «ρεαλισμό» των αφεντικών. Οι θυσιές όσο μεγαλύτερες είναι τόσο πιο ανεξίτηλες στο βιβλίο της ανθρωπότητας. Οι μορφές αγώνα είναι επιλογή των εργατών. Η αλληλεγγύη και ο ενιαίος αγώνας είναι το μεγάλο τους όπλο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πρόταση του ΚΚΕ για σταθερή και πλήρη εργασία με δικαιώματα για όλους δεν είναι επίκαιρη, επειδή γίνεται παραμονές της εργατικής Πρωτομαγιάς, αλλά αναγκαία, γιατί γίνεται σε συνθήκες διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης, όπου τα μονοπώλια επιχειρούν να ξεπεράσουν την κρίση τους μέσα από την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζόμενων και την περαιτέρω μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, που επιτυγχάνεται όχι μόνο με τη μείωση των μισθών, αλλά και με την αφαίρεση εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρωταγωνιστής της προόδου της ανθρώπινης κοινωνίας της ανάπτυξης της ευημερίας είναι ο εργαζόμενος άνθρωπος. Μπορεί να υπάρξει κοινωνία καλύτερη και απ' αυτήν που γνωρίσαμε στον 20ο αιώνα τη σοσιαλιστική, χωρίς επιχειρηματίες. Όχι, όμως, χωρίς την ανθρώπινη εργατική δύναμη, χωρίς τον εργαζόμενο. Η δουλειά είναι πάγια και διαρκής ανάγκη από τη στιγμή που ο άνθρωπος μπαίνει στην παραγωγική ηλικία. Η δουλειά είναι δικαίωμα. Ο άνθρωπος πρέπει να έχει εξασφαλισμένη σταθερή δουλειά με δικαιώματα και ελεύθερο χρόνο.

Σήμερα αυτό είναι εφικτό. Σήμερα, που η τεχνολογική και επιστημονική ανάπτυξη έχει ανοίξει νέους δρόμους, ώστε να αυξάνεται συνεχώς η παραγωγικότητα, υπάρχουν όλες οι υλικές προϋποθέσεις να μειωθεί ο χρόνος εργασίας και τα όρια συνταξιοδότησης, να μπορεί η λαϊκή οικογένεια να καλύπτει τις ολοένα και αυξανόμενες ανάγκες της. Ο εργαζόμενος παράγει τον πλούτο, δημιουργεί και λειτουργεί τα εργοστάσια, τις επιχειρήσεις, τις υποδομές. Δεν μπορεί να συμβιβάζεται με το δήθεν ρεαλισμό της επιδείνωσης του βιοτικού του επιπέδου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συνεχώς διευρυνόμενη εφαρμογή ποικίλων ελαστικών εργασιακών σχέσεων, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, σε εθνικό επίπεδο, αλλά και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτικής που αφαιρεί δικαιώματα, υπηρετώντας τα συμφέροντα των λίγων για αύξηση της κερδοφορίας τους, μέσα στο πλαίσιο αυτού του καπιταλιστικού συστήματος. Η πολιτική αυτή εφαρμόζεται από όλες τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα αν συμμετέχουν σε αυτές κόμματα συντηρητικά ή σοσιαλδημοκρατικά και αποτυπώνεται ανάγλυφα στις αποφάσεις Συνόδου Κορυφής στη Λισαβόνα το 2000 και σε όσες επακολούθησαν με στόχο η Ευρωπαϊκή Ένωση να επικρατήσει στον ανταγωνισμό με τα άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Στην πατρίδα μας, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία εφαρμόζουν απαρέγκλιτα χρόνια τώρα αυτήν την πολιτική. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας παλεύει σταθερά και αταλάντευτα για την εξασφάλιση πλήρους και σταθερής εργασίας με δικαιώματα για όλους. Αυτό προσπαθεί να κατοχυρώσει με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου που καταθέτει, όπως ακριβώς διατυπώνεται στα άρθρα.

Μονιμοποίηση του προσωπικού που υπηρετεί στο δημόσιο τομέα με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου. Μονιμοποίηση των εργαζόμενων που στην πράξη παρέχουν εξαρτημένη εργασία στο δημόσιο τομέα ανεξάρτητα από το πώς τυπικά χαρακτηρίζεται αυτή η σύμβαση. Κατάργηση των προγραμμάτων «STAGE» και τη μονιμοποίηση όλων των απασχολούμενων στο δημόσιο τομέα μέσα από αυτά τα προγράμματα. Κατάργηση της μερικής απασχόλησης στο δημόσιο τομέα, στους ΟΤΑ, στα ΝΠΔΔ, τις ΔΕΚΟ και άλλες επιχειρήσεις που ελέγχει άμεσα ή έμμεσα το δημόσιο. Μετατροπή όλων των υφιστάμενων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου σε αορίστου χρόνου σε όλο τον ιδιωτικό τομέα. Κατάργηση των προγραμμάτων «STAGE» και στον ιδιωτικό τομέα. Κατάργηση τελικώς κάθε μορφής ελαστικής σχέσης εργασίας στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία εφαρμόζουν την πολιτική της ευελιξίας της εργασίας και της αφαίρεσης εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, προσπαθούν όμως με ψεύτικα επιχειρήματα και ψευδεπίγραφους στόχους να αποκρύψουν τον πραγματικό χαρακτήρα αυτής της πολιτικής, να αμβλύνουν τις αντιδράσεις των εργαζομένων, να καθηλώσουν το εργατικό και λαϊκό κίνημα.

Στο όνομα της ανταμείωσης της ανεργίας χτυπήθηκε ανελέητα η πλήρης και σταθερή εργασία με την εξάπλωση κάθε μορφής ευελιξίας. Έτσι έχουμε στη χώρα μας πάνω από ένα εκατομμύριο εργαζόμενους με ελαστικές μορφές εργασίας. Όμως, τα ποσοστά της ανεργίας ανεβαίνουν. Το 2010 με τα στοιχεία του Υπουργού η ανεργία ήταν 11,3% και η ελαστική απασχόληση αυξήθηκε από 5,9% σε 6,5% το πρώτο τρίμηνο του 2010 και οι ανασφάλιστοι στο 25%.

Πώς, λοιπόν, θεραπεύεται η ανεργία από τις ελαστικές μορφές εργασίας; Στην επιτροπή ο Υπουργός είπε «αναφέρομαι στις επί σειρά ετών ίδιες επιθέσεις του ΟΟΣΑ, αλλά και σε προσεγγίσεις που κάνει ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών.

Μας έκανε σύσταση ο ΟΟΣΑ να βοηθήσουμε την ανταγωνιστικότητα κάνοντας πιο ελαστικές και πιο ελεύθερες τις εργασιακές σχέσεις. Μιλάει για καιρό πριν, για αρκετό διάστημα πριν, για το Δεκέμβριο.

Άρα, κυρίες και κύριοι, οι ελαστικές μορφές εργασίας δεν πέφτουν από τον ουρανό, δεν είναι θέλημα Θεού ή κακό της μοίρας μας. Το κεφάλαιο και οι οργανισμοί του τις ζητούν, τις μεθοδεύουν, τις απαιτούν και οι κυβερνήσεις τις νομοθετούν. Τι απάντησε ο Υπουργός στον κ. Γκιούγκερ; Απάντησε: «Έχουμε στην Ελλάδα 75% οικογενειακές επιχειρήσεις. Δεν πληρώνουν ασφάλιστρα, δεν πληρώνουν ημερομίσθια, αν υπάρχει ανάγκη κανένας δεν διαμαρτύρεται. Υπάρχουν πιο ελεύθερες σχέσεις;» Αυτή ήταν η απάντησή του κυρίου Υπουργού.

Τότε, γιατί, αγαπητοί κύριοι Βουλευτές, δεν αντέχουν αυτές οι επιχειρήσεις; Γιατί κλείνουν; Άλλο προσηματικό επιχείρημα είναι ότι υπάρχουν επιχειρηματικοί κλάδοι που χρειάζονται πολλές φορές ανθρώπους για ένα βράδυ, ένα Σαββατοκύριακο. Ο Υπουργός έφερε παράδειγμα τους χώρους εστίασης, τις επιχειρήσεις εστίασης. Θέλετε να πείτε, δηλαδή, ότι τα ταβερνάκια θα λειτουργεί μόνο Σαββατοκύριακο ή το τσιπουράδικο, ίσως. Οι μικροί επιχειρηματίες, πάντως, και της εστίασης αλλά και γενικώς οι μικροί επιχειρηματίες με δήλωσή τους, μάλιστα, του αντιπροσώπου τους στην επιτροπή που ακούγαμε τους φορείς, δηλώνουν ότι δεν απασχολούν ευέλικτους εργαζόμενους. Ξέρουν πολύ καλά ότι σε αυτή την αγορά εργασίας εάν είναι κλειστό το μαγαζί τους μια μέρα, θα χάσουν την πελατεία τους. Άλλωστε αυτό το ξέρουν και οι πολυεθνικές επιχειρήσεις. Είναι δήλωση του αντιπροσώπου τους στην επιτροπή. Οι μεγάλοι επιχειρηματίες εστίασης χρησιμοποιούν, ευέλικτους και ανασφάλιστους εργαζόμενους.

Και βέβαια, δεν είμαστε εχθροί με τους μικρούς επαγγελματίες. Άλλωστε είναι οι φυσικοί μας σύμμαχοι ενάντια στα μονοπώλια. Αλλά δεν τους λέμε και ψέματα. Δεν καλλιεργούμε αυταπάτες. Για τα δεινά που τραβούν, δεν τους φταίει η ανασφάλιστη γυναίκα τους, ούτε ο υπάλληλος που αμείβεται με τη σύμβαση. Δεν τους φταίει ούτε ότι έχουν υστέρηση σε προσόντα -δεν το λέμε εμείς- έτσι αφήνεται να εννοηθεί. Φταίει ο, ανελέητος, ανταγωνισμός των μεγάλων του κλάδου. Φταίει η πολιτική που ακολουθείται και ενισχύει τους μεγάλους. Φταίει η μείωση της αγοραστικής δύναμης του λαού.

Άλλο επιχείρημα: τις ευέλικτες μορφές εργασίας τις επιθυμούν οι εργαζόμενοι. Με τόση ανεργία και κάτω από το βάρος που σηκώνει η λαϊκή οικογένεια από την έλλειψη κοινωνικών παροχών και υποδομών, αναγκάζεται να δουλέψει με αυτές τις μορφές. Αναγκάζεται! Κανένας δεν θα σας πιστέψει, ότι επιθυμεί ο εργαζόμενος να δουλέψει μόνο τόσο. Κανείς δεν σας πιστεύει! Άλλωστε με τη διευθέτηση που υπάρχει -και εσείς τη νομοθετήσατε- δεν μπορούν ούτε να συγκεράσουν τις κοινωνικές τους, τις οικογενειακές τους υποχρεώσεις, με τις επαγγελματικές. Ανατρέξτε μόνο, κύριοι του Υπουργείου, στις εργατικές διαφορές

του ΣΕΠΕ. Μόνο σε αυτό το μικρό κομμάτι που φτάνει στο ΣΕΠΕ, θα το δείτε.

Άλλο επιχείρημα: πολυπληθής δημόσιος τομέας. Κυβέρνησε το ΚΚΕ, τους έβαλε όλους μέσα ή μπήκαν μόνοι τους. Τι να πω; Γιατί κρίνετε το δημόσιο τομέα μόνο από τους αριθμούς που παρουσιάζετε κατά καιρούς, άλλους στον προϋπολογισμό, άλλους στις κουβέντες, άλλους στις δηλώσεις σας στην τηλεόραση; Γιατί δεν εξετάζετε το δημόσιο τομέα, από τις λειψές παροχές που δίνει στο λαό, που, κυρίως, αυτές οι, πραγματικά κακής ποιότητας, παροχές, οφείλονται στην έλλειψη προσωπικού;

Υπάρχει ένα φοβερό επιχείρημα τώρα την περίοδο της κρίσης ότι θα φύγουν οι επιχειρήσεις αν εφαρμόσουμε πλήρη και σταθερή εργασία και αν θωρακίσουμε τα δικαιώματα των εργατών. Γιατί; Την επιχείρηση τη στήνουν για να βρουν δουλειά οι εργάτες; Δεν τη στήνουν για την κερδοφορία τους; Εγώ, συμφωνώ, ας είναι και έτσι! Θα φύγουν οι επιχειρήσεις, γι' αυτό δεν το κάνετε. Τόσα χρόνια, όμως, ακολουθείται αυτή, τη δική σας την πολιτική. Δεν ακολουθείται η δική μας πρόταση. Γιατί φεύγουν οι επιχειρήσεις;

Πρώτη στη Θεσσαλονίκη, πριν από πάρα πολλά χρόνια -ακόμα, είναι στα δικαστήρια οι εργαζόμενοι- έφυγε η «GOODYEAR». Το σωματείο, τότε, της «GOODYEAR» ελεγχόταν από το ΠΑΣΟΚ Τρία χρόνια πριν φύγει η «GOODYEAR» μείωσαν, δέχθηκαν οι συνδικαλιστές πάγωμα των μισθών, περικοπή επιδομάτων και έκαναν απεργασπασίες συστηματικά. Γιατί έφυγε η «GOODYEAR»;

Η Ενωμένη Κλωστοϋφαντουργία, πρόσφατα. Έφυγε ο Λαναράς. Έκλεισε. Ρημάχηκε ο τόπος σε όλη τη βόρεια Ελλάδα. Έφυγε χαμένος; Είναι χαμένες οι τράπεζες, που ήταν μέτοχοι στην επιχείρηση; Το σωματείο ελέγχεται από το ΣΥΡΙΖΑ. Διεδικούσε, ενισχύσεις του Λαναρά από το κράτος, ενισχύσεις που της πήρε στο μεγαλύτερο μέρος τους. Γιατί έμειναν τόσο άνεργοι; Γιατί δεν λέτε ξεκάθαρα, να υποστηρίξετε πραγματικά την πολιτική σας: «Ναι, στον καταμερισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης η χώρα μας δεν πρέπει να έχει κλωστοϋφαντουργία, πρέπει να μειώσει την αγροτική της παραγωγή, έχει δεσμευτεί στις μεγάλες δυνάμεις και σύμμαχούς μας» έτσι πρέπει να πείτε, «να μην αξιοποιήσει τον ορυκτό της πλούτο». Για την κερδοφορία του κεφαλαίου που δεν έχει πατρίδα, γίνανε και οι πολιτικές σας απάτριδες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με έντεχνο τρόπο οι υποστηρικτές της ελαστικής μορφής εργασίας κατηγορούν το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, ότι στρέφεται ενάντια στους εργαζόμενους με αυτές τις σχέσεις. Είναι συκοφαντία του χειρότερου είδους! Τους επιλέγετε εσείς ή η εργοδοσία για ωρομίσθιους, για «STAGE», για δυο μέρες, για μια εβδομάδα, για ένα μήνα, αλλά δεν αξίζουν -αξιοκρατία το λέτε- για να έχουν μισθό και δικαιώματα. Με συνεχόμενες δίμηνες συμβάσεις, είναι καλή η πωλήτρια για το πολυκατάστημα. Για αορίστο χρόνο, θα βρει καλύτερη. Για οκτάμηνο είναι καλός ο σκουπιδάρης. Για αορίστο χρόνο, δεν αξίζει. Πρέπει να δώσετε την ευκαιρία του σκουπιδάρη και σε άλλους.

Μην πείτε ότι δεν γνωρίζετε. Οι παρατάξεις σας οι συνδικαλιστικές παρατάξεις του ΠΑΣΟΚ της Νέας Δημοκρατίας, του ΣΥΡΙΖΑ απέκλεισαν σωματεία από το συνδρόμιο της ομοσπονδίας των ΟΤΑ που είχαν μέλη τους ευέλικτους εργαζόμενους. Γι' αυτό τους αποκλείσανε! Γιατί είχαν μέλη τους ευέλικτους εργαζόμενους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε ενάμισι λεπτό, θα τελειώσω.

Βέβαια, τον πρώτο ρόλο οι συγκεκριμένες παρατάξεις τον έπαιξαν με διάλογο στη διαβούλευση. Έδωσαν το άλλοθι στην Κυβέρνηση και στη Νέα Δημοκρατία παλιότερα να κομπάζονται και σαν δημοκράτες. καθιστώντας τους εργαζόμενους συννόχους στην καταδίκη τους. Τι άλλο, άραγε, είναι το παζάρι από την ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ του ποσοστού ευελιξίας 10% -λέγανε πριν δυο χρόνια- όταν στην Ελλάδα το ποσοστό ευελιξίας ήταν 5%; Τι άλλο, είναι η σιγή νεκροταφείου στη ζούγκλα της αγοράς; Τι άλλο είναι το κάλεσμα της απεργοσπασίας, όταν συνδικαλιστικές οργανώσεις αποφασίσουν απεργία ενάντια στα

εργατικά μέτρα;

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, καλεί γυναίκες και άνδρες εργαζόμενους, Έλληνες και μετανάστες, νέους και απόμαχους τους δουλειάς να τιμήσουν την εργατική Πρωτομαγιά με τις σημαίες του Σικάγου του 1886, του Μάη της Θεσσαλονίκης του 1936, της Καισαριανής του 1944. Να ορθώσουν μέτωπο συμμαχίας, ενάντια στα μονοπώλια. Μέτωπο αντίστασης στα αντεργατικά χέρια. Μέτωπο ανατροπής στο βάρβαρο εκμεταλλευτικό σύστημα που έχει όνομα καπιταλιστικό και πολλούς υποστηρικτές, σε αυτή την Αίθουσα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Καλαντίδου.

Το λόγο έχει τώρα η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Όλγα Ρεντάρη-Τέντε.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητούμε την πρόταση νόμου του ΚΚΕ με θέμα: «Ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα στη βάση της αρχής της πλήρους και σταθερής δουλειάς για όλους με δικαιώματα».

Θα ήθελα να ξεκινήσω την αναφορά μου επί της αρχής της προτάσεως. Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω από την αρχή, ότι ο στόχος του ΠΑΣΟΚ είναι πάντα η σταθερή και ποιοτική απασχόληση. Θέλω να αγορά να λειτουργεί με τρόπο υγιή και κοινωνικά δίκαιο. Γι' αυτό προσπαθούμε, με μια σειρά από παρεμβάσεις είτε νομοθετικής είτε άλλης φύσεως, να εξασφαλίζουμε το καλύτερο δυνατό για τον εργαζόμενο.

Γνωρίζουμε, βέβαια, ότι η επίτευξη του στόχου μας είναι ιδιαίτερα δύσκολη γιατί σήμερα η ίδια η αγορά εργασίας είναι πολύ πολύπλοκη και πολλές φορές ασύδοτη.

Μιλάμε ουσιαστικά για μία εργασιακή ζούγκλα, όπου νόμοι και συλλογικές συμβάσεις δεν εφαρμόζονται από πολλούς εργοδότες. Η ανεργία ωθεί πολλούς εργαζόμενους σε αποδοχή οποιονδήποτε όρων εργασίας. Και η πολιτεία τις περισσότερες φορές δεν είναι αποτελεσματική στην υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων χιλιάδων εργαζομένων και ιδίως νέων ανθρώπων.

Δεν μπορούμε, όμως, να αγνοήσουμε ότι η νέα παγκοσμιοποιημένη αγορά και ο ανταγωνισμός έχουν φέρει σημαντικές αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις. Ναι, νέες ευέλικτες μορφές εργασίας, όπως η τηλεργασία, η μερική, η εκ περιτροπής, η εποχική απασχόληση έχουν κάνει την εμφάνισή τους και έχουν αλλοιώσει το μέχρι σήμερα πρότυπο που γνωρίζαμε, δηλαδή, της σταθερής, της αυστηρά καθορισμένης εργασίας με συγκεκριμένο χώρο και χρόνο.

Οι ελαστικές μορφές εργασίας είναι μία πραγματικότητα την οποία καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, γιατί αυτές οι μορφές εργασίας προτιμώνται και από πολλούς εργαζόμενους, άσχετα βέβαια αν βολεύουν και πολλούς εργοδότες. Θα ήταν τεράστιο λάθος να προχωρήσουμε στην κατάργησή τους αντί να τις ρυθμίσουμε, γιατί η γενικευμένη κατάργηση γεννά παρανομία.

Το ζητούμενο, λοιπόν, είναι η εφαρμογή των ρυθμίσεων των εργασιακών σχέσεων και όχι η κατάργησή τους. Συνεπώς μεγαλύτερη βαρύτητα έχει για την αγορά εργασίας η ορθή εφαρμογή της υφιστάμενης εργατικής νομοθεσίας και μικρότερη η δημιουργία ενός ασφυκτικού νομοθετικού πλαισίου που δεν μπορεί να εφαρμοστεί.

Ειδικά σε περίοδο κρίσης οφείλουμε να προστατεύουμε τους εργαζόμενους, τις υγιείς επιχειρήσεις, να ενισχύουμε τον υγιή ανταγωνισμό όχι καταργώντας και θέτοντας εκτός νόμου μορφές απασχόλησης που απαιτεί η αγορά εργασίας για να λειτουργήσει, αλλά αντίθετα αυξάνοντας την προστασία και την ασφάλεια των εργαζομένων.

Η νυν ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας, όπως θα διαπιστώσατε από τη συζήτηση του νομοσχεδίου όσον αφορά τις εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια, και στην Ολομέλεια και στις Επιτροπές, προασπίζεται δικαιώματα και ευκαιρίες για τον μερικώς απασχολούμενο έτσι ώστε να γνωρίζει ότι είναι εργαζόμενος με ίσα δικαιώματα και ασφάλειες -δικαίωμα κανονικής ασφάλειας, άδειες κ.α.- και επιπλέον με δυνατότητα μετατροπής της σύμβασής του σε σύμβαση πλήρους απασχόλησης.

Από την άλλη μεριά προσπαθεί με μια σειρά από διατάξεις να

αντιμετωπίσει τις πάσης φύσεως καταχρήσεις, όπως τις συμφωνίες που υποκρύπτουν εξαρτημένη εργασία, τα μπλοκάκια, την ενοίκιαση εργαζομένων, την αυθαίρετη εργασία κατά το Σάββατο και διασφαλίζει οικονομικά τον εργαζόμενο σε ένα σημαντικό βαθμό.

Όλες αυτές οι ρυθμίσεις, που δεν είχαν βέβαια ρυθμιστεί κατά το παρελθόν, δίνουν στον εργαζόμενο ένα αίσθημα ασφάλειας, ένα αίσθημα δικαιοσύνης και την αίσθηση ότι ζει σε ένα οργανωμένο κράτος το οποίο μπορεί να εγγυηθεί τα δικαιώματά του.

Η πρόταση του ΚΚΕ με την οποία εισגיγείται η νομιμοποίηση όλων των συμβασιούχων του δημοσίου και των ΔΕΚΟ χωρίς όρους και προϋποθέσεις, την μετατροπή όλων των συμβάσεων ορισμένου σε αορίστου χρόνου και στον ιδιωτικό τομέα, την κατάργηση όλων των προγραμμάτων κατάρτισης και διά βίου μάθησης, την κατάργηση της μερικής απασχόλησης και όλων των ευέλικτων μορφών εργασίας, αποτελεί στην ουσία καταστρατήγηση όλων των αξιοκρατικών διαδικασιών πρόσληψης, ενώ παράλληλα διευρύνει ακόμη περισσότερο τον ήδη μη παραγωγικό και υπερτροφικό δημόσιο τομέα.

Το ΚΚΕ επίσης, αγνοεί ότι υπάρχουν και άνθρωποι που επιλέγουν μία μορφή μερικής απασχόλησης. Επίσης, υπάρχουν επιχειρήσεις οι οποίες χρειάζονται εργαζόμενους για δύο ή τρεις ημέρες την εβδομάδα ή για το Σαββατοκύριακο ή για κάποιες ώρες το βράδυ ή για μερικούς μήνες το χρόνο. Τι θα γίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις; Θα οδηγήσουμε αυτές τις επιχειρήσεις στο κλείσιμο; Ειδικά λαμβάνοντας υπ' όψιν το δεδομένο ότι οι περισσότερες από αυτές είναι μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις.

Θα αγνοήσουμε, επίσης, το γεγονός ότι αυτές οι εργασιακές σχέσεις υπάρχουν σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο και δημιουργούν συνθήκες ανταγωνισμού; Δεν θα πρέπει να προχωρήσουμε σε εθνικές ρυθμίσεις και παράλληλα να έχουμε ισχυρό λόγο και στις ευρωπαϊκές πολιτικές για τα θέματα εργασίας;

Σχετικά με την αναφορά επί των άρθρων. Τα άρθρα 1 έως 3 της πρότασης αναφέρονται σε μετατροπή όλων των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, ακόμα και για τις παρεχόμενες υπηρεσίες μέσω προγραμμάτων «STAGE» στο δημόσιο τομέα, σε συμβάσεις αορίστου χρόνου δημοσίου δικαίου με τοποθέτηση σε οργανικές θέσεις στο δημόσιο άνευ όρων και προϋποθέσεων.

Κύριοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όλοι γνωρίζουμε ότι υπήρξε μία διαχρονική, καταχρηστική ερμηνεία και εφαρμογή των προγραμμάτων κατάρτισης και απόκτησης εργασιακής εμπειρίας, που μεγιστοποίησε η προηγούμενη κυβέρνηση. Από προγράμματα του ιδιωτικού τομέα επεκτάθηκαν και στο δημόσιο κα μάλιστα ως μηχανισμός άλωσης κατά παράβαση όλων των προβλεπόμενων από τον ΑΣΕΠ διαδικασιών.

Η προτεινόμενη, βέβαια, ρύθμιση δημιουργεί μία σειρά από πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά ερωτήματα. Σε πολιτικό επίπεδο. Θα ήταν ανήθικο να νομιμοποιηθεί και μια καταχρηστική εφαρμογή των εργασιακών σχέσεων και των διαδικασιών πρόσληψης στο δημόσιο ειδικά αφού η Κυβέρνηση είχε εξαγγείλει την αντίθεσή της σ' αυτού του τύπου τις πολιτικές.

Αφού και εσείς του ΚΚΕ στην πρόταση νόμου σπλητεύτε τις συμβάσεις «STAGE», πώς εισγιγίστε, λοιπόν, τη νομιμοποίησή τους εις βάρος των άλλων ανέργων; Γνωρίζετε πολύ καλά ότι επρόκειτο για συμβάσεις που έγιναν χωρίς μελέτες και καταγραφή των αναγκών για θέσεις και χωρίς να απαιτούνται συγκεκριμένα προσόντα.

Αυτό όπως καταλαβαίνετε έχει και κοινωνικές προεκτάσεις, καθώς καταστρατηγεί την αρχή των ίσων ευκαιριών για χιλιάδες άλλους νέους με εξαιρετικά προσόντα, οι οποίοι, όμως, δεν είχαν την ευκαιρία πρόσβασης στις αδιαφανείς και χαριστικές αυτές συμβάσεις εργασίας με το δημόσιο. Αφήνετε, δηλαδή, την αίσθηση του άδικου και τη νοστοροπία του «κονέ» να διαιωνίζονται.

Σε οικονομικό επίπεδο το ύψος της δαπάνης για τον κρατικό προϋπολογισμό δεν μπορεί να προσδιοριστεί, γιατί η πρόταση νόμου που κατατέθηκε δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένο αριθμό ατόμων που συνδέονται συμβατικά με το δημόσιο. Ούτε παρατίθενται αντίστοιχα στοιχεία ανά κατηγορία -εξαρτημένη εργασία, μισθώσιες έργου, «STAGE» κ.λπ.- ώστε να μπορεί έστω και κατά προσέγγιση να εκτιμηθεί το εύρος του ρυθμιστικού της πεδίου και του κόστους της.

Παρά τα μεγάλα προβλήματα που κληρονομήσαμε, πιστοί στις δεσμεύσεις μας για ένα κοινωνικό κράτος που διασφαλίζει τα δικαιώματα του εργαζόμενου και του συνταξιούχου μέσα στο οποίο κάθε πολίτης αισθάνεται σιγουριά και ασφάλεια, ξεκινήσαμε από την πρώτη μέρα να δίνουμε καθημερινά συνολικές λύσεις για τις τομές που πρέπει να γίνουν σε όλο το φάσμα των εργασιακών και ασφαλιστικών θεμάτων.

Νομίζω ότι ο διάλογος για το ασφαλιστικό, το νομοσχέδιο για την εργασιακή ανασφάλεια, ο ν.3812 για το ΑΣΕΠ αποτελούν σωστά βήματα προς την κατεύθυνση αυτή. Στο πλαίσιο βέβαια αυτό καθορίστηκαν και οι προϋποθέσεις για τη στελέχωση του δημοσίου μέσω ΑΣΕΠ, το οποίο αναβαθμίζει τη δημόσια διοίκηση με αξιοκρατική στελέχωση μέσα από διαφανείς πλέον διαδικασίες.

Με τα άρθρα 4, 5 και 6 της πρότασης νόμου προτείνεται να εφαρμοστούν και στον ιδιωτικό τομέα οι ίδιες περίπου ρυθμίσεις που προτείνονται και στο δημόσιο τομέα. Στις παραγράφους 1, 2, 3 του άρθρου 4, προτείνονται οι συμβάσεις ή οι σχέσεις ορισμένου χρόνου να μετατραπούν σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Τα θέματα που αφορούνται μέσα σ' αυτή την πρόταση νόμου του ΚΚΕ είναι βασικά. Και αυτό γιατί; Είναι σαφές πώς η Ελλάδα έχει ένα συγκεκριμένο πλαίσιο για την επιχειρηματικότητα, το οποίο συμβαδίζει και με την αρχή της ελεύθερης διακίνησης κεφαλαίων και επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ως εκ τούτου, η υιοθέτηση των προτεινόμενων ρυθμίσεων, πέρα του ότι είναι παράνομες, θα προκαλούσαν μαζικό και σοβαρό πλήγμα στην ήδη χαμηλή έως προβληματική ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας. Κάτι τέτοιο θα μείωνε, βέβαια, δραματικά τις θέσεις εργασίας στη χώρα μας, μεσοσύσης της οικονομικής κρίσης.

Είμαστε αντίθετοι με την κατάργηση όλων των προγραμμάτων κατάρτισης, όπως προτείνει το άρθρο 5, διότι πιστεύουμε ότι οι τεχνολογίες, η γνώση και οι ανάγκες συνεχώς αλλάζουν ή μετεξελίσσονται. Θεωρούμε τα προγράμματα κατάρτισης και διά βίου μάθησης αναπόσπαστο στοιχείο της προσωπικής και επαγγελματικής εξέλιξης του ατόμου και γι' αυτό δημιουργήσαμε και το Υφυπουργείο Διά Βίου Μάθησης. Είναι ο μόνος τρόπος, ώστε το εργατικό δυναμικό της χώρας να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες συνθήκες αγοράς εργασίας.

Οι αλλαγές στη διαδικασία της παραγωγής και της προσφοράς εργασίας είναι μία πραγματικότητα. Στις αλλαγές αυτές δεν μπορούμε να στρουθοκαμηλίζουμε, ούτε να μιλάμε πολιτικά για υποτιπίες. Χρειάζεται να δώσουμε λύσεις που μπορούν να υλοποιηθούν και προς αυτήν την κατεύθυνση εργαζόμενα.

Συγκεκριμένα, με το νέο νόμο για την εργασιακή ασφάλεια προσπαθούμε πρώτον να αναβαθμίσουμε το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας με μία σειρά από διατάξεις, για τα βιβλία υπερωριών, τους πίνακες, τα πρόστιμα, το μητρώο της συλλογικής σύμβασης εργασίας. Είναι σαφής η πρόθεση του Υπουργείου Εργασίας να αξιοποιήσει θετικά το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας και να εγγυηθεί την εφαρμογή των νόμων και των συμβάσεων στην Ελλάδα.

Δεύτερον, προβλέπουμε την εντατικοποίηση των ελέγχων στην αγορά εργασίας για τη διεύρυνση σε βάθος όλων των καταγγελιών που αφορούν παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας, για τις οποίες θεσμοθετούνται βαρύτερα πρόστιμα. Ορίζει ο ίδιος νόμος καθαρούς και ρητούς κανόνες που διασφαλίζουν ότι ο εργαζόμενος με όποια μορφή εργασίας είναι εργαζόμενος. Ο εργαζόμενος με σχέση ενοικιαζόμενης εργασίας έχει δικαιώματα, τα οποία δεν μπορούν πια να καταστρατηγούνται, γιατί τίθενται σαφείς χρονικοί και ρητοί περιορισμοί. Τυχόν παράβαση αυτών οδηγεί στη μετατροπή της σύμβασής του σε αορίστου. Ρητοί κανόνες ισχύουν και για τους εκ περιτροπής εργαζομένους, όπως και για εκείνους που προσφέρουν υπηρεσίες μέσω τηλεργασίας.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι το Υπουργείο Εργασίας με το νόμο αυτό, θέτει ολοκληρωμένες και εφαρμόσιμες ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις, οι οποίες διασφαλίζουν στον καλύτερο δυνατό βαθμό τον εργαζόμενο.

Αντίθετα, το ΚΚΕ δείχνει να μην αντιλαμβάνεται τη σύγχρονη πραγματικότητα και προτείνει μία υπερβολή, η οποία αφ' ενός

είναι εκτός κοινωνίας και αφ' ετέρου συνεπάγεται την πλήρη καταστράτηξη της αξιοκρατίας και της δικαιοσύνης. Αναγνωρίζουμε την κοινωνική ευαισθησία του ΚΚΕ, δεν μπορούμε, όμως, να κάνουμε αποδεκτή την πρόταση νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Ρετταρή-Τέντε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής πενήντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 2ο Γενικό Λύκειο Ταύρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση νόμου του Κομμουνιστικού Κόμματος κατετέθη όταν ακόμα στα αυτιά των Βουλευτών του, αλλά και στα αυτιά ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας ήταν νωπά τα προεκλογικά λόγια του Πρωθυπουργού ότι λεφτά υπάρχουν. Ήταν νωποί οι υπολογισμοί του οικονομικού επιτελείου του ΠΑΣΟΚ ότι θα συγκέντρωνε άμεσα 31.000.000.000 ευρώ από τις οφειλές ιδιωτών προς το Δημόσιο.

Δυστυχώς, η εικονική πραγματικότητα που είχε διαμορφώσει το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά –και με την οποία υφάρπαξε την ψήφο του λαού– δεν άργησε να καταρρεύσει υπό το βάρος των πραγματικών προβλημάτων της οικονομίας, εκείνων που ο πρώην Πρωθυπουργός ανέλυσε σε μεγάλο βαθμό στη Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης και τα οποία ουδέποτε έλαβε υπ' όψιν του το ΠΑΣΟΚ Προβλήματα, τα οποία και ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος είχε εκθέσει στο σημερινό πρωθυπουργό, αλλά εκείνος έκανε πώς δεν τα άκουσε.

Δυστυχώς, όμως, τα μεγάλα οικονομικά προβλήματα το ΠΑΣΟΚ δεν τα κατανόησε ούτε μετά τις εκλογές. Νόμισε ότι έχει περιθώριο αντί για δημοσιονομική πολιτική, να ασκήσει επικοινωνιακή πολιτική σε βάρος του πολιτικού του αντιπάλου, της Νέας Δημοκρατίας, την ατομία της οποίας καταδίκασε ο λαός στις 4 Οκτωβρίου.

Έτσι, λοιπόν, αντί για μέτρα, είδαμε την Κυβέρνηση στο σύνολο –πλην ελαχίστων εξαιρέσεων και σ' αυτές, κύριε Υπουργέ, δεν διστάζω να συμπεριλάβω και την ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας– να επιδίδεται στο παλαιοκομματικό και άκαιρο σπορ της απόδοσης ευθυνών στην προηγούμενη κυβέρνηση. Και παράλληλα, ζηγουμε την παιδαριώδη τακτική του παιχνιδιού της κολοκυθιάς για το αν θα ενταχθούμε ή όχι στο μηχανισμό στήριξης του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Οι αγορές, όμως, είναι αμείλικτες. Αν στην πολιτική περνούν οι μπλόφες, η ζωή απέδειξε ότι στην οικονομία δεν περνούν. Και πάντως, δεν μπορούν να περάσουν, όταν μπλοφάρει εκείνος που βρίσκεται σε αδυναμία. Κι ενώ οι αγορές περιέμεναν ένα συνδυασμό μέτρων που θα κινούντο στο τρίπτυχο αυξημένες εισπράξεις-περιορισμός λειτουργικών δαπανών του Δημοσίου-αναπτυξιακά κίνητρα, έβλεπαν την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να χάνει χρόνο και να καταφεύγει στην εύκολη λύση της αύξησης της φορολογίας.

Η τακτική αυτή, όμως, δεν γεννά εμπιστοσύνη στις διεθνείς αγορές. Αντίθετα, επιδεινώνει την κρίση αναξιοπιστίας. Και αν η αναξιοπιστία δημιουργήθηκε από τα λάθη και τις παραλείψεις της προηγούμενης κυβέρνησης, είναι βέβαιο ότι γιγαντώθηκε επί των ημερών της σημερινής Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Αυτό το δείχνει και η κρίση στο Χρηματιστήριο, αλλά και η κρίση δανεισμού με τα spreads, τα οποία κατά τη χθεσινή ημέρα εκτινάχθηκαν στις 1040 μονάδες.

Ευθύνες, λοιπόν, υπάρχουν και διαχέονται, όχι μόνο πολιτικά, αλλά και χρονικά. Όμως, αν θέλουμε να κινούμαστε εντός της σκληρής πραγματικότητας, πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν είναι

αυτό που απασχολεί σήμερα τη χώρα και το λαό. Σήμερα που η κοινωνία μας νιώθει ότι κατακυβερνείται στην πιο μεγάλη, βαθιά, πολύπλευρη κρίση που έχει υποστεί εδώ και δεκαετίες, δεν την ενδιαφέρουν τόσο οι πολιτικές ευθύνες, αλλά οι λύσεις.

Κι αν τούτη την ώρα οι πολιτικοί που ευθυνόμαστε για τις κρίσεις, δεν μπορούμε να προφέρουμε λύσεις στα προβλήματα που η ατομία μας και ο φόβος του πολιτικού κόστους δημιούργησαν, τότε θα δείξουμε ότι δεν είμαστε αντάξιοι των περιστάσεων και της εμπιστοσύνης που μας έχει δείξει ο λαός. Τότε το μόνο που θα επιτύχουμε είναι να απαξιώσουμε τους εαυτούς μας, ρίχνοντας νερό στο μύλο εκείνων που αναζητούν ευκαιρίες για να δείξουν τους εαυτούς τους ως σωτήρες. Και ξέρουμε όλοι ότι υπάρχουν επίδοξοι σωτήρες. Έφθασαν, μάλιστα στο σημείο να μετρούν δημοσκοπικά τους εαυτούς τους και τις δυνάμεις τους εν όψει πολιτικών εξελίξεων.

Με λίγα λόγια όσο εμείς επιδιώκουμε σε πολιτικές κορονομαχίες, ο λαός, όχι μόνο θα συνεχίσει να υποφέρει, αλλά και να απογοητεύεται από τη συμπεριφορά μας και να μας γυρίζει την πλάτη. Βοηθάμε, όμως, έτσι την πατρίδα μας; βοηθάμε το λαό που υποτίθεται ότι υπηρετούμε; Βοηθάμε τη δημοκρατία, την οποία έχουμε ορκιστεί να διαφυλάξουμε;

Η απάντηση είναι δεδομένη κι είναι αρνητική. Ας συνέλθουμε, λοιπόν και ας καταλάβουμε επιτέλους ότι ο λαός ζητάει συνεννόηση από τα κόμματα. Ζητάει ένα εθνικό μέτωπο απέναντι σε όσους υπονομεύουν το μέλλον του και το μέλλον των παιδιών του, απέναντι σε εκείνα τα στοιχεία που υπονομεύουν την εργασία του, αλλά και την ίδια την επιβίωσή του. Ζητάει απ' όλους μας θέσεις και προτάσεις. Ζητάει να αφήσουμε κατά μέρος αγκυλώσεις και ιδεοληψίες που μας οδήγησαν στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα. Ζητάει να προσγειωθούμε στη σκληρή πραγματικότητα και να την αντιμετωπίσουμε με ρεαλισμό, τόλμη και αποφασιστικότητα.

Δυστυχώς, η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος που συζητούμε, υπό τις σημερινές συνθήκες, δεν μπορεί να έχει καμμία τύχη. Πλήρης, μόνιμη, δουλιά για όλους με δικαίωμα. Αυτό είναι το δόγμα που πρεσβεύει η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Αλήθεια, υπάρχει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα, σε όποια πτέρυγα και αν ανήκει, σε όποιο κόμμα και αν ανήκει που να διαφωνεί, που να επιθυμεί κάτι διαφορετικό; Φυσικά όχι. Είναι αυτονόητο πως η εξασφάλιση εργασίας για όλους τους πολίτες και η προάσπιση των συμφερόντων και των δικαιωμάτων τους είναι το δέον. Είναι αυτό που πρέπει να αποτελεί στόχο για κάθε πολιτεία, για κάθε κοινωνία, για κάθε πολίτη, για κάθε πολιτικό.

Δυστυχώς, στις συνθήκες που διαμορφώθηκαν στη χώρα, κυρίως το τελευταίο εξάμηνο και μας οδήγησαν στην αγκαλιά του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, τα όσα προτείνει το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν κινδυνεύουν απλώς να χαρακτηριστούν ουτοπικά. Κινδυνεύουν να χαρακτηριστούν, από τους ίδιους τους εργαζόμενους ως παντελώς εξωπραγματικά. Φαίνεται να κινούνται πέραν και μακράν όσων συμβαίνουν στην κοινωνία, στην αγορά εργασίας στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα.

Είμαι ο τελευταίος που θα αμφισβητήσω, είτε την καλή πρόθεση είτε την πραγματική αγωνία των συναδέλφων Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος για την τύχη των εργαζομένων. Οι αγώνες άλλωστε, στελεχών του Κομμουνιστικού Κόμματος και η ιστορία πολλών εκ των αντιπροσώπων τους στη Βουλή, είναι ταυτισμένη με αγώνες και δικαιώματα των εργαζομένων και διατήρηση κεκτημένων της εργατικής τάξης.

Δυστυχώς όμως, στην πολιτική όλοι καλούμαστε να δουλέψουμε με το ίδιο εργαλείο, την πραγματικότητα. Δεν μπορεί ως εκ τούτου, να διατυπώνουμε ανεδαφικές προτάσεις παραδείγματος χάριν, για καθολική και αυτόματη μονιμοποίηση χιλιάδων συμβασιούχων, χωρίς να μπορούμε να δώσουμε απάντηση και κυρίως λύση στο βασικό ερώτημα: «Με ποιους πόρους?».

Όπως αντιλαμβάνεστε, υπό τις σημερινές συνθήκες και η πρόταση του ΚΚΕ και το ερώτημα, δεν περιμένουν καμμία απάντηση. Την απάντηση την έχει δώσει η ίδια η ζωή και η σκληρή, αδυσώπητη -θα έλεγε κανείς- οικονομική πραγματικότητα.

Ειλικρινά και εγώ και το κόμμα μου, θα ευχόμασταν να υπήρχε η δυνατότητα να υιοθετηθούν ορισμένα από τα άρθρα που περι-

λαμβάνει η πρόταση νόμου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Όμως και οι συνάδελφοι Βουλευτές του ΚΚΕ θα αναγνωρίσουν πως δεν υπάρχει χώρα στον κόσμο, οποιοδήποτε οικονομικό μοντέλο κι αν ακολούθησε, που να εξασφάλισε δουλειά δημοσίου υπαλλήλου, στο σύνολο των πολιτών της.

Για τη σημερινή κατάσταση είναι αδιαμφισβήτητες οι ευθύνες όλων μας, είτε ασκήσαμε εξουσία είτε ελέγξαμε την εξουσία απ' αυτά τα έδρανα ή από το χώρο του συνδικαλισμού. Και βέβαια, αν κάποιος θέλει να είναι ειλικρινής, θα παραδεχθεί χωρίς δυσκολία ότι η στρεβλή νοοτροπία, που επιβαλάν από τις αρχές του '80 οι κυβερνήσεις και κομματικά εξαρτημένοι εργατοπατέρες, υπερασπιζόμενοι επί χρόνια κακώς νοούμενα συντεχνιακά κεκτημένα, που τελικά λειτούργησαν υπέρ των λίγων και εναντίον των πολλών, υπονόμισαν αντί να ενισχύσει τη θέση της πλατιάς μάζας των εργαζομένων στη χώρα μας.

Δυστυχώς, χάθηκαν ευκαιρίες. Η πραγματικότητα που διαμορφώνεται πλέον, για το σύνολο των εργαζομένων είναι η σκληρότερη των τελευταίων δεκαετιών. Τίποτα δεν είναι αυτονόητο, ούτε δεδομένο. Οι λύσεις που προδιαγράφονται είναι επώδυνες. Ευθύνη δική μας, από δω και πέρα είναι να μην επαναλάβουμε τα ολέθρια λάθη που κάναμε είτε υπό το κράτος του φόβου για το πολιτικό κόστος είτε λόγω ατομίας είτε ακόμη και λόγω αδυναμίας.

Είναι δεδομένο ότι καθημερινά θα προκύπτουν προβλήματα και χρέος μας είναι να περιορίσουμε τις δυσμενείς επιπτώσεις για τους εργαζομένους. Χρέος μας είναι, κατ' αρχάς να διαφυλάξουμε τις υπάρχουσες θέσεις εργασίας, αλλά και μέσα από αναπτυξιακές πολιτικές, που μέχρι σήμερα δεν υπάρχουν, να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας. Χρέος μας είναι, κύριε Υπουργέ, να δώσουμε απάντηση στο αγωνιώδες ερώτημα χιλιάδων εργαζομένων σε οργανισμούς των ΟΤΑ ή του δημοσίου που συγχωνεύονται με το πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» ή με τις αποφάσεις της Κυβέρνησης, εάν αύριο θα συνεχίσουν να έχουν μεροκάματο ή θα υλοποιηθούν οι προβλέψεις του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης ότι ουσιαστικά θα βρεθούν στο δρόμο όσοι υπηρετούν σε προσωποπαγείς θέσεις, που με τις συγχωνεύσεις καταργούνται.

Σε ό,τι αφορά τα ειδικά ζητήματα που θέτει η πρόταση νόμου θα ήθελα και σήμερα να κάνω μια αναφορά στην περίπτωση των «STAGE» για τα οποία χθες συζητήσαμε τροπολογία που είχε καταθέσει η Νέα Δημοκρατία, αλλά η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, δικαιώνοντας την πολιτική ρεβανσιστική της ιστορία, απέρριψε.

Έκανε λόγο η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ, για κοινωνικά ανήθικο μέτρο και για διαφανείς και χαρακτηριστικές συμβάσεις στο δημόσιο. Αυτό αλήθεια δεν ίσχυε το 1997 όταν ο θεσμός των «STAGE» εφαρμόστηκε για πρώτη φορά από το ΠΑΣΟΚ; Το ΠΑΣΟΚ, αναλαμβάνοντας την κυβέρνηση κατήργησε αυτά τα προγράμματα. Μοναδικός στόχος αυτής της επιλογής ήταν να τιμωρήσει τη Νέα Δημοκρατία. Κρίνοντας εξ' ιδίων να αλλότρια, θεωρώ βέβαιο ότι οι εργαζόμενοι στα «STAGE» ήταν γαλάζια παιδιά αδιαφορώντας για το ότι υπήρχαν εργαζόμενοι οι οποίοι ήταν στις ίδιες θέσεις για έξι, επτά, οκτώ χρόνια και πέταξε στο δρόμο εργαζομένους με προϋπηρεσία, που κάλυπταν στην πλειοψηφία των περιπτώσεων πάγιες ανάγκες χωρίς καμμία πρόνοια. Έστειλε στην ανεργία τριάντα πέντε χιλιάδες εργαζόμενους που εμπιστεύτηκαν την πολιτεία και υπηρέτησαν ακόμα και σε νευραλγικές θέσεις επί χρόνια.

Ήταν εύκολο για το Γιώργο Παπανδρέου το 2009 να ξεχάσει, ότι με μία φωτογραφική διάταξη η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, στην οποία μετείχε το 1999, μονιμοποίησε τα «STAGE» παρακάμπτοντας όλες τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ. Μάλιστα, σε λιγότερο από ένα χρόνο με νέα διάταξη στο ν.2839/2000, προχώρησε στη μονιμοποίηση και των υπολοίπων δυόμιση χιλιάδων εργαζομένων, που δεν είχαν περιληφθεί στην πρώτη διάταξη, χωρίς καν να έχουν συμπληρώσει το δεκαεπτάμηνο. Τότε δεν ήταν αδιαφανείς και χαρακτηριστικές αυτές οι διαδικασίες;

Η Νέα Δημοκρατία πάντως, συναισθανόμενη και τη δική της ευθύνη έναντι των συμβασιούχων των «STAGE» που βρέθηκαν σε ισχύ το άρθρο του ν.3613/2007 που προβλέπει για όσους έχουν συμπληρώσει συνολική χρονική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων

από είκοσι τέσσερις μήνες και πάνω, να ισχύσει η μοριοδότηση του 50%.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με την κατάργηση των προγραμματιζόμενων «STAGE» καταπάτησε την αρχή της συνέχειας του κράτους, αφαιρώντας νομοθετημένα κεκτημένα δικαιώματα.

Θυμίζω για άλλη μια φορά ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2004 από τις δεκάδες χιλιάδες συμβασιούχων που βρήκε από το ΠΑΣΟΚ, μονιμοποίησε πάνω από τριάντα πέντε χιλιάδες οι οποίοι κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του δημοσίου και μοριοδότησε τους υπολοίπους. Αυτό καταδεικνύει τη διαφορά νοοτροπίας μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ. Η Νέα Δημοκρατία αντιμετώπισε τους συμβασιούχους ως αξιοπρεπείς ανθρώπους με δικαίωμα στην εργασία και όχι ως κομματικό στρατό που πρέπει να τιμωρηθεί.

Απομένει και στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, κάποια στιγμή να πράξει το ελάχιστον. Δηλαδή να δικαιώσει αυτά τα παιδιά που εργάστηκαν με συμβάσεις μαθητείας στο δημόσιο. Σε διαφορετική περίπτωση η υπόθεση των «STAGE» θα αποτελεί μια ακόμη μελανή σελίδα στην πολιτική σας ιστορία και θα δικαιώσετε όσα σας καταμαρτυρούν, ότι για το ΠΑΣΟΚ εξακολουθούν να υπάρχουν διαχωρισμοί μεταξύ των Ελλήνων, κάτι που δεν αντέχει πλέον αυτός ο τόπος, αφού στην κρίσιμη περίοδο που ζούμε η Ελλάδα χρειάζεται συνένωση δυνάμεων, συναίνεση και συνεννόηση. Δυστυχώς, με την πολιτική σας δεν δείχνετε ότι αυτή την ανάγκη την έχετε αντιληφθεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστώ τον κ. Κοντογιάννη. Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγματολόγου κ. Κυριάκος Βελοπούλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε, μάλλον είμαστε εκτός τόπου και χρόνου. Και το εννοώ αυτό διότι, την ώρα που ξέρουμε όλοι μας, αλλά δεν θέλουμε να το παραδεχθούμε, ότι και το ΔΝΤ, αλλά και Ευρωπαϊκή Ένωση ζητάνε απολύσεις, ερχόμαστε σήμερα και συζητάμε τι; Το πώς θα προσλάβουμε κόσμο στο δημόσιο; Αντί να βρούμε τρόπο, αυτοί που είναι υπ' αμμόν να φύγουν από το δημόσιο με μετατάξεις, με αναδιάρθρωση του δημοσίου τομέα να παραμείνουν και να εργαστούν, συζητάμε το πώς θα προσλάβουμε με προγράμματα «STAGE» ή το πώς θα τους κάνουμε μόνιμους ή το πώς θα τους μονιμοποιήσουμε.

Αυτά είναι απίστευτα πράγματα και μάλλον δεν έχουμε αντιληφθεί πού βρίσκεται η Ελλάδα. Μάλλον δεν έχουμε αντιληφθεί που την έχουν οδηγήσει κάποιους την Ελλάδα. Δεν μπορώ να το ερμηνεύσω αλλιώς.

Όταν μου είπαν ότι είμαι εισηγητής στην πρόταση νόμου του ΚΚΕ, έλεγα ότι μάλλον δεν καταλαβαίνουμε πού είναι η Ελλάδα, πού έχει φτάσει η Ελλάδα; Θα μου πείτε δεν φταίτε εσείς, ούτε εγώ. Σαφώς, το συζητάμε αυτό. Αλλά όταν μιλάμε για διακόσιες χιλιάδες απολύσεις που ζητάνε και στο ΔΝΤ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το να συζητάμε για εκ νέου προσλήψεις, εγώ δεν ξέρω πώς να το ερμηνεύσω. Ερμηνεύστε το εσείς. Εγώ δεν θα πω τίποτα ούτε θα το χαρακτηρίσω. Και για μένα, όταν η πλειοδοσία και ο λαϊκισμός –και το τονίζω αυτό– γίνεται επιστήμη, τότε ξεπερνάει τη λογική!

Εδώ μιλάτε πλειοδοτικά και λαϊκιστικά, ξεπερνώντας τη λογική. Να κάνουμε τι; Εδώ σκεφτόμαστε διακόσιες χιλιάδες ψυχές ανθρώπων, εργαζομένους στο δημόσιο τομέα συμβασιούχους αν θα τους κρατήσουμε. Και ζητάτε κι άλλες προσλήψεις. Να δώσουμε όχι 1.000, όχι 1.500 αλλά 7.000 ευρώ σε κάθε εργαζόμενο του δημοσίου τομέα. Δεν διαφωνεί κανείς, ούτε ο Υπουργός, ούτε ο κ. Ευθυμίου, ούτε κανένας συνάδελφος από το δικό μας κόμμα.

Δέκα χιλιάδες ευρώ να δώσουμε το μήνα. Πού θα τα βρούμε όμως; Από το κεφάλαιο; Θα το συζητήσουμε σε λίγο αυτό.

Μιλάτε λοιπόν σε επίπεδο φαντασικό, σε ένα επίπεδο επιθυμητό, σε ένα επίπεδο της επαναστάσεως του προλεταριάτου, όπου οι εργαζόμενοι έπαιρναν παραπάνω λεφτά από τους κυρίους που διοικούσαν, κατά το ΚΚΕ, φαντάζομαι! Θέλω όμως να είμαστε αντικειμενικοί. Μιλάτε συνεχώς για τους εργαζόμενους. Δεν σας άκουσα όμως ποτέ στο ΚΚΕ –το λέω γιατί άκουσα μόνο την κυρία συνάδελφο να μιλάει για τους μετανάστες– να αναρω-

τηθείτε το ερώτημα. Υπάρχουν 20.000 επιχειρήσεις μεταναστών στην Ελλάδα. Ξέρετε πόσοι πληρώνουν φόρο; Να σας πω εγώ. Από τις είκοσι χιλιάδες, οι τρεις χιλιάδες τριάντα οκτώ πληρώνουν φόρο, 500 ευρώ η κάθε μία. Οι δώδεκα χιλιάδες εννιακόσιοι ογδόντα δύο είναι με μηδέν φόρο. Αυτοί δεν φοροδιαφεύγουν; Μόνο οι δικοί μας είναι φοροφυγάδες; Θα σας δώσω κι άλλα στοιχεία. Εμένα ξέρετε τι με ενοχλεί; Ότι επιλεκτικά είστε υπέρ των εργαζομένων. Επιλεκτικά, κατ' αποκοπήν, κατά πώς βολεύει το κόμμα. Ή θα είμαστε συνολικά υπέρ των εργαζομένων, είτε Ελλήνων είτε ξένων ή δεν θα μιλάμε υπέρ των εργαζομένων ή εξ ονόματος των εργαζομένων.

Ακούστε τώρα: Βγήκε ανακοίνωση προχθές. Βγαίνουν οι αλβανικές τράπεζες και κατηγορούν την Ελλάδα ότι πρέπει οι Αλβανοί μετανάστες να πάνε τα λεφτά στην Αλβανία. Γιατί δεν κάνετε μία ανακοίνωση; Έστω μία.

Τρίτον: Είδα δικούς σας ανθρώπους, δεκαπέντε με είκοσι άτομα, να πηγαίνουν έξω από ένα κρουαζιερόπλοιο. Απίστευτα πράγματα! Αυτά δεν συμβαίνουν πουθενά. Ήμουν στην Αμερική και μου είπαν ότι ο Αμερικανός τουρίστας, όταν ξέρει ότι θα ελλιμενιστεί ένα καράβι ή κρουαζιερόπλοιο στον Πειραιά, στη Θεσσαλονίκη –εκεί δεν ελλιμενίζονται όμως, γιατί εκεί είναι άλλη χώρα, έτσι την καταντήσαμε τη Θεσσαλονίκη– στη Μύκονο, στη Σαντορίνη, στη Ρόδο και πάνε δεκαπέντε, είκοσι νοματταίοι με κόκκινες σημαίες, λες και είναι «Τσε Γκεβέρα» όλοι αυτοί και κλείνουν την είσοδο ή την είσοδο, αυτός ο άνθρωπος θα έρθει και θα αφήσει χρήματα; Θα αφήσει 10 ευρώ, 20 ευρώ, 50 ευρώ, 100 ευρώ, που τα χρειάζεται η Ελλάδα. Και εσείς αγωνιζόμενοι για το καμποτάζ, εναντίον ή υπέρ, κλείνετε την είσοδο του λιμανιού. Είναι καλό να αγωνίζεσαι. Δίνετε όμως μια εικόνα στην Αμερική, δίνετε μια εικόνα στην Ιταλία, στη Γαλλία, στην Ισπανία. Και το εκμεταλλεύθηκε η Τουρκία την επόμενη ημέρα και όλες οι διαφημιστικές καταχωρήσεις της Τουρκίας ήταν: «Ελευθερα λιμάνια στην Τουρκία». Κάνετε ζημιά λοιπόν από μία, όντως, επιλογή αγώνα. Και αυτό έχει κι ένα αποτέλεσμα: Απότοκος; Η δυσφήμιση της χώρας. Αν έτσι εξυτηρηθείτε τα ελληνικά συμφέροντα, εγώ έχω άλλη άποψη. Λάθος μέγα.

Πάμε και στην ουσία: Ζητάτε 1.500 ευρώ. Εγώ θα συμφωνήσω και προσυπογράψω την πρόταση του ΚΚΕ, παρά τη διαφωνία του κόμματός μου. Θα μου φέρετε όμως το μισθολόγιο των υπαλλήλων της «ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗΣ», να δούμε αν πληρώνονται με 1.500 ή με 1.600 ευρώ, κάτι που ζητάτε για τους υπόλοιπους υπαλλήλους. Διότι δεν μπορεί στο σπίτι το δικό μου ή στην εταιρεία μου να πεινούν οι εργαζόμενοι, αλλά να ζητάω για τους εργαζόμενους των άλλων εταιρειών παραπάνω αυξήσεις.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ: Εθελοντές.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέχασα. Είναι «στρατιώτες» του κόμματος, έτσι; Ε, λοιπόν και οι εργαζόμενοι είναι «στρατιώτες» του κράτους.

Είναι λογικές αυτές; Απορώ δηλαδή. Ζούμε σε μία κοινωνία δυστυχώς καπιταλιστική. Εσείς ζείτε στο '17, στο '18, στο '20. Είναι δικαίωμα σας. Αλλά είναι καπιταλιστική η κοινωνία. Έχουμε κακή παγκοσμιοποίηση, αλλά έχουμε ανοιχτά σύνορα σε επίπεδο συναλλαγών. Πρέπει λοιπόν να δούμε το κόστος εργασίας σε συνάρτηση με τις θέσεις εργαζομένων.

Εγώ έχω μία εταιρεία δική μου. Θα σας το πω δημοσίως, δεν έχω κανένα πρόβλημα, γιατί είναι μία χαρά οικονομικά. Έχω δεκαπέντε εργαζόμενους. Εάν αύριο μου πείτε να τους αυξήσω το μισθό 30%, θα διώξω τους τέσσερις. Σας το λέω ευθέως. Θα το κάνω, γιατί δεν αντέχει η εταιρεία μου. Εδώ και μήνες ο τζίρος συνεχώς πέφτει. Τα κέρδη πέφτουν. Άρα, τι θα κάνω αναγκαστικά για να μπορέσω να κρατήσω τους εργαζόμενους με παραπάνω μισθό; Πρέπει να διώξω άλλους, να τους πάω στο Ταμείο Ανεργίας, να τους πληρώνει ο κ. Κουτρούμας από την τσέπη του. Να τα βγάλλει από την τσέπη του να τους τα δίνει. Δανεικά όμως θα πάρει και δεν μας δανείζουν κιόλας.

Προσπαθώ να σας πω τα αυτονόητα, γιατί η οικονομία δεν είναι το τι θέλω εγώ, το τι φαντάζομαι, το επιθυμητό, το εφικτό. Μακάρι να ήταν μία κοινωνία αγγέλων και να είχε ο κ. Κουτρούμας ένα μηχανήμα να βγάλλει ευρώ, να τα τυπώνουμε και να τα μοιράζουμε αφειδώς. Δεν γίνονται όμως αυτά. Μακάρι να γινόταν! Είθε να γινόταν!

Το χειρότερο απ' όλα είναι ότι οι συμπεριφορές αυτές οδήγησαν το πολιτικό σύστημα σε απαξία. Βγαίνω έξω και ακούω τον κόσμο να λέει το εξής, που εμένα με ενοχλεί: «Οι τριακόσιοι της Βουλής». Κάποια στιγμή το πολιτικό σύστημα πρέπει να αντιδράσει. Θεωρώ ότι το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα, πέραν των λαθών που έχει κάνει κι έφερε την Ελλάδα εδώ που την έφερε, είναι όμηρο των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Από πού κι ως πού έχω εγώ ευθύνη, που είμαι ένας από τους τριακόσιους, που έφεραν την Ελλάδα εδώ; Από πού και ως πού το Κ.Κ.Ε. έχει ευθύνη; Καμμία ευθύνη. Εν πάση περιπτώσει, είναι τριακόσιοι οι Βουλευτές, οι εβδομήντα με ογδόντα έγιναν υπουργοί. Να πω ότι φταίνε αυτοί πολιτικά; Οι υπόλοιποι τι φταίμε εδώ μέσα;

Χθες χάριχα πάρα πολύ γιατί με συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας το συζητήσαμε και είπαμε να βγούμε στο διαδίκτυο, να βγάλουμε όλοι στη δημοσιότητα τι λεφτά έχει ο καθένας, τη φορολογική μας δήλωση, αν θέλουμε να είμαστε διαυγείς και διαφανείς. Να τη βγάλουμε και να απαντήσουμε στον κάθε επιχειρηματία που το παίζει ελληνοπατέρας και αρχοντοπατέρας του τόπου. Να τους πούμε: «Κύριοι, αυτή είναι η περιουσία μας, αυτά είναι τα πόθεν έσχεος». Τα πραγματικά όμως πόθεν έσχεος, όχι πόσα έχουμε, αλλά πού τα βρήκαμε. Να τα βγάλουμε στο διαδίκτυο και να απαντήσουμε στους κυρίους, για να ξέρουν ότι στο πολιτικό σύστημα δεν είναι όλοι ίδιοι. Γιατί δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Και το λέω με αγανάκτηση, γιατί δεν ακούτε τι γίνεται έξω. Δεν έχει απαξιωθεί μόνο το πολιτικό σύστημα. Ένα είναι βέβαιο: Ότι αν συνεχίσουμε να συμπεριφερόμαστε έτσι, σε λίγο καιρό δεν θα είμαστε μόνο δακτυλοδεικτούμενοι, αλλά θα μας πετάνε πέτρες και ό, τι άλλο βρίσκουν μπροστά τους.

Αυτή, λοιπόν, είναι η πρόταση των δέκα, δεκαπέντε Βουλευτών που συζητήσαμε χθες. Να συνοψογράψουμε κείμενο και να ζητάμε να μπουν στο διαδίκτυο ό,τι χρήματα είχαμε τα τελευταία δέκα χρόνια και πώς τα βγάλαμε. Είναι η καλύτερη λύση για να τελειώνει η ιστορία, για να μπορούμε να απαντήσουμε στους κυρίους αυτούς.

Και δεν μπορεί ο κ. Βγενόπουλος, σοβαρός επιχειρηματίας, να δεικνύει κάποια πράγματα, τα οποία είναι μεμπτά κατά τη δική μου άποψη και να μην απαντάμε. Δεν μπορεί να μας κάνει υποδείξεις. Δίνουμε δικαίωμα σε έναν επιχειρηματία να μας κάνει υποδείξεις πολιτικού συστήματος. Πρέπει λοιπόν να απαντήσουμε διά των επιχειρημάτων. Να πούμε τι έχει ο καθένας στο διαδίκτυο. Και αυτή η πρόταση θα γίνει γραπτώς στον Πρόεδρο της Βουλής. Και το ανακοινώνω. Είναι προσωπική θέση όχι μόνο δική μου, αλλά και άλλων δέκα, δεκαπέντε Βουλευτών. Θα το κάνομε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μερικοί το έχουμε κάνει ήδη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το ξέρω, κύριε Κοντογιάννη.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Δεν έχουμε καμμία αντίρρηση. Και του επιχειρηματία να βγει κάποια στιγμή στο διαδίκτυο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα το κάνουμε. Γιατί, κυρία συνάδελφε, όταν βγαίνει ο κάθε Βγενόπουλος, δεν απαντάτε εσείς; Όχι εσείς προσωπικά. Δεν απαντάει η Βουλή, δεν απαντάνε οι Βουλευτές. Θα απαντήσουμε. Μπορεί να έχει και δικό ως ένα βαθμό, γιατί η Ελλάδα έχει φθάσει στο χείλος του γκρεμού. Του δίνω το δικό, αλλά όχι έτσι. Δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

Κλείνω, λέγοντας το εξής: Για μας, το μείζον θέμα είναι το αυτονόητο. Έχουμε μία Κυβέρνηση, η οποία προσπαθεί όσο μπορεί. Και να πω εδώ κάτι που το ΚΚΕ το ξεχνά. Μας είπε κάτι ο κ. Βγενόπουλος για τα πετρέλαια, ότι η Ελλάδα είναι πλούσια χώρα. Δεν έχω ακούσει ποτέ το ΚΚΕ να μιλάει για τα πετρέλαια. Δεν έχω ακούσει ποτέ να ομιλεί κανείς εδώ μέσα για το αν υπάρχει ή όχι ορυκτός πλούτος. Όταν βγαίνει ο επιχειρηματίας που ξέρει κάτι παραπάνω, γιατί τα κεφάλαια που έχει είναι από κάτω, μουσουλμανικά, από πετρελαϊκά κεφάλαια, και λέει ότι η Ελλάδα έχει πετρέλαια, αυτό κάτι σημαίνει. Ας το δούμε σοβαρά κάποια στιγμή στη Βουλή. Ας συζητήσουμε σοβαρά. Φορέας διαχείρισης των ελληνικών πετρελαίων δεν υπάρχει σήμερα που μιλάμε. Είστε επτά μήνες Κυβέρνηση. Να τα λάθη μας. Ήδη η Τουρκία με την ΤΡΑΟ –έτσι λέγεται η εταιρεία τους- κάνει εξόρυξη στον Εύξεινο Πόντο και ετοιμάζεται για το Αιγαίο, ετοιμάζεται για το νότιο τμήμα της Τουρκίας. Σας λέω μερικά πράγματα για να δείτε, επειδή λέμε ότι δεν υπάρχουν λεφτά. Υπάρχουν πλουτοπαρα-

γωγικές πηγές. Εκεί θα μείνουν.

Γιατί συμβαίνει αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα; Γιατί χρεοκοπεί η Ελλάδα; Η Ελλάδα δεν χρεοκοπεί. Η Ελλάδα έχει χρεοκοπήσει, κύριοι συνάδελφοι. Τι σημαίνει οικονομικά χρεοκοπία; Ότι δεν έχω έσοδα και δανείζομαι, ότι δεν παράγω και δανείζομαι. Άρα, είμαι χρεωμένος. Άρα, είμαι χρεοκοπημένος. Αυτά είναι απλά μαθηματικά. Δεν μπορεί να δανειστεί η Ελλάδα, γιατί είναι υπερχρεωμένη. Και εδώ την εκβιάζουν, μόνο και μόνο γιατί πρέπει να παρθούν πλουτοπαραγωγικές πηγές.

Μία μεγάλη μορφή, ένας Αμερικανός σχολιαστής – ο κ. Ευθυμίου τον ξέρει, φαντάζομαι- ο Μαξ Κάιζερ είπε το εξής –σας το διαβάζω αυτούσιο- στο CBS: «Οι Έλληνες θα χάσουν τον έλεγχο των κερδοφόρων στοιχείων ενεργητικού της χώρας. Ήδη, έχουν χάσει έλεγχο των τελών αεροδρομίων και των λαχειοφόρων αγορών. Στο μέλλον θα χάσουν τον έλεγχο των λιμανιών και των πόρων που θα επενδύονται στην τουριστική δραστηριότητα. Όλα αυτά τα χρήματα θα καταλήξουν σε τράπεζες της Wall Street. Ουσιαστικά οι Έλληνες» -ακούσατε τι είπε!- «θα πουλήσουν την αγγελάδα έναντι πινακίου φακής και στη συνέχεια θα αγοράζουν το γάλα με δανεικά».

Όποιος κατάλαβε, κατάλαβε. Εκεί οδηγούν την Ελλάδα, δυστυχώς. Και αντί να στηρίξουμε την Κυβέρνηση με τα λάθη της, την αργοπορία της, αντί να τη στηρίξουμε, όχι γιατί κυβερνάμε κι εμείς, αλλά με προτάσεις συγκεκριμένες, αντί να φωνάξουμε «κάτι κάνετε λάθος, φτιάξτε το καλύτερα», πηγαίνουμε και κλείνουμε κρουαζιερόπλοια. Κλείνουμε το «Μεγάλη Βρετανία» και οι επιχειρηματίες θέλουν να βγουν και δεν μπορούν. Είναι απίστευτα αυτά. Είναι επιχειρηματίες όχι Έλληνες, αλλά ξένοι, που θα έρθουν να επενδύσουν. Ποιος θα επενδύσει στην Ελλάδα; Ο επιχειρηματίας, ο κεφαλαιοκράτης, με τον οποίον εσείς –δεν θα πω μισείτε- διαφωνείτε. Ναι, αλλά αυτός επενδύει, δίνει δουλειά, βγάζει και κέρδος. Δεν είναι ευαγές ίδρυμα ούτε ένα ίδρυμα, του Μαρξ, ο οποίος έδινε τα λεφτά στον κόσμο όλο. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

Θα το ξαναπώ, λοιπόν, και θα είμαστε προφητικοί. Η Κυβέρνηση κάνει λάθη. Η Κυβέρνηση αργοπόρησε. Η Κυβέρνηση μας οδήγησε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και θα δούμε στην πορεία κατά πόσο θα οδηγηθούμε με αυτό προς θετική κατεύθυνση. Να ματώσουμε. Σας δίνω δικό σε αυτό. Αλλά να ματώσουμε όλοι, όχι μόνο οι εργαζόμενοι, όχι μόνο οι μισθωτοί, όχι μόνο οι δημόσιοι υπάλληλοι. Να ματώσουμε όλοι. Σ' αυτό συμφωνούμε όλοι, φαντάζομαι. Είστε, όμως, μία Κυβέρνηση, η οποία δεν δείχνει την κοινωνική αλληλεγγύη.

Κύριε Υπουργέ, είναι δυνατόν να κόβεις το πτητικό επίδομα των πιλότων; Είναι δυνατόν να κόβεις το επίδομα αυτών των ανθρώπων που πάνω από το Αιγαίο πολεμούν για να ζω εγώ ελεύθερος και να είμαι εδώ μέσα και να περνάω «καλά» ή άσχημα ή για να νιώθει ασφαλής ο πολίτης; Το ύψιστο αγαθό ενός πολίτη είναι η ασφάλειά του. Και την παρέχει ο πιλότος. Κι εσείς το κόβετε το πτητικό επίδομα.

Είναι δυνατόν να κόβετε το επίδομα της μεταφοράς των ΜΑΤ, το εκτός έδρας; Το άκουσα σήμερα το πρωί. Αυτά είναι τραγικά λάθη. Και είναι τραγικά λάθη, γιατί, επαναλαμβάνω, δείχνουν ότι είστε κοινωνικά ανάλγητοι ως ένα βαθμό, δεν λέω συνολικά. Προσέξτε τις επιλογές σας.

Και επίσης, δεν είναι δυνατόν να κόβεις πτητικό επίπεδο, όταν στον ΟΠΑΠ, στο ΔΥΣΜΕ, στα ΕΛΠΕ δίνεις 200.000 ευρώ το χρόνο μισθούς. Έλεος! Απάντησε το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Παίρνουν 200.000 ευρώ το χρόνο. Τόσα παίρνουν τα golden boys, που έλεγε ο κ. Παπακωνσταντίνου να τα καταργήσει. Έτσι έλεγε, ότι δεν θα υπάρχουν golden boys. Όχι golden boys δεν θα υπάρχουν, εδώ έγιναν «platinum» boys αυτοί. Πλατίνα είναι. Παραμένουν άνθρωποι που παίρνουν 200.000 ευρώ, όταν ζητάμε από το μισθωτό και τον εργαζόμενο –και έχει δικό το ΚΚΕ- να κάνει περικοπές.

Αυτά είναι αντιφατικά, είναι στρεβλά. Και όποιος τα βλέπει και όποιος τα ακούει λέει, «μα, δεν είναι δυνατόν από τη μία να ζητάνε περικοπές από εμένα και από την άλλη να έχουν το Βελόπουλο Πρόεδρο στο ΔΥΣΜΕ –δεν θυμάμαι πώς λέγεται ακριβώς- και να παίρνει 200.000 ευρώ». Και από την άλλη κόβει από τον αστυνομικό των ΜΑΤ το εκτός έδρας, που σε λίγο καιρό, όταν

προέβλεψα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Είναι από τον περιορισμό των αποδοχών σε όλο το δημόσιο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το εκτός έδρας, των Ματ.

Και να σας πω και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ. Σε λίγο καιρό, όπως το «ΤΙΜΕ» προέβλεψε προχθές, θα υπάρχει κοινωνική αναταραχή στην Ελλάδα, διότι αυτοί ξέρουν περισσότερα από εμάς. Το «ΤΙΜΕ» έγραψε, το αμερικανικό περιοδικό, ότι θα υπάρξει κοινωνική αναταραχή και έκρηξη.

Και αντί, λοιπόν, να προβοκάrouμε –και το λέω σε όλους μας– τις ενέργειες, τις πράξεις, τις δηλώσεις μας, αυτήν την αναταραχή, που δικαιολογημένα έρχεται, γιατί δεν παίρνουμε αποφάσεις φιλολαϊκές στο μέτρο του εφικτού, αντί να συναινέσουμε και να βάλουμε τη λογική κάτω και να δούμε πώς θα περάσει η Ελλάδα από το δύσκολο τούνελ που μπήκε, με επιλογές ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, λαθεμένες επιλογές, εμείς πυροδοτούμε το κλίμα.

Ποιος θα πληρώσει πιστεύετε αυτήν την έκρηξη; Ε, ποιος θα την πληρώσει; Θα βγείτε εσείς ή εμείς απ' έξω; Κάνετε λάθος. Και οι τριακόσιοι, λένε. Να η ένστασή μου. Για τους τριακόσιους λένε, κύριοι, δεν λένε για τους ογδόντα, ενενήντα Υπουργούς που κυβέρνησαν τα τελευταία τριάντα χρόνια. Για τριακόσιους, λένε. Άρα, τριακόσιοι θα πληρώσουμε τα σπασμένα των λαθεμένων επιλογών. Και δεν λέω ότι συμφωνώ με την Κυβέρνηση για όσα κάνει. Κάνει λάθη τραγικά, αλλά τουλάχιστον σε ένα βαθμό να είμαστε σοβαροί.

Να σας πω ακόμα ένα παράδειγμα, κύριε Υπουργέ. 9.000.000 ευρώ το χρόνο δίνουμε για τις ελληνικές δυνάμεις στο Αφγανιστάν. Απάντηση Υπουργού. Μία χρεοκοπημένη χώρα έχει την πολυτέλεια να δίνει 9.000.000 ευρώ για το Αφγανιστάν, για να φυλάμε το όπιο –λέω– ή να φυλάμε τη χώρα από τους μουσουλμάνους φανατικούς; 9.000.000 ευρώ; Σας λέω, λοιπόν, απλά νούμερα. Είναι απλά νούμερα. Βέβαια, θα μου πείτε ότι τα νούμερα δεν κάνουν τους ανθρώπους. Ναι, αλλά οι άνθρωποι ζουν από τα νούμερα, το μισθό που παίρνουν.

Και κλείνοντας να σας πω και το εξής. Δυστυχώς, όλα τα μέτρα που έχετε πάρει είναι φορολογικά, δεν είναι αναπτυξιακά. Πρέπει να πάρετε αναπτυξιακά μέτρα. Ο κ. Ευθυμίου, συνάδελφος δημοσιογράφος, θα θυμάται πολύ καλά τη δεκαετία του '70. Το '58, παρακαλώ –ακούστε ημερομηνία!– ο όμιλος «ΑΤΤΙΚΑ», «ΒΙΟ-ΠΛΑΣΤΙΚ» λεγόταν η εταιρεία, είχε κατασκευάσει το τρίκυκλο! Έκλεισαν την εταιρεία το '78. Και μάλιστα, υπάρχουν και άλλες αναφορές, όπως η εταιρεία που έκανε το «ΠΟΝΥ», που έκλεισε αργότερα. Γιατί έκλεισαν, ξέρετε; Για τις λάθος επιλογές που κάναμε, τότε. Γιατί και η κυβέρνηση δεν ήθελε τότε και εργαζόμενοι συνδικαλιστήκαν τότε και κυνηγούσαν παραπάνω μισθούς, έκλειναν εταιρείες, φώναζαν, διαμαρτύρονταν με συνέπεια ποια; Να φύγει ο επιχειρηματίας και να κλείσει η εταιρεία. Απλά είναι τα πράγματα. Ο επιχειρηματίας κοιτάει το συμφέρον του.

Και βέβαια να σας πω και κάτι άλλο –και εδώ κλείνω– για να σας αποδείξω τι κράτος στρεβλό έχουμε. Οι πενήντα εκδρομές των σχολείων μας, οι μισές πήγαν στο εξωτερικό, κύριε Υπουργέ. Κύριε Ευθυμίου, το καταλαβαίνετε αυτό;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ναι, το καταλαβαίνω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μια Ελλάδα που δεν έχει χρήματα, τα παιδιά της τα στέλνει στο εξωτερικό εκδρομή. Γιατί; Αν θέλουν να πηγαίνουν εκδρομή τα παιδιά να πηγαίνουν στην Ελλάδα. Να αφήνουν τα λεφτά εδώ μέσα. Έλεος πια, δεν έχουμε λεφτά! Πού τα στέλνουμε; Βαρκελώνη, Ιταλία, Ρώμη, για να περάσουν καλά. Όχι! Θα πηγαίνουν στην Ελλάδα, όπως πήγαινα εγώ. Να μείνει το ελληνικό χρήμα εδώ μέσα. Είναι απλές επιλογές. Και οι πολίτες φέρουν ευθύνη.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Είναι πιο φθηνά έξω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να βρούμε τρόπο να χτυπήσουμε την κερδοσκοπία και την αισχροκέρδεια, κύριε Ψαριανέ. Επειδή πονάει το δόντι, να κόψουμε το κεφάλι; Αυτό μου λέτε τώρα; Δεν είναι έτσι. Να βρούμε τρόπους.

Και κλείνοντας να πω ότι ο Μπερλουσκόνι, ο οποίος δεν σπούδασε στο Χάρβαρντ και στο MIT, όταν είχε ίδιο πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, με τους φορηγατζήδες, το κλειστό επάγγελμα, κύριε

Ευθυμίου, ξέρετε τι έκανε. Απλά, πληθώρισε το επάγγελμα. Φώναξε τους φορηγατζήδες και τους είπε, «είστε καλά παιδιά, μπράβο σε σας, πάρτε ακόμα μια άδεια δωρεάν». Μετά από πέντε μήνες τους δίνει ακόμη μία άδεια δωρεάν. Τρεις άδειες ο καθένας πήραν και τελικά τι έγινε; Άνοιξε το επάγγελμα, γιατί έπεσαν οι τιμές.

Δηλαδή, λύσεις υπάρχουν, αλλά όχι λύσεις στα χαρτιά, λύσεις του MIT και του Χάρβαρντ, αλλά λύσεις ανθρώπων που εργάστηκαν, λύσεις ανθρώπων που μόχθησαν, που αγωνιούν για την πατρίδα, αλλά κυρίως, έχουν προτάσεις οι οποίες εφαρμόζονται, όχι στο φανταστικό επιθυμητό, αλλά στο ουσιαστικό και πραγματικό.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βελόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και 1 εκπαιδευτικός συνοδός από το 90ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μιχάλης Κριτωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΩΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, να πω ότι εμείς, κατ' αρχάς, συμφωνούμε με την ουσία και τη φιλοσοφία της πρότασης νόμου που καταθέτει το Κομμουνιστικό Κόμμα, για τις ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, στη βάση της αρχής της πλήρους και σταθερής δουλειάς για όλους και με δικαιώματα.

Και να πω ότι αυτό που ζητάει δεν είναι τίποτε άλλο, παρά το να γυρίσουμε πίσω σε μία κατάσταση που είχαμε και χάθηκε και δεν χάθηκε τυχαία, γιατί έπεσε από την τσέπη κάποιου, αλλά για ένα συγκεκριμένο λόγο, ότι ήταν κάποιες πολιτικές που προωθήθηκαν και η αλήθεια είναι όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και παγκόσμια και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Το ότι, όμως, πρέπει να γυρίσουμε εκεί και αυτό δεν συνιστά σοσιαλισμό. Μάλλον χρειάζεται επανάσταση, για να γυρίσουμε εκεί.

Διότι, τώρα είναι τα κεκτημένα της πάνω τάξης, η οποία δεν είναι καθόλου διατεθειμένη να τα χάσει και πολύ φοβάμαι ότι είναι και πανίσχυρη, όχι μόνο οικονομικά, αλλά και πολιτικά. Και αυτό φαίνεται μέσα στην Αίθουσα ετούτη, ότι, δηλαδή, στηρίζονται αυτά τα κεκτημένα. Γιατί τώρα θα μιλάμε εμείς για κεκτημένα, αγαπητοί συνάδελφοι. Άρα, λοιπόν, τα κεκτημένα αυτά της άλλης τάξης, της πάνω τάξης, πρέπει να αφαιρεθούν. Και δεν πρέπει να αφαιρεθούν, γιατί είναι αδικία, αλλά γιατί νομίζω ότι αυτήν τη στιγμή κινδυνεύει η κοινωνία.

Είπα προχθές ότι η μεγαλύτερη σήμερα αρρώστια δεν είναι ούτε το AIDS, ούτε ο καρκίνος, ούτε τα εγκεφαλικά, ούτε τίποτε. Είναι η ανεργία που την έχουν κάνει κάποιες να μην μπορεί να γυρίσει πίσω και να το θεωρούμε ως ένα δεδομένο. Αυτό που δεν μας αρέσει, πρέπει να το αλλάξουμε. Και θα επιμείνω ξανά στο ότι ο ονειροπόλος του σήμερα, είναι ο πραγματιστής του αύριο. Εγώ, λοιπόν, νομίζω ότι αυτό θα γίνει.

Να σας πω ότι αυτά που είπε το ΠΑΣΟΚ στην εισήγησή του σήμερα και η Νέα Δημοκρατία, «όχι» δηλαδή, νομίζω ότι είναι αυτά που πρέπει να ανατραπούν. Και αυτά που ξέραμε στον καπιταλισμό –υπενθυμίζω– θα πρέπει να ξανάρθουν και θα πρέπει και να βελτιωθούν ακόμα, γι' αυτούς που θέλουν σοσιαλισμό και όχι βαρβαρότητα.

Θέλω να πω ότι υπάρχει και ένας ρεαλισμός μέσα στο νομοσχέδιο, παρά το ότι κατηγορήθηκε και από τις τρεις πλευρές που μίλησαν μέχρι στιγμής ότι είναι ανεδαφικό κ.λπ.. Αν δείτε το άρθρο 2 στην πρόταση νόμου, μιλάει και για συμβάσεις ορισμένου χρόνου υπό προϋποθέσεις και για πρόσκαιρους λόγους. Αυτό, λοιπόν, εγώ το εκτιμώ.

Και θα σας πω και κάτι άλλο. Θα μπορούσε κανείς σήμερα να πει, τουλάχιστον αυτοί που κυβερνούν όφειλαν να το κάνουν, ότι

δεν μπορούμε να τα αλλάξουμε όλα σήμερα, αλλά βάζουμε ένα στόχο και λέμε ότι αυτό αύριο, εκείνο μεθαύριο και εκείνο παρὰπέρα. Ούτε αυτό. Και αυτό νομίζω ότι δείχνει –αν και δεν χρειάζεται κανείς να φέρνει αποδείξεις- με ποιον είναι ο καθένας.

Την κατάσταση στις εργασιακές σχέσεις, νομίζω, ότι δεν πρέπει να την περιγράψουμε. Νομίζω ότι φαίνεται από το ότι νέοι άνθρωποι σήμερα έχουν διαμορφωθεί σε έναν κλειστό τύπο, 25 έως 35 ετών που έχουν πτυχίο, μπορεί και μεταπτυχιακό, μπορεί και δεύτερο πτυχίο, που έχουν ξένες γλώσσες, που έχουν υπολογιστές, που έχουν και μία κουλτούρα –λίγο περίεργη φαίνεται σε εμάς- αλλά έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό. Οι περισσότεροι ζουν στο παιδικό τους δωμάτιο στο πατρικό τους σπίτι, γιατί δεν μπορούν να βγουν προς τα έξω και να κάνουν οικογένεια. Και αυτό είναι εθνικός λόγος, κύριοι του ΛΑΟΣ, που επικαλείστε εθνικούς λόγους. Το δημογραφικό, δηλαδή, δεν γίνεται με κουμπάκια, γίνεται με κάποιες πολιτικές.

Θα σας έλεγα, λοιπόν, ότι γι' αυτούς τους λόγους θα αρκούσε κανείς, χωρίς να πει άλλους, να αιτιολογήσει το ότι κάποια πράγματα πρέπει να αλλάξουν και αβγά πρέπει να σπάσουν. Όμως, βλέπουμε ότι περίπου το 90% πλησιάζει η πλειοψηφία που στηρίζει την κακή κατάσταση μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο και αυτό είναι σε πλήρη διάσταση με την ελληνική κοινωνία. Και αυτό όχι μόνο επειδή υπάρχουν οι προεκλογικές εξαγγελίες και τα προγράμματα του ΠΑΣΟΚ που για άλλα ψηφίστηκε και άλλα κάνει.

Στη χθεσινή συζήτηση και στην ψήφιση του νόμου που κατέθεσε η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Εργασίας, ο κ. Λοβέρδος, νομίζω ότι δεν είναι τυχαίο ότι αυτά που δεν έκανε είναι τα περισσότερα και αυτά που έκανε είναι τα ανάποδα τέλος πάντων από αυτά που θα έπρεπε να κάνει.

Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει κάποιοι νόμοι να καταργηθούν και λέμε συγκεκριμένα: Ο ν. 1892/90 της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να καταργηθεί, αυτός που διαμορφώνει, δηλαδή, το πλαίσιο λειτουργίας της μερικής απασχόλησης και δίνει τη δυνατότητα υπογραφής συλλογικών συμβάσεων εργασίας για διευθέτηση του χρόνου εργασίας σε τρίμηνη βάση. Πρέπει να φύγει. Βέβαια, τώρα θα πρέπει να πούμε ότι πρώτα πρέπει να καταργηθεί ο νόμος που ψηφίσατε χθες.

Ο ν. 2639/98 του ΠΑΣΟΚ που επεκτείνει τη μερική απασχόληση στο δημόσιο τομέα, τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας σε εξαμηνιαία και ετήσια βάση, που θεσμοθετεί τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης και τα ιδιωτικά γραφεία συμβούλων εργασίας.

Ο ν. 2874 του ΠΑΣΟΚ που θεσπίζει τη μείωση των εργοδοτικών εισφορών κατά 2% και την αύξηση του ορίου απολύσεων και την περαιτέρω διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

Και ο ν. 2956 του ΠΑΣΟΚ πάλι που καθιερώνει τη δημιουργία εταιρειών που υπενοικιάζουν εργαζόμενους σε άλλες επιχειρήσεις.

Να πω ότι το χθεσινό νομοσχέδιο που ψηφίσαμε όλα αυτά τα επικυρώνει, τα ξαναφέρει, δηλαδή, τα μαζεύει, στην ουσία τα κωδικοποιεί, πολλές φορές τα κάνει προς το δυσχερέστερο, ελάχιστες φορές τα φέρνει προς το καλύτερο, αλλά ελαφρά και με όλο αυτό το πράγμα προχωρεί.

Όσοι, λοιπόν, φωνάζουν εδώ -και το λέω περισσότερο για το ΛΑΟΣ, αλλά και για τη Νέα Δημοκρατία- ότι δεν συμφωνούν και ότι βλέπουν κάποια πράγματα, ας μιλήσουν συγκεκριμένα επ' αυτών.

Θα έλεγα ακόμα ότι έκανε ορισμένα πράγματα το χθεσινό νομοσχέδιο. Τι έκανε κατ' αρχάς; Κατήργησε το πενήνήμερο, διότι, όταν έλεγε αρχικά η πρώτη πρόταση ότι 100% θα είναι η προσαύξηση που πληρώνει ο εργοδότης στον εργαζόμενο για να δουλέψει την έκτη μέρα, που συνήθως είναι Σάββατο ή και Κυριακή καμιά φορά, το έκανε μετά 50%, το έκανε 30% και στο τέλος εξαιρέσε μια τεράστια κατηγορία εργαζομένων, αυτούς που είναι εποχικοί, αυτούς που δουλεύουν στον τουρισμό και στον επισιτισμό.

Εγώ θα έλεγα ότι για την Κρήτη, τα Δωδεκάνησα, τη Χαλκιδική, αλλά και την Αττική και τα Ιόνια Νησιά ίσως, μιλάμε για καταστάσεις πλειοψηφίας αυτών των εργαζομένων. Δεν ήταν, δηλαδή, κάτι που αφορούσε σε πέντε σε δέκα χιλιάδες και θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι μικρό το λάθος. Εδώ είναι τεράστιο και φαίνεται ότι αυτό θα είναι η αρχή, διότι προς τα εκεί

κατηγορίζουν τα πράγματα.

Τώρα θέλω να πω και κάτι άλλο, δεν κρατιέμαι να μην το πω. Χθες στην κουβέντα είδαμε ότι πολιτικά στηρίξε πάλι την Κυβέρνηση ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και η Νέα Δημοκρατία πιο σεμνά. Αλλά θα σας πω κάτι. Είπε ο κ. Γεωργιάδης – και ζήτησα το λόγο, αλλά δεν πρόλαβα να τα πω όλα- ότι πρέπει να φτιάξουμε το άγαλμα του εργοδότη. Και εγώ νομίζω ότι μια και το έλεγε στο νομοσχέδιο το χθεσινό, μάλλον η πρόταση του, για να είναι και πιο πειστική, θα πρέπει να γίνει πάνω στο τάφο του εργαζόμενου, εκεί που έχουν ενταφιαστεί τα πολλά δικαιώματα και που πάνε να ενταφιάσουν και τα υπόλοιπα.

Αυτό δεν είναι λαϊκισμός, γιατί χθες νομίζω ότι ήταν μεγάλο το απόηχο κατά τη γνώμη μου την ώρα που συζητούσαμε για το κόψιμο, το ψαλίδισμα των δικαιωμάτων των εργαζομένων να έχουμε αυτή τη δήλωση.

Θέλω να πω κάτι άλλο. Με το άρθρο 73, παράγραφος 3 του Συντάγματος, δεν θα γίνει φυσικά ψηφοφορία, όπως δεν θα γίνει ποτέ όταν φέρνει κάποιος από την Αντιπολίτευση ένα νομοσχέδιο. Νομίζω ότι αυτό είναι ένα άλλο απόηχο που το κάνουμε εδώ. Ξέρω ότι θέλει μεγάλο αγώνα και πρέπει να αλλάξει το Σύστημα, να αλλάξει ο Κανονισμός της Βουλής κ.τ.λ., αλλά νομίζω ότι ούτε καν αυτό έχει εγγραφεί.

Εγώ το έχω πει άλλες δύο φορές σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά νομίζω ότι όσοι ευαισθητοποιούνται πρέπει να το κάνουν. Γιατί δεν μπορεί να έχει πάντα δίκαιο μόνο η Κυβέρνηση σε μια χώρα που είναι αθηνοκεντρική, πρωθυπουργοκεντρική, νομαρχοκεντρική, δημαρχοκεντρική και όλα τα μονοπρόσωπα είναι κεντρικά. Όλα τα συλλογικά είναι απαξιωμένα και απαξιώνονται παρὰπέρα.

Τι θα γίνει, λοιπόν, με αυτά; Εγώ θα έλεγα ότι πρέπει να κάτσουμε και να δούμε, όχι μόνο τι λέει σήμερα το ΠΑΣΟΚ, αλλά τι μπορεί να πει το ΠΑΣΟΚ σε αυτούς που το ψήφισαν και είναι άνεργοι, είναι υποαπασχολούμενοι, είναι επισφαλώς εργαζόμενοι, είναι ενοικιαζόμενοι, είναι με συμβάσεις που απειλούνται ακόμα και σήμερα -και αύριο περισσότερα- στο δημόσιο, που απειλούνται με την κατάργηση της οργανικής τους θέσης μέσα και από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», γιατί φαίνεται ότι μέσα από εκεί θα γίνει και αυτό το έγκλημα. Βλέπουμε ότι ο κ. Πάγκαλος απειλεί από τη θέση του.

Εγώ θα έλεγα ότι μπαίνουν κάποια ερωτήματα. Τι λέτε στο νέο τύπο του ανθρώπου, αυτόν που περιέγραψα πριν; Τι λέτε στους ανθρώπους τους νέους των stage, που τους διατηρείτε στον ιδιωτικό τομέα, γιατί εξυπηρετεί κάποιους εργοδότες, αλλά τους καταργείτε στο δημόσιο γιατί δεν τους βάλατε εσείς ή γιατί τους είχατε βάλει παλιά εσείς και φοβάστε ότι τους έχετε χάσει ενδιάμεσα; Τι λέτε για την κατάργηση του πενήνήμερου που σας είπα πριν; Τι λέτε για την τρόικα που τη βλέπουμε εδώ μέσα στη Βουλή να υπάρχει;

Θα πω κάτι, γιατί έχει αρχίσει να γίνεται πια σλόγκαν, κάτι που δεν είναι το βασικότερο σε αυτήν την κοινωνία, έστω και αν συμφωνεί ή αν διαφωνεί κάποιος. Λέμε, δηλαδή, για το ζήτημα των κρουαζιερόπλοιων στο Πειραιά. Είμαι από το Ηράκλειο και ξέρω ότι το μεγαλύτερο κρουαζιερόπλοιο πριν από μερικές μέρες, δεν είναι ακόμα εβδομάδα, έφυγε. Και δεν έφυγε, γιατί έγινε καμιά απεργία. Ξέρετε τι έγινε; Όλη η Ανώνυμος Εταιρεία, «Οργανισμός Λιμένος Ηρακλείου» – Ανώνυμος Εταιρεία το τονίζω – δεν μπορεί να κάνει τις απαραίτητες υποδομές για να μπορεί να δέχεται το κρουαζιερόπλοιο. Αυτό, λοιπόν, έφυγε και πήγε στην Τουρκία.

Ποιον θα κατηγορήσετε τώρα; Εγώ θα πρότεινα ποιον να κατηγορήσετε. Αφού δεν έγινε απεργία δεν μπορεί να κατηγορήσει κανείς τους απεργούς, δεν μπορεί να κατηγορήσει κανείς αυτό που φοβάται ο κ. Καρατζαφέρης και λέει, «φοβάμαι ότι θα κατέβει ο κόσμος». Εμείς λέμε ότι αυτό που φοβάται είναι η μόνη ελπίδα. Να κατέβει, να σταματήσουν αυτά και να έχουμε μια αναστροφή, να μην πηγαίνουμε στον κατήφορο. Να σταματήσουμε τουλάχιστον και βλέπουμε.

Σας λέω, λοιπόν, ότι είμαστε μια χώρα χωρίς Δασολόγιο, Κτηματολόγιο, με άλυτο το ενεργειακό, δεν έχουμε τη διαχείριση των υδάτινων πόρων -ούτε ως σχέδιο- δεν έχουμε τη διαχείριση των απορριμμάτων και τον τουρισμό τον έχουμε να σκοτώνει το

συγκριτικό του πλεονέκτημα, δεν έχουμε περιφερειακή αντίληψη, δεν έχουμε περιφερειακή πολιτική και δεν έχουμε ένα σύστημα αυτοδιοίκησης που να παίρνει αυτά, αν τα είχαμε, και να τα αξιοποιεί. Έχουμε έλλειμμα αναπτυξιακής πολιτικής και την ανάπτυξη τη θεωρούμε κάπως αλλιώς από ό,τι θα έπρεπε.

Αυτά φταίνε. Φταίνε οι γενικές οικονομικές πολιτικές. Φταίει η εξάρτηση από μεγάλα συμφέροντα ενάντια στα μικρά που είναι το συγκριτικό πλεονέκτημα αυτής της χώρας και δεν νομίζω ότι φταίνε οι εργαζόμενοι. Εξάλλου δεν κυβέρνησε καμμία κυβέρνηση των εργαζομένων.

Εγώ έχω την εντύπωση ότι ούτε η Αριστερά κυβέρνησε, αν και αυτές τις ημέρες εδώ κάποιιοι προσπαθούν να με πείσουν και έχουν ήδη αρχίσει να με πείθουν, μήπως παθαίνω παρακρούσεις ότι η αριστερά κυβερνούσε. Από την κριτική που κάνουν οι πιο υπεύθυνοι, οι Υπουργοί, δηλαδή, που έχουν κεντρικά πόστα σε αυτή την Κυβέρνηση, φαίνεται ότι μάλλον αυτό θέλουν να μας πείσουν ότι έχει γίνει, ότι κυβερνούσε, δηλαδή, η Αριστερά.

Θέλω να σας πω ακόμα ότι εμείς έχουμε προτάσεις. Έχουμε προτάσεις που είναι αντίστροφες. Έχουμε προτάσεις που θα με αναγκάσουν να πω ότι το όνειρο του σήμερα είναι ο πραγματισμός του αύριο. Έχουμε προτάσεις για την αλλαγή της γκρίζας πραγματικότητας. Έχουμε προτάσεις που μαζεύονται και θα κάνουν ένα προοδευτικό πλαίσιο σταθερών εργασιακών σχέσεων. Έχουμε προτάσεις για την ενίσχυση των μηχανισμών ελέγχου και εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας, αυτής που υπάρχει. Έχουμε και προτάσεις για αλλαγές στην εργατική νομοθεσία.

Ζητάμε την επέκταση της εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας και στις νέες κατηγορίες των εργαζομένων, μέχρι αυτές να αλλάξουν. Ζητάμε την αντιμετώπιση της ευελιξίας, γιατί αυτό είναι ένα μέσο απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων. Ζητάμε μακροπρόθεσμα – όσο γίνεται πιο γρήγορα, όμως – την κατάργηση των μέτρων απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων. Ζητάμε την ενίσχυση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Ζητάμε να έχουμε μια άλλη στρατηγική κατεύθυνση για πλήρη και ποιοτική απασχόληση.

Ζητούμε την παραγωγική αναβάθμιση την ελληνικής οικονομίας, κάτι που δεν είδα κανένα νομοσχέδιο, όχι να το κάνει, αλλά ούτε να αναφέρεται σε αυτό, στην παραγωγική βάση, δηλαδή, που αυτό είναι το μείζον, το κυρίαρχο πρόβλημα. Ζητάμε να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις, γιατί έχουν φτάσει πια σε βαθμό που δεν παίρνει άλλο, ούτε τους νεοφιλελεύθερους. Ζητάμε τη μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση αποδοχών για τριανταπεντάωρο, επτάήμερο, χωρίς ελαστικές απαιτήσεις και το αιτιολογούμε αυτό με το ότι η παραγωγικότητα έχει ανέβει. Έχει ανέβει, θα έλεγα, πάρα πολύ, έχει κάνει άλματα και εκρήξεις και αυτό δεν το παίρνει κανείς υπ' όψιν του. Παίρνει, όμως, το άλλο, ότι έχει ανέβει το προσδόκιμο της ηλικίας και με αυτό το πρόσχημα θα μας διαλύσουν το ασφαλιστικό.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ θέλω να θέσω και ένα ζήτημα. Όλα αυτά που λέμε μπορεί να είναι ανεδαφικά. Είναι ανεδαφικά, όχι μόνο γιατί υπάρχει μια άλλη πλειοψηφία και όχι μόνο γιατί την κοινή γνώμη στην Ελλάδα τη διαμορφώνουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης –τονίζω το «Μαζικής», από τα οποία εγώ κανένα δεν είδα να ανήκει σε μια συλλογικότητα ή σε κάποιον «εφημερίδα» που λέγαμε παλιά ή άνθρωπο του Τύπου, που είχε λερωμένα τα χέρια του με μελάνι. Όλα αυτά τα κεντρικά μέσα ενημέρωσης ανήκουν σε εθνικούς εργολάβους και εθνικούς προμηθευτές. Έχουμε και την ανάλογη ενημέρωση και η ανάλογη ενημέρωση διαμορφώνει την ανάλογη κοινή γνώμη.

Θα έλεγα ότι όλα αυτά πρέπει να αλλάξουν. Μια προϋπόθεση -για να κάνουμε και μια αυτοκριτική- αφορά και στην Αριστερά, όχι επειδή κυβέρνησε για όλα αυτά που λέτε, αλλά για κάτι άλλο.

Είναι πολιτικό ζήτημα σήμερα, η στήριξη του εργοδοτικού και του κυβερνητικού συνδικαλισμού με αυτά τα μέτρα και η στήριξη απ' αυτόν στα μέτρα αυτά. Είναι όμως, και ένα ζήτημα οι χωριστοί και διαιρεμένοι υπάλληλοι του συνδικαλιστικού κινήματος. Ένα ζήτημα είναι και ο πόλεμος και η διαίρεση των δυνάμεων της Αριστεράς σε τέτοιες συνθήκες. Ποιον βοηθά;

Ας ξεκινήσουμε από τα μικρά: Θα μπορούσε να είναι ενιαίος ο εορτασμός, από όλες τις δυνάμεις, της εργατικής Πρωτομαγιάς; Εγώ λέω ότι θα μπορούσε παρά τις διαφορές. Είναι θέμα επιλο-

γής. Τι θα διαλέξει κανείς; Τι μας χωρίζει ή τι μας ενώνει; Σε αυτές τις συνθήκες –εγώ θα έλεγα και στις προηγούμενες που ήταν πιο ομαλές- εκείνο που μας χωρίζει είναι το λιγότερο. Εκείνο που μας ενώνει πρέπει να γίνει το μεγαλύτερο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτσωτάκη.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Μιχαήλ Τιμοσιδής.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω από την τελευταία φράση του συναδέλφου του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, ότι όντως σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο που διανύουμε, αυτό που πρέπει να κυριαρχήσει είναι ότι έχουμε πάρα πολλά που μπορεί να μας συνδέουν και λιγότερα να μας χωρίζουν.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι διανύουμε μία περίοδο που η χώρα μας, σε όλη την πρόσφατη ιστορία της δεν έχει ξαναζήσει. Διανύουμε μία περίοδο όπου κρίνονται –μάς το είπε και ο Πρόεδρος μας, ο Πρωθυπουργός ο κ. Παπανδρέου- σημεία και της εθνικής μας κυριαρχίας.

Σε αυτήν τη φάση, σε αυτήν την προσπάθεια, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ο Πρόεδρος μας, εδώ και μήνες έδωσαν έναν αγώνα με συνέπεια, έναν αγώνα με συγκεκριμένη στόχευση, μια στόχευση που δεν ήταν τίποτε άλλο, από τη σωτηρία της πατρίδας, από τη σωτηρία ακριβώς της πατρίδας, σε μία περίοδο, όπου στο διεθνές στερέωμα υπήρχε αυτή η εξέλιξη της χρηματοπιστωτικής φούσκας, μια εξέλιξη ακριβώς, στην οποία η ανθρωπότητα αφήθηκε χωρίς κανόνες, χωρίς να υπάρχει αυτή η πρόβλεψη, όπως έπρεπε να υπάρξει, έτσι ώστε, οποιοσδήποτε ασκεί οικονομική και οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα να είναι κάτω από συγκεκριμένους κανόνες, ώστε να μην υπάρξει ο εκτροχιασμός. Και αυτός ο εκτροχιασμός ήλθε.

Είμαστε μέλος μιας μεγάλης ένωσης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου έχουν γίνει πάρα πολλά βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση με τελευταίο και κυρίαρχο σημείο την Νομισματική Ένωση, το ενιαίο νόμισμα, το ευρώ. Δεν είχαν γίνει όμως, εκείνα τα βήματα, δεν είχαν προβλεφθεί ακριβώς εκείνες οι συζητήσεις και οι συμφωνίες, ώστε να καταλήξουμε σε μια ενιαία αντιμετώπιση κρίσεων. Και έχουμε φθάσει στο σημείο –αυτό το δέχονται όλοι οι καλόπιστοι κριτές- να βάλεται η χώρα μας, ως ευαίσθητος κρίκος, ακριβώς σε μια περίοδο, όπου όλα τα οικονομικά κέντρα θέλησαν να κερδοσκοπήσουν. Και η κερδοσκοπία πια είναι η καθημερινή φράση, είναι η καθημερινή καραμέλα σε όλα τα Μέσα Ενημέρωσης του κόσμου. Διότι, έγινε αποδεκτό ότι κερδοσκοπίες υπήρχαν, θα υπάρξουν στο μέλλον, εάν δεν θωρακίσουμε εμείς ακριβώς, με τέτοιους κανόνες την εξέλιξη και διακίνηση της οικονομικής δραστηριότητας.

Έτσι λοιπόν, πέρα από αυτήν τη σωτηρία της πατρίδας -που τουλάχιστον οι τελευταίες εξελίξεις δικαιώνουν αυτόν τον αγώνα με πάρα πολύ, όμως, σκληρό τίμημα, με πάρα πολύ σκληρά μέτρα που καλείται ο ελληνικός λαός να αντέξει-παράλληλα με αυτήν την προσπάθεια, εμείς η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μόλις χθες φέραμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο διασφαλίζει ακριβώς και προσπαθεί να βάλει κανόνες στον τομέα της αγοράς εργασίας, στον τομέα των εργασιακών σχέσεων, στον τομέα ακριβώς εκείνο που οι εργαζόμενοι, σε πάρα πολλές περιπτώσεις ήταν ακάλυπτοι.

Ένα από τα λίγα σημεία συμφωνίας με την πρόταση νόμου του ΚΚΕ που σήμερα συζητάμε, είναι η αναγνώριση ακριβώς αυτής της σκληρής πραγματικότητας στην αγορά εργασίας, η οποία από τη μια στερεί την ευκαιρία από εκατοντάδες χιλιάδες άτομα που θέλουν να εργαστούν και από την άλλη θυματοποιεί πολλαπλάσια άλλα που εργάζονται.

Είναι αδιαμφισβήτητη ανάγκη να ανακοπεί ο κατήφορος σε αυτές τις εργασιακές σχέσεις που επιδεινώθηκαν ραγδαία –το επαναλαμβάνω- κατά την πενταετή διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας που να έχουν βιώσιμο χαρακτήρα.

Για το λόγο αυτό, χρειάζεται βελτίωση στον έλεγχο εφαρμογής της ισχύουσας νομοθεσίας, στη συμπλήρωση του θεσμικού

πλαίσιοι προστασίας των εργαζομένων. Και βεβαίως, χρειάζονται πρωτοβουλίες που να οδηγούν σε ανάπτυξη, χρειάζονται πρωτοβουλίες που να βάζουν μπροστά τον μοχλό της ανάπτυξης.

Σήμερα, λοιπόν, συζητάμε την πρόταση νόμου του ΚΚΕ, ακριβώς μετά την πλήρη ανάπτυξη των θέσεών μας για τις εργασιακές σχέσεις με το νέο θεσμικό πλαίσιο που χθες ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων. Το θεσμικό πλαίσιο που θεραπεύει ανισότητες και στρεβλώσεις ετών, ιδίως σε ελαστικές μορφές εργασίας, κάποιες από τις οποίες είχαν μετατραπεί σε γκρίζα ζώνη με πλήρεις υποχρεώσεις από την μια μεριά των εργοδοτών και με μειωμένα δικαιώματα για τους εργαζόμενους.

Η πρόταση νόμου αναφέρεται στο δικαίωμα στην εργασία, δικαίωμα αδιαμφισβήτητο για το οποίο αγωνιούμε όλοι. Και εμείς από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ, αυτό που προτάσσουμε και λέμε είναι ότι η πλήρης απασχόληση είναι πρότυπο για το οποίο πρέπει όλοι να παλέψουμε και να δουλέψουμε, ώστε να το πετύχουμε.

Ρωτάω, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δικαίωμα στην εργασία σημαίνει απαιτητό ατομικό δικαίωμα σε θέσεις στο δημόσιο; Επειδή κάποια φορά έχεις εργασθεί στο δημόσιο, αυτό είναι λόγος που πρέπει να απαιτήσει κάποιος να παραμείνει στο δημόσιο; Αυτό δεν είναι διάκριση σε επίπεδο εργαζομένων, η οποία ευνοεί όσους πέρασαν, έστω και για μια φορά από μια θέση δημόσιου φορέα; Ή μήπως τελικά το δικαίωμα όλων στην εργασία σημαίνει, αποκατάσταση όλων στο δημόσιο;

Αν κάποιος διαβάσει την πρόταση νόμου του ΚΚΕ θα καταλάβει ότι το δημόσιο πρέπει να είναι αυτονόητος εργοδότης στη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών, να προσφέρει θέσεις εργασίας, όχι γιατί υπάρχει ανάγκη, αλλά ως αποκατάσταση εκείνων που τις υπηρέτησαν και ότι το δημόσιο πρέπει να είναι ένας τομέας που είναι λογικό να εργάζονται άτομα που έχουν προσληφθεί, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, όπως λέει στην αιτιολογική έκθεση, δηλαδή, χωρίς αξιοκρατία και εν τέλει χωρίς λογική, εργατώ εγώ; Το πώς θα δουλέψει έτσι το δημόσιο, μάλλον δεν απασχολεί την πρόταση νόμου, ούτε το τι θα παράγει η υπόλοιπη οικονομία.

Εμείς έχουμε σταθερές θέσεις για τη στελέχωση του δημόσιου τομέα που θα μπορούσαν να συνοψισθούν με το ΑΣΕΠ παντού. Ενισχύουμε την αξιοκρατία, προσπαθούμε να κάνουμε το δημόσιο εργαλείο του ίδιου του πολίτη που τις περισσότερες φορές ταλαιπωρείται αντί να εξυπηρετείται.

Για το λόγο αυτό, παύουμε τα δικαιώματα των «STAGE» στο δημόσιο και μειώνουμε σταδιακά, μέχρι συμπίεσεως τις συμβάσεις εργου στο σημείο αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, δώστε μου σας παρακαλώ μισό λεπτό. Τελιώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Ευχαριστώ.

Το έχουμε εξαγγείλει επισήμως και υπό μια έννοια είναι ένα σημείο στο οποίο συμφωνούμε και με την πρόταση. Για την ιδιωτική αγορά εργασίας, προτείνεται η υποχρεωτική μετατροπή όλων των συμβάσεων σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Αυτό είναι πέρα από τις αντοχές της αγοράς αυτήν τη στιγμή, η οποία αποτελείται κυρίως από μικρές επιχειρήσεις, οι οποίες μάλλον, αν μπορούσαν να έχουν υπαλλήλους αορίστου χρόνου και να άντεχε η επιχείρησή τους, θα το είχαν κάνει ήδη από μόνοι τους.

Επίσης, παραβιάζει την επιθυμία πολλών εργαζομένων να μην εργάζονται πλήρως λόγω σπουδών, οικογενειακών υποχρεώσεων. Μπορεί, δηλαδή, τελικά η λογική σας να αντιβαίνει και σε περισσότερα άρθρα του Συντάγματος, εκτός από το άρθρο 103 που εσείς ζητάτε να καταργηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αγορά εργασίας είναι δυναμική υπόθεση, εξελίσσεται μαζί με την κοινωνία, τον τρόπο ζωής, τις ανάγκες, την επιστήμη και την τεχνολογία. Για το λόγο αυτό, κάθε προσπάθεια καθήλωσης της στο χρόνο είναι εξ ορισμού άκυρη και καταδικασμένη να αποτύχει. Η άρνηση να δούμε την πραγματικότητα και να θέσουμε εκτός νόμου την ευέλικτη ερ-

γασία θα ήταν επικίνδυνη, εκθέτοντας πρώτα τους ίδιους τους εργαζόμενους σε τεράστιες πιέσεις.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να ρυθμίσει την πραγματικότητα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας επιχειρεί να την καταργήσει με ένα ισοπεδωτικό σκεπτικό που δεν θα μπει ποτέ σε λεπτομέρειες εφαρμογής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, όλοι κρινόμαστε στην εφαρμογή όλων αυτών των οποίων εμείς επιδιώκουμε και προσπαθούμε να πετύχουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τιμοσίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας βασίζεται στην αρχή της πλήρους και σταθερής εργασίας για όλους με πλήρη δικαιώματα. Μια αρχή με ηθική, κοινωνική και προπαντός οικονομική θεμελίωση όσον αφορά την αναγκαιότητα της και την ρεαλιστικότητά της.

Αντιλαμβανόμαστε την κοινοβουλευτική συγκατάβαση, που τυχαίνει αυτή η αρχή από τους εκπροσώπους των άλλων πολιτικών κομμάτων. Αντιλαμβανόμαστε την πολιτική αλλογία, που σας διατάχει για τις διατάξεις του νομοσχεδίου μας. Αντιλαμβανόμαστε και την κομψεύσιμη αποστροφή σας για τη διασφάλιση εργασιακών δικαιωμάτων και αναγκαιοτήτων. Γιατί όλη αυτή η συγκατάβασή σας, μα και η αλλογία και η αποστροφή σας αντανακλά το ρεαλισμό των εκμεταλλευτών και των άλλων ιπποτών του κέρδους.

Η πρόταση του ΚΚΕ έχει θεμελιώδη προτερήματα και όσον αφορά την απλότητά της, τη σαφήνεια των ρυθμίσεων, τη ρεαλιστική αποτελεσματικότητα στη λύση των κοινωνικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει, τη διαύγεια των στόχων, τις ρεαλιστικές διατάξεις της, τη συνοχή της όσον αφορά τις νομοτεχνικές διατυπώσεις. Κυρίως, όμως, έχει ποιοτικά διαφορετικό περιεχόμενο, ακριβώς γιατί αντανακλά με αξιοπαρατήρητη ακρίβεια τις κοινωνικές ανάγκες, τις εργασιακές προσδοκίες εκατομμύριων χιλιάδων εργαζομένων, την ελάχιστη βέβαια ικανοποίησή τους στις σημερινές συνθήκες- και είναι προπαντός το νομοσχέδιο αυτό ανοιχτό στον κινητήρα της κοινωνικής προόδου, στην πάλη δηλαδή των κοινωνικών τάξεων, στη δύναμη του χειραφετημένου κινήματος της εργατικής τάξης, της τάξης που κυριαρχεί σε όλους τους νευραλγικούς κρίκους της κοινωνικής παραγωγής και των κοινωνικών υπηρεσιών.

Το νομοσχέδιο του ΚΚΕ αντιστρατεύεται –και δεν το κρύβει την πολιτική και νομοθετική κατεύθυνση για τη διεύρυνση και γενίκευση των ελαστικών σχέσεων εργασίας –αυτό το πέλαγος της απασχολησιμότητας που είναι δικό σας πολιτικό και νομοθετικό παιδί- την διεύρυνση και γενίκευση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων που προκρίνει η ευρω-ενωσιακή στρατηγική της Ευρώπης του 2020, τα κριτήρια, τα ίδια της Ευρωζώνης, ο Σύνδεσμος των Βιομηχάνων, το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο, το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο και ανέφερα μερικούς από τους πλέον ιδιοτελείς φορείς που δραστηριοποιούνται στην κοινωνία μας.

Τα κριτήρια της Ευρωζώνης δεν είναι η ασπίδα της προστασίας, αλλά αποκαλύπτονται και στον πλέον ακαταπότιστο συμπολίτη μας εργαζόμενο, ότι είναι το μαχαίρι κατακρεούργησης των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μια υπέροχη κοινότητα κρατών, όπως διακηρύσσει ο κ. Τρισέ, για τη λαϊκή –τάχα- ευημερία, αλλά αποκαλύπτεται χωρίς βέβαια τη χρυσόσκονη της τύφλωσης και δημαγωγίας, που με επιμέλεια διαχέεται, ότι είναι κρεματόριο παραγωγής για φθηνούς, πάμφθηνους αιχμάλωτους και γονατιστούς –έτσι τους θέλετε- εργαζόμενους.

Εμείς διακηρύσσουμε και από αυτό το βήμα ότι η εργαζόμενη δεν είναι ενοχλητικοί παρείσακτοι που αναγκαστικά συμβιώνετε μαζί τους, όπως λέει η φιλοσοφία του ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι οι εργαζόμενοι αντικείμενα οίκτου και μεγαλοψυχίας, φιλευσπλαχνίας, παραπλανητικής κολακείας, ζωάκια προς εκφοβισμό και ταξί-

ματα. Είναι η κυρίως παραγωγική τάξη της κοινωνίας μας και μαζί με τους αυτοαπασχολούμενους βιοπαλαιστές και τους ξωμάχους του κάμπου, αντιπροσωπεύουν την πραγματική Ελλάδα και είναι κομψή κτηνωδία του ΠΑΣΟΚ να τους αντιμετωπίζει σαν κόστος παραγωγής. Είναι μισητή και αντιλαϊκή η αντεργατική σημαία του Μάαστριχτ για δραστική μείωση του μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους εργασίας.

Εμείς και από αυτό το Βήμα υπογραμμίζουμε ότι η ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας πυροβολεί τις κλαδικές συμβάσεις εργασίας, τον σταθερό ημερήσιο εργατικό χρόνο, την κοινωνική αξία της εργασίας, την υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους εργασίας. Για το ΚΚΕ η εργασία είναι θεμελιώδες κοινωνικό δικαίωμα αδιαπραγμάτευτο, που δεν το παζαρεύουμε, αλλά το διεκδικούμε στο ακέραιο. Είναι μια πάγια και διαρκής ανάγκη για τους εργαζόμενους σε όλους τους τομείς της οικονομίας.

Έχει σημασία να υπογραμμίσουμε ποιοι δεν εργάζονται στην ελληνική κοινωνία. Δεν εργάζονται οι μεγαλοϊδιοκτήτες των συγκεντρωμένων κοινωνικών μέσων παραγωγής. Δεν εργάζονται οι μεγαλομέτοχοι των σαράντα δύο επιχειρηματικών ομίλων που κυριαρχούν ιδιοκτησιακά στην ελληνική οικονομία και άρπαξαν «νόμιμα» το 65% των κερδών της πρόσφατης δωδεκαετίας. Δεν εργάζονται οι βαρόνοι των εταιρειών διαχείρισης κεφαλαίων. Δεν εργάζονται οι δούκες του Χρηματιστηρίου. Δεν εργάζονται οι πασάδες των νομίμων φοροαπαλλαγών. Δεν εργάζονται οι ιππότες του κέρδους που νόμιμα ξεπλένουν στα τεμένη του καπιταλισμού τις εισπράξεις απ' το εμπόριο όπλων, των ναρκωτικών και της σωματεμπορίας.

Υπήρξαν και εδώ πολιτικά κόμματα, όπως ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και το κόμμα του ΠΑΣΟΚ που θεσμοθέτησαν τη φορο-ασυλία αυτών των ιπποτών του κέρδους. Η ζούκα στην αγορά εργασίας είναι θεσμοθετημένη, είναι νομοθετικά κατοχυρωμένη. Δεν έχετε ακούσει ποτέ, συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, για συμβάσεις ορισμένοι χρόνου δίμηνες, που οι εργαζόμενοι είναι δύο, τρία, τέσσερα, πέντε και έξι χρόνια χωρίς δικαιώματα προϋπηρεσίας ούτε φυσικά αποζημίωσης, για να αναφέρω μόνο μια πτυχή. Δεν έχετε ακούσει τίποτα για τη θεσμοθετημένη από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ εκ περιτροπής εργασία, δηλαδή, μια εργασία σε συνάρτηση της κάθε φορά εκτιμώμενης κερδοφορίας και σε συνάρτηση με τις διακυμάνσεις του οικονομικού κύκλου;

Για σας που ορκίζεστε στο μεγαλείο και στη μοιρολατρία των εργοδοτών, να σας κάνουμε και μια αφιέρωση απ' τον Αριστοτέλη, που αναπαράγεται ο Καρλ Μαρξ: «γιατί το αφεντικό αποδεικνύει έμπρακτα ότι αφεντικό-δεσπότης όχι με την ιδιοκτησία κεφαλαίου, που δίνει τη δυνατότητα να αγοράζει εργασία, αλλά με τη χρησιμοποίηση των δούλων, με τη χρησιμοποίηση εργατών» σήμερα θα λέγαμε μισθωτών εργατών στο project της παραγωγής.

Σε αυτήν την επιστήμη, όμως, δεν υπάρχει τίποτα το μεγάλο και το σεμνό. Αυτά, δηλαδή, που πρέπει να ξέρει να κάνει ο δούλος, αυτό πρέπει να το ξέρει και εκείνος που τον διατάσσει. Εκεί όπου τα αφεντικά δεν είναι απαραίτητο να ταλαιπωρούνται με αυτά, την τιμή αυτήν την αναλαμβάνει ένας επίτροπος –λέγε με «μάντζερ»-, τα ίδια, όμως, να αφεντικά ασχολούνται με τις κρατικές υποθέσεις και φιλοσοφούν.

Αυτά όσον αφορά την οικονομική και παραγωγική τους νομιμοποίηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε το Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Παπακωνσταντίνου.

Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής, επίσης, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δύο λογικές συγκρούονται και στη σημερινή συζήτηση της πρότασης νόμου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος για τις εργασιακές σχέσεις. Αυτές οι δύο λογικές προέρχονται από δύο διαφορετικές αφετηρίες, ριζικά αντίθετες μεταξύ τους. Η δικιά μας λογική ξεκινάει από την αφετηρία ότι ο εργαζόμενος το μόνο που έχει να πουλήσει είναι την

εργατική του δύναμη για να μπορέσει να ζήσει ο ίδιος, αλλά και η οικογένειά του.

Γιατί να είναι πολυτέλεια, λοιπόν, σήμερα να διεκδικεί και απαιτεί ο εργαζόμενος πλήρη και σταθερή απασχόληση, για να μπορεί αξιοπρεπώς ο ίδιος και η οικογένειά του να ζήσει; Γιατί αυτό είναι οπισθοδρόμηση; Είναι οπισθοδρόμηση το δικαίωμα της νοικοκυράς της εργατικής τάξης να βάζει καθημερινά το τσουκάλι στη φωτιά; Είναι οπισθοδρόμηση να μπορεί να στέλνει τα παιδιά του στο σχολείο ο εργάτης, ενώ αντίθετα, το σύγχρονο είναι να προσαρμόζει ο εργάτης την πώληση της εργατικής του δύναμης ανάλογα με τις ανάγκες του κεφαλαιοκράτη, ανάλογα με τις ανάγκες των επιχειρήσεων;

Αυτό είναι ο βασικός άξονας, η βασική σας αφετηρία, ότι η αγορά εργασίας όπως ξεκίνησε από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ σε πανευρωπαϊκό επίπεδο πρέπει να προσαρμόζεται στις ανάγκες των επιχειρήσεων. Και οι ανάγκες των εργαζομένων πού μπαίνουν; Θα συζητήσουμε για τις ανάγκες των εργαζομένων; Γιατί αποτελεί πρόκληση ο εργάτης να θέλει μια απασχόληση, μια εργασία που να του καλύπτει τις ανάγκες του και δεν είναι πρόκληση ο κεφαλαιοκράτης να μπορεί να εκμεταλλεύεται τον εργαζόμενο όποτε, όπως, όσο και με όποιο τρόπο θέλει; Και αυτό να το νομοθετείτε. Και να λέτε είναι νομιμότητα αυτή, δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά. Αυτή είναι η νομιμότητα την οποία επιβάλλουν οι σιδηρένιοι νόμοι του καπιταλιστικού συστήματος, οι εκμεταλλευτικοί νόμοι. Αυτούς τους νόμους δεν θέλετε να παραβιάσετε και μάλιστα σε αυτούς προστρέχετε για να δημιουργήσετε ένα τέτοιο νομοθετικό πλαίσιο ούτως ώστε να επιβάλλετε τα συμφέροντα του κεφαλαιοκράτη απέναντι στον εργαζόμενο. Γιατί, λοιπόν, είναι οπισθοδρομική η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας όπως ακούστηκε εδώ;

Και είναι σήμερα οπισθοδρόμηση αυτό το οποίο διεκδικούσε η εργατική τάξη –και σε δύο μέρες θα έχουμε τις απεργιακές κινητοποιήσεις για την 1η του Μάη– δηλαδή το οκτώωρο; Αυτό είναι οπισθοδρόμηση, το να επανερχόμαστε σ' αυτά τα απήματα;

Δηλαδή σε λίγο, έτσι όπως το πάτε οι πολιτικοί εκπρόσωποι της πλουτοκρατίας, το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία κι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, πρέπει η εργατική τάξη να ζητήσει συγγνώμη για τους νεκρούς της, για τους εκτελεσμένους και τους δολοφονημένους που καθιέρωσαν το οκτώωρο. Πρέπει να ζητήσουν συγγνώμη οι νεκροί του Μάη του '36, γιατί προσέβαλαν τότε το κράτος και τη νόμιμη εκλεγείσα κυβέρνηση! Πρέπει να ζητήσουν συγγνώμη όλοι αυτοί οι οποίοι ξεσηκώνονταν από το πρωί μέχρι το βράδυ και ξήλωναν πεζοδρόμια και έχυναν ποτάμια αίματος για να γίνει η κοινωνική ασφάλιση και να υπάρξουν συντάξεις σ' αυτόν εδώ τον τόπο. Γιατί οι συντάξεις και η κοινωνική ασφάλιση, με τη δικιά σας λογική, χρεοκόπησαν το αστικό κράτος, διόγκωσαν τα ελλείμματα και τα χρέη και σήμερα πρέπει όλα αυτά να αφαιρεθούν από τους εργαζόμενους, για να μπορεί το κεφάλαιο να εκμεταλλεύεται!

Και στην προκειμένη περίπτωση, ακόμη και επιστημονικά να το πάρουμε, –γιατί η δική σας λογική βγαίνει έξω από οποιοδήποτε πλαίσιο επιστημονικής ανάλυσης της πραγματικότητας– τι είναι απαραίτητο σήμερα στην παραγωγική διαδικασία; Τα μέσα παραγωγής, τα μηχανήματα, οι υποδομές, τα κτήρια κι ο εργάτης. Ποιο είναι το άχρηστο; Ο κεφαλαιοκράτης. Δεν κάνει τίποτα. Κηφήνας είναι, σφετεριστής του κοινωνικού πλούτου είναι! Κι όμως αυτόν τον κηφήνα, αυτόν το σφετεριστή του κοινωνικού πλούτου τον ανάγετε ως τη βασική αξία κι αυτό το οποίο δεν πρέπει να αγγίζουν οι εργαζόμενοι. Αντίθετα, πρέπει να διευρύνονται συνεχώς τα προνόμια και τα δικαιώματά του.

Ποιους προστατεύετε λοιπόν; Τους σφετεριστές του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου, οδηγώντας στη χρεοκοπία τα λαϊκά νοικοκυριά, τους εργαζόμενους, αφαιρώντας και αμφισβητώντας κατακτήσεις και δικαιώματα, τα οποία έχουν.

Αυτή η λογική είναι και αδιέξοδη, γιατί οδηγεί ακριβώς στα γεγονότα τα οποία βλέπουμε τώρα, στη βαθιά καπιταλιστική κρίση, και θα γίνουν ακόμη πιο επώδυνες οι εξελίξεις. Γιατί τον κάθε κεφαλαιοκράτη δεν τον ενδιαφέρει ούτε απασχόληση να δώσει, ούτε να αναπτυχθούν οι παραγωγικές δυνατότητες του τόπου και να αναπτυχθεί η παραγωγική βάση. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι το κέρδος και για το κέρδος δεν έχει κανέναν ηθικό

φραγμό. Για το κέρδος ο κεφαλαιοκράτης σκοτώνει και τη μάνα του! Για το κέρδος κάνει πολέμους. Γιατί διαφορετικά, θα πρέπει να σας αφιερώσουμε ένα παλιό τραγούδι του Μαρκόπουλου, το οποίο το τραγουδάγατε κι εσείς στα νιάτα σας: «Στην Ανατολή μαύρος λάκκος βγάζει λάδι. Και από μαύρο λάκκο αηδόνια κελαηδούν. Άμα το πιστεύεις, είσαι ευτυχισμένος. Ματωμένα χέρια θα σε χαιρετούν», τα ματωμένα χέρια των χιλιάδων εργατών! Αυτό προσπίττετε: το δικαίωμα του κεφαλαιοκράτη να έχει τα κέρδη μέσα από τα ματωμένα χέρια των εργαζόμενων.

Και απ' αυτήν την άποψη, εδώ είναι και το βασικό, θεμελιακό ζήτημα: τι μας ενώνει και τι μας χωρίζει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Μιλάτε για τη σωτηρία της πατρίδας στις κρίσιμες στιγμές. Αλήθεια, το χρηματοπιστωτικό σύστημα εντάσσεται στη συγκεκριμένη υπόθεση της σωτηρίας της πατρίδας; Σαράντα επτά δισεκατομμύρια ευρώ κρατικά ομόλογα, δημόσιο χρέος δηλαδή, είναι σε ελληνικές τράπεζες. Κερδοσκοπικοί κι αυτοί, με τη δική σας λογική, όπως και στα ασφαλιστικά Ταμεία. Και μάλιστα τους ενισχύετε κιόλας. Είκοσι επτά δισεκατομμύρια ευρώ είναι το πακέτο στήριξης Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ. Στην ίδια μοίρα βρίσκονται αυτοί με το δημόσιο υπάλληλο που του κόβετε τους μισθούς, που του μειώνετε το εισόδημά του; Είναι το ίδιο πράγμα;

Στην ίδια λογική και στην ίδια μοίρα βρίσκονται οι εφοπλιστές με τους ναυτεργάτες; Γιατί σας έπιασε ο πόνος με την απεργία των ναυτεργατών και τον αποκλεισμό του κρουαζιερόπλοιου «ZENITH». Τι θέλουν; Απελευθέρωση των ακτοπλοϊκών γραμμών. Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; 400% αυξήθηκαν στους ακτοπλοϊκούς τα εισιτήρια. Ποιος τα πλήρωσε; Οι κάτοικοι των νησιών, για τους οποίους κόπτεσθε. Είκοσι πλοία φέτος δεν κυκλοφόρησαν. Δυο χιλιάδες ναυτικοί στην ανεργία! Εκατοντάδες, εκατομμύρια ευρώ είναι σε ετήσια βάση η επιδότηση στο εφοπλιστικό κεφάλαιο για τις άγονες γραμμές. Αυτοί που έχουν κρουαζιερόπλοια δεν δίνουν δεκάρα τσακιστή στο NAT, με νόμο του κ. Κεφαλογιάννη. Και λέτε ότι τα Ταμεία χρεοκοπούν!

Και στο κάτω-κάτω τι αφήνουν αυτά τα μεγάλα κρουαζιερόπλοια; Ας πάτε στο Κατάκολο, κύριε Υπουργέ –γιατί είστε από εκεί, από την περιοχή– να ρωτήσετε τι αφήνει στο Κατάκολο το «ZENITH» όταν καταπλέει εκεί. Στην καλύτερη περίπτωση, να αφήνει τα σκουπίδια του. Τίποτα άλλο δεν αφήνει το κρουαζιερόπλοιο «ZENITH» στο Κατάκολο, παρά τα σκουπίδια και τα απορρίμματά του.

Δεκάρα τσακιστή δεν αφήνουν στην Αρχαία Ολυμπία οι επισκέπτες που πάνε εκεί, γιατί πάνε και φεύγουν κατευθείαν, χωρίς να σταματήσουν ούτε για να πάρουν έναν καφέ ή ένα παγωτό. Εκεί έχει οδηγηθεί αυτή η συγκέντρωση.

Και στο κάτω-κάτω της γραφής –ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε– από πού κι ως πού η επιθυμία του κεφαλαιοκράτη είναι νόμος; Γιατί δεν σας απασχολεί η κατάσταση που υπάρχει στους εργαζόμενους στο χώρο του τουρισμού με τις ημερήσιες συμβάσεις εργασίας, χωρίς ωράριο, χωρίς ασφάλιστρο;

Αυτή είναι η μαύρη, η σκοτεινή πλευρά του φεγγαριού, του τουρισμού. Ε λοιπόν, εμείς αυτήν τη σκοτεινή πλευρά του φεγγαριού θέλουμε να αναδείξουμε, για να έρθει ο λαός να πάρει την υπόθεση στα χέρια του, να ανατρέψει και να συντρίψει τις δικές σας πολιτικές και λογικές, που από κοινού με την τρικόκα Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και διευθυντήριο, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, προσπαθείτε να προχωρήσετε σ' αυτά τα μέτρα που είχαν σχεδιαστεί πριν από μια εικοσαετία, για να βελτιώσετε την ανταγωνιστικότητα των κεφαλαιοκρατών και των επιχειρήσεων, θυσιάζοντας την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Σε αυτήν την κατεύθυνση ο λαός πρέπει να ορθώσει οδοφράγματα, ώστε να μην υλοποιηθεί η πολιτική, και να περάσει στην αντεπίθεση συντρίβοντας τα σχέδια του κεφαλαίου, τα οποία με πιστότητα υπηρετεί σήμερα το «μαύρο» μέτωπο της Κυβέρνησης, της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και τα διάφορα «παπαγαλάκια» από τα συγκροτήματα του Τύπου, που χλευάζουν σήμερα τη μόνη αξιοπρεπή στάση των εργαζόμενων, δηλαδή, το δικαίωμα στην απεργία και την πε-

ριφρούρησή της.

Η απάντηση θα δοθεί και θα είναι πολύ σύντομα και ντάλα μεσημέρι: την 1η του Μάη και στις επόμενες αγωνιστικές κινητοποιήσεις της εργατικής τάξης και του ταξικού κινήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο και θα μου επιτρέψει, εν ονόματι του κοινοβουλευτισμού, να μην αποδεχθώ ως Προεδρείο την αποστροφή του περί οδοφραγμάτων.

Πριν δώσω το λόγο στον κύριο Υπουργό, θα ήθελα να ανακοινώσω τα εξής.

Η Βουλευτής κ. Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη ζητεί άδεια απουσίας από τις εργασίες της Βουλής για το διάστημα από 30/4 μέχρι 3/5, λόγω μετάβασής της στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει; **ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαοκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Κρουναίου Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γεώργιος Κουτρομάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι θα υπάρξει ένας πολίτης ή ένας πολιτικός σ' αυτήν τη χώρα, ο οποίος δεν θα ήθελε να υπάρχει πλήρης απασχόληση, να υπάρχει καλοπληρωμένη εργασία, να υπάρχει ποιοτική εργασία, να μην έχουμε 11% ανεργία, να μην έχουμε ελαστικές μορφές απασχόλησης. Και βέβαια, ασφαλώς δεν θεωρώ οπισθοδρόμηση το να αγωνίζονται οι εργαζόμενοι για καλύτερες εργασιακές σχέσεις, για πλήρη απασχόληση, για καλύτερες αποδοχές. Το αντίθετο. Οι εργαζόμενοι και όλοι μας αγωνιζόμαστε για να υπάρχει ένα καλύτερο βιοτικό επίπεδο στη χώρα για όλους.

Όμως ακούγοντας την πρότασή σας, θεωρώ ότι κινείται στη σφαίρα του ιδεατού και όχι του εφικτού. Γιατί αγνοείτε μια πραγματικότητα που έχει πολλά συγκεκριμένα στοιχεία και δεδομένα, τα οποία ουσιαστικά καθιστούν ανέφικτη, όπως είπαμε, αυτήν την πρόταση την οποία κάνετε.

Το πρώτο δεδομένο ή, αν θέλετε, το πρώτο στοιχείο αυτής της πραγματικότητας είναι ότι αυτήν τη στιγμή η χώρα μας παρουσιάζει ένα έλλειμμα της τάξης του 13,6%, για το οποίο δεν είναι υπεύθυνη αυτή η Κυβέρνηση. Είναι όμως το έλλειμμα αυτό που μας οδήγησε στο μηχανισμό στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Ωστόσο, επειδή βλέπω στην πρότασή σας να μιλάτε για τη μονοποίηση των συμβασιούχων, πρέπει να ξέρετε ότι τα μισά από τα χρήματα που δαπανώνται σήμερα στην Ελλάδα προέρχονται από δανεικά, για τα οποία διαπραγματευόμαστε τους όρους του δανεισμού αυτές τις ημέρες.

Μια δεύτερη πραγματικότητα, ένα από τα στοιχεία της πραγματικότητας, είναι ότι υπάρχουν μικρές επιχειρήσεις και μεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες αδυνατούν να καλύψουν τα έξοδα της λειτουργίας του. Γιατί όταν μιλάμε για τους κεφαλαιοκράτες στην Ελλάδα κ.λπ. πρέπει να ξέρουμε ότι η απασχόληση και η ανάπτυξη της χώρας στηρίζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις –οι οποίες επαναλαμβάνω– αυτήν την περίοδο δεν μπορούν πολλές από αυτές να καλύψουν τα έξοδα της λειτουργίας τους. Υπάρχει πρόγραμμα επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών, υπάρχει πρόγραμμα επιδότησης της εργασίας και δεν υπάρχουν οι επιχειρήσεις να απορροφήσουν στο βαθμό που θα θέλαμε όλοι αυτά τα προγράμματα, γιατί δεν μπορούν να πληρώσουν όχι τα 1500 ευρώ που λέτε, αλλά ούτε τα 300 τα 400 ή τα 500 ευρώ.

Αναρωτιέμαι πραγματικά ποιες επιχειρήσεις σε αυτήν τη χώρα θα μπορούσαν να σταθούν την επόμενη μέρα –που είναι ευχή

όλων μας- όλοι θα θέλαμε οι Έλληνες και οι Ελληνίδες να έχουν πρώτο μισθό, βασικό μισθό, κατώτερο μισθό 1.300, 1.400, 1.500 ευρώ. Ποιες επιχειρήσεις στην Ελλάδα θα μπορούσαν να αντέξουν να καταβάλουν αυτές τις αποδοχές, όταν γύρω μας υπάρχουν χώρες που δίνουν μεροκάματα 3, 4, 5 ευρώ. Όταν μάλιστα από αυτές τις χώρες, που αποτελούσαν για κάποιους από εσάς πρότυπο ανάπτυξης, υπάρχει ένα εκατομμύριο κόσμος σήμερα που δουλεύει σκληρά εδώ, που δουλεύει κάτω από δύσκολες συνθήκες, που πληρώνεται χαμηλότερα μεροκάματα, που δουλεύει ανασφάλιστος. Πείτε μου, λοιπόν, ποιες επιχειρήσεις θα μπορούσαν να σταθούν αν εμείς σήμερα υιοθετούσαμε αυτήν την πρόταση. Βέβαια, δεν μπορεί να νομοθετηθεί, το ξέρετε πολύ καλά. Αλλά ακόμα και αν την υιοθετούσαμε και μπορούσε αύριο να περάσει σε μια μορφή εφαρμογής, τι θα γινόταν σε αυτήν τη χώρα την επόμενη μέρα και ποιες επιχειρήσεις θα μπορούσαν να σταθούν;

Εχθές και προχθές, έγινε μια συζήτηση στην Ολομέλεια, από την οποία το Κομμουνιστικό Κόμμα απέιχε, δεν μας έκανε την τιμή να είναι εδώ. Και έρχεστε σήμερα να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση -δικαίωμά σας- να συζητήσουμε αυτά που προτείνετε, να δούμε επί της ουσίας πού οδηγούν οι προτάσεις σας. Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημόσιο δεν μπορεί να είναι φαντάζομαι σε καμία χώρα εκείνο το οποίο θα απορροφήσει την ανεργία. Γιατί τα χρήματα με τα οποία πληρώνεται ο εργαζόμενος στο δημόσιο είναι χρήματα που δεν προέρχονται από έναν προϋπολογισμό ούτε της Αμερικής ούτε της Ρωσίας ούτε της Τουρκίας. Είναι χρήματα του ελληνικού λαού. Πείτε μας, λοιπόν, και τον τρόπο, πώς θα πληρωνόντουσαν αυτοί για τους οποίους εσείς εισηγήσθε να μονιμοποιηθούν αύριο. Μέσα από δανεικά; Δηλαδή, να ξεκινήσουμε μια άλλη διαδικασία για να πούμε ότι θέλουμε επιπλέον γιατί εμείς πρέπει να καλύψουμε αυτούς, που μέχρι χθες ήταν με Προγράμματα «STAGE»;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ε, όχι και έτσι τώρα. Μην το βάζετε τόσο χαμηλά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Όχι δεν το βάζω χαμηλά. Μιλώ επί του πραγματικού. Λέω: Κάνετε μια πρόταση που λέει να μονιμοποιηθούν στο δημόσιο αυτήν τη στιγμή, περίπου, διακόσιες χιλιάδες άνθρωποι. Πρέπει να μας πείτε από πού θα βρεθούν τα χρήματα για να πληρωθούν αυτοί, αυτό το προσωπικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Φέρτε πίσω τα στρατεύματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Λέτε και κάτι άλλο. Λέτε: «να υποχρεωθούν οι επιχειρήσεις» λες και οι επιχειρήσεις είναι μέρος του δημοσίου και «να τους επιβάλουμε όταν έχουν έναν εργαζόμενο για τέσσερις μήνες, δηλαδή, όταν ένα εστιατόριο λειτουργεί για τέσσερις μήνες να τον υποχρεώσουμε να τον πληρώσει για δώδεκα μήνες» ή λέτε: «στις επιχειρήσεις εκείνες που έχουν εργαζόμενο για ορισμένο χρόνο, να επιβάλουμε να μετατρέψουν αυτήν τη σύμβαση σε αορίστου χρόνου».

Το δημόσιο από την άλλη μεριά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να είναι το θερμικήπιο, όπου αναπτύσσεται και ενισχύεται η αναξιοκρατία, οι πελατειακές σχέσεις, η αναξιοπρέπεια, να βάζουμε τους νέους στην ουρά στα πολιτικά γραφεία και να διεκδικούν μια θέση εργασίας. Το δημόσιο πρέπει να έχει καθαρούς όρους, το δημόσιο πρέπει να δίνει ίδιες δυνατότητες σε όλους τους νέους και τις νέες, σε όλους τους πολίτες. Το δημόσιο πρέπει να έχει αξιοκρατικό και αντικειμενικό σύστημα, έτσι ώστε, κάθε πολίτης να έχει τη ίδια δυνατότητα πρόσβασης για δουλειά σε αυτόν το χώρο. Αυτό έκανε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με το πρώτο νομοσχέδιο το οποίο ψήφισε, έτσι ώστε να σταματήσει κάθε δυνατότητα προσλήψεων έξω και πέρα από αντικειμενικά κριτήρια, έξω και πέρα από το ΑΣΕΠ.

Άκουσα και τον κ. Κοντογιάννη να μιλάει για το 1996 ή το 2000. Δεν ξέρω κατά πόσο έτσι έγιναν τα πράγματα, τότε. Αλλά πρέπει να σας πω, ότι κάποια στιγμή πρέπει να σταματήσουν αυτά τα φαινόμενα. Και νομίζω ότι ένας από τους λόγους που η κοινωνία αποστρέφεται τους πολιτικούς είναι αυτή η πελατειακή σχέση που για πολλά χρόνια αναπτύχθηκε, αλλά επιτέλους κάποτε πρέπει να σταματήσει. Νομίζω, σταματά με το νόμο που ψήφισε η

Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Όπως είπα, όλες οι προσλήψεις γίνονται μέσα από το ΑΣΕΠ, χωρίς να έχει κανένας παράπονο ότι αδικείται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Συνέχεια του κράτους πρέπει να υπάρχει όμως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Συνέχεια του κράτους, σαφώς, υπάρχει. Όμως ξέρετε πολύ καλά και ξέρουμε όλοι μας ότι αυτό που έγινε τα τελευταία πέντε χρόνια, σε σχέση με ειδικές μορφές απασχόλησης στο δημόσιο και αναφερόμαι και στα Προγράμματα «STAGE» και τις συμβάσεις έργου, δεν έχει ξαναγίνει ποτέ. Είναι αδύνατον! Είναι αδύνατο να μπορέσει το δημόσιο -όπως είπα και πριν- να απορροφήσει όλους αυτούς τους εργαζόμενους. Γιατί δεν είναι μόνο οι εργαζόμενοι αυτοί οι οποίοι απασχολούνται σήμερα. Είναι και εργαζόμενοι που απασχολήθηκαν και πριν από δύο, πριν από τρία και πριν από πέντε χρόνια και οι οποίοι σήμερα δεν είναι εκεί. Σε κάθε περίπτωση μόνο για τα Προγράμματα «STAGE» μπορώ να πω ότι σε αυτά τα προγράμματα απασχολήθηκαν εκατόν τριάντα χιλιάδες από το 2000 μέχρι το 2008-2009.

Στη χθεσινή συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την οποία ολοκληρώθηκε η ψήφιση του νομοσχεδίου για τις εργασιακές σχέσεις υπήρχαν ρυθμίσεις θετικές. Υπήρχαν ρυθμίσεις οι οποίες, βέβαια δεν λύνουν -κατά τον τρόπο που θα θέλαμε όλοι τα προβλήματα με τις εργασιακές σχέσεις. Ωστόσο, υπήρχαν θετικές ρυθμίσεις. Και θέλω να μου πείτε αν υπήρξε έστω και μια ρύθμιση η οποία καθιστά δυσμενέστερο το καθεστώς για τις ειδικές μονάδες αυτές, στις οποίες αναφέρονται οι ρυθμίσεις. Δεν υπάρχει καμία αρνητική. Ωστόσο αποχωρήσατε, δεν τις ψηφίσατε και δεν δώσατε τη δυνατότητα -αν εσείς καθορίζατε το αποτέλεσμα δεν θα δίνετε τη δυνατότητα- τουλάχιστον να βελτιωθεί η κατάσταση για ορισμένες κατηγορίες. Γι' αυτούς, δηλαδή, οι οποίοι δουλεύουν στις δυσκολότερες συνθήκες εργασίας στην αγορά.

Με τις ρυθμίσεις αυτές καλύπτουμε αυτές τις ειδικές ομάδες. Ταυτόχρονα, δεν κατάλαβα πραγματικά, σε ποιο σημείο του χθεσινού νομοσχεδίου υπάρχει η κατάργηση του πενήτημερου. Γιατί το άκουσα και αυτό. Υπάρχει πουθενά κατάργηση; Γιατί το άκουσα και για το οκτώωρο και για το πενήτημερο. Από πού προκύπτει αυτό; Εάν πάρει ένας πολίτης στα χέρια του αυτό το κείμενο του νόμου θα διαπιστώσει ότι δεν υπάρχει πουθενά τέτοιο θέμα. Απεναντίας, όταν θα δουλέψει την έκτη μέρα το Σάββατο θα έχει προσαύξηση 30%. Αυτό προκύπτει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πόσο ήταν πριν; Το μειώσατε ή όχι; **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης):** Για το Σάββατο δεν είχε, κύριε Παφίλη. Για την Κυριακή είχε. Όχι για το Σάββατο. Συνεπώς εκείνο το οποίο γίνεται είναι να παίρνει μια προσαύξηση ο εργαζόμενος όταν δουλεύει το Σάββατο.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, θέμα ούτε οκτώωρου ούτε πενήτημερου ούτε υπάρχει θέμα εισαγωγής ή θεσμοθέτησης της μερικής απασχόλησης ή της τηλεργασίας ή της εκ περιτροπής εργασίας ή της διαθεσιμότητας.

Τι υπάρχει; Μια προσπάθεια αυτές οι μορφές εργασίας να καλυφθούν, να είναι μέσα στο νομοθετικό πλαίσιο, να μπορεί το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας να κάνει τον έλεγχο, να διαπιστώσει εάν αυτός ο εργαζόμενος που είναι με μερική απασχόληση δουλεύει πραγματικά τέσσερις ή πέντε ώρες ή δουλεύει οκτώωρο, να διαπιστώσει αν είναι ασφαλισμένος. Αυτό επιχειρεί να κάνει το σχέδιο νόμου, το οποίο θα είναι νόμος τις επόμενες ημέρες, για να μπορέσει να προστατεύσει κάθε μορφή εργασίας. Να προστατεύσει και εκείνο τον εργαζόμενο που βρισκόταν εκτός των τειχών. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Αυτό που πρέπει να κάνουμε αύριο όμως -γιατί αυτά ήταν μέχρι χθες, είναι μέχρι σήμερα, είναι τις επόμενες μέρες- εκτιμώ και εκτιμάμε ως Κυβέρνηση, είναι μια μεγάλη προσπάθεια για να μπορέσει η χώρα να φύγει από την κρίση. Βεβαίως, πρώτα να αποτρέψουμε τη χρεοκοπία της χώρας. Και βέβαια η χώρα να μπει σε μία νέα τροχιά ανάπτυξης, να μπει σε μία νέα πορεία με ανάπτυξη, με απασχόληση, με κοινωνικό κράτος.

Εάν αυτό δεν το καταφέρουμε θα συζητούμε και τους επόμε-

νους μήνες ή και τα επόμενα χρόνια για οριακά ζητήματα που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις, οι οποίες θα πάνε από το κακό στο χειρότερο όσο η κρίση θα κρατάει στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συνεχίσω από την τελευταία πρόταση του κυρίου Υπουργού ότι εάν δεν αντιμετωπισθεί η κρίση, οι εργασιακές σχέσεις στη χώρα θα πάνε από το κακό στο χειρότερο.

Πρέπει να κάνουμε μία διαπίστωση εντελώς διαφορετική. Εμείς την κάνουμε. Οι εργασιακές σχέσεις για να χειροτερεύσουν, πρέπει να υπάρχουν. Το είπαμε και στη χθεσινή συζήτηση. Βλέπουμε ότι η Κυβέρνηση δεν έχει αντιληφθεί ότι όταν η ανεργία από το 9%, 10% που είναι σήμερα, θα πάει στο 20% -όπως η ίδια η Κυβέρνηση το έχει προβλέψει διά στόματος αρμοδίου Υπουργού- δεν έχει έννοια εάν οι εργασιακές σχέσεις θα χειροτερεύσουν, που βεβαίως θα χειροτερεύσουν μέσω κρίσης, διότι η ανασφάλεια είναι κακός σύμβουλος σε όλους και στους εργοδότες και στους εργαζόμενους, αλλά θα υπάρχουν και πολύ λιγότεροι εργαζόμενοι.

Μπορεί με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας να έχουμε εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη και το μοντέλο. Μπορεί εμείς όπως εκτιμούμε, να είμαστε η πολιτική δύναμη που θεωρούμε ότι πρέπει να μπει το άλογο, όπως είναι φυσιολογικό, μπροστά από το κάρο για να τρέξει η ανάπτυξη. Δηλαδή, να υπάρχουν εργοδοσίες, μικρομεσαίοι, ατομικές επιχειρήσεις, μεγάλες επιχειρήσεις, για να υπάρχουν εργαζόμενοι. Μπορεί το Κομμουνιστικό Κόμμα να πιστεύει ότι το κάρο μπορεί να τρέξει μόνο του χωρίς άλογο. Δυστυχώς, όμως, το μοντέλο έχει αποτύχει σε ολόκληρο τον κόσμο.

Το κακό είναι ότι σήμερα κυβερνάει ένα κόμμα το οποίο δεν είναι ούτε Κομμουνιστικό ούτε πιστεύει στην ελεύθερη οικονομία, τουλάχιστον με βάση τις βασικές προδιαγραφές του ιδεολογικού χάρτη του ΠΑΣΟΚ, αλλά που στην πραγματικότητα αυτό το οποίο κάνει είναι να βάζει μπροστά από το κάρο ένα εξαιρετικά κουτσό άλογο.

Δηλαδή, ενώ δεν πιστεύετε παρά μονάχα στον κρατισμό -τον έχετε υπηρετήσει και τον έχετε κιάλας πασπαλίσει, θα μου επιτρέψετε την έκφραση και με άφθονο λαϊκισμό όλα αυτά τα χρόνια που εσείς το ΠΑΣΟΚ κυβερνάτε τον τόπο- διδάξατε, είτε ως Κυβέρνηση είτε ως Αντιπολίτευση, εις τους πολίτες αυτής της χώρας ότι πρέπει πάντα να ζητούν και να μην σκέφτονται, ότι η χώρα πρέπει να έχει να δώσει αυτά τα οποία ζητά ή απαιτεί το πολιτικό σύστημα.

Ξεχάσατε όλα αυτά τα χρόνια ότι η παραγωγική βάση της χώρας πρέπει όχι να συντηρηθεί και να διατηρηθεί αλλά να αυξηθεί θεαματικά, διότι ήταν μέσα στον ιδεολογικό σας χάρτη. Όλα αυτά τα χρόνια δεν κάνατε την παραμικρή προσπάθεια για να προωθήσετε τον παραγόμενο πλούτο της χώρας, ίσως και να μην είναι πολύ άδικο -εντελώς ιστορικά το λέω- ότι στα χέρια σας έλαχε να σκάσει το μοντέλο μιας αποτυχημένης μεταπολίτευσης, που όλα τα κόμματα σε αυτήν την Αίθουσα υπηρέτησαν το καθένα από τη δική του θέση, ανάλογα με την ιστορική στιγμή.

Πρέπει να παραδεχθούμε και να είμαστε ειλικρινείς προς τους πολίτες ότι αυτό που διαχειριζόμαστε είναι μία συνολική αποτυχία. Ο καθένας ας κάνει τη δική του αυτοκριτική για τη δική του συμμετοχή -του κόμματός του εννοώ- σε αυτό το σκηνικό το οποίο έχουμε σήμερα.

Η λύση, όμως, ενός αινίγματος που μοιάζει πάρα πολύ δύσκολο δεν βρίσκεται πουθενά αλλού παρά μονάχα στην ανάπτυξη, όχι στην άμυνα, στην επίθεση. Η λύση δεν βρίσκεται στην παθητική αποδοχή ενός μοιραίου γεγονότος το οποίο συνέβη, μιας περόνης η οποία τραβήχτηκε από μία χειροβομβίδα και η οποία εξεράγη στα χέρια μιας κυβέρνησης, αλλά πώς εμείς θα διαμορφώσουμε έτσι και θα οργανώσουμε τον πολιτικό διάλογο και τις απόψεις τις οποίες έχουμε, για να προωθήσουμε τα ζητήματά μας.

Τώρα, λοιπόν, εσείς μεν ως Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ καλείστε να αντιμετωπίσετε τον ίδιο σας τον εαυτό στον καθρέφτη, δηλαδή, να αντιμετωπίσετε τους ανέμους τους οποίους έχετε σπείρει ως θύελλες πλέον, να αντιμετωπίσετε το λαϊκισμό στον οποίο έχετε μαθητεύσει την εκλογική και κυρίως την οργανωμένη σας βάση, δηλαδή, να αλλάξετε το DNA σας, να πείτε σε αυτούς τους πολίτες εκεί έξω ότι όλα αυτά τα οποία τους υποσχόσασταν χρόνια και μάλιστα και προεκλογικά, ότι δεν υπάρχουν είτε γιατί δεν τα είχατε ανακαλύψει είτε γιατί δεν υπήρχαν πραγματικά είτε γιατί τα είχατε δει αλλά δεν τολμούσατε να τα ομολογήσετε.

Εμείς δε από τη δική μας την πλευρά έχουμε μία τεράστια πολιτική ευθύνη ως Νέα Δημοκρατία και ως κόμμα του κοινωνικού φιλελευθερισμού, να εκφράσουμε το επόμενο βήμα. Διότι, μετά τη λύση του αινίγματος -όπως θα προκύψει και θα πούμε και τη λύση του αινίγματος με περισσότερες λεπτομέρειες- θα υπάρχει η απελευθέρωση των παραγωγικών δυνάμεων του τόπου. Και η προώθηση των ζητημάτων, η επιβίωση της χώρας και η ανάπτυξη της ανήκει σε μία διαφορετική λύση.

Αλλά, ακόμη και αυτήν τη στιγμή εν μέσω κρίσης το πρώτο ζητούμενο της κοινωνίας, η οποία είναι ήδη σε διαδικασία ανασφάλειας, είναι το κοινωνικό κράτος. Είναι, δηλαδή, εκείνες οι ελάχιστες, αναγκαίες, κορυφαίες θα έλεγα αποδόσεις εκ μέρους της πολιτείας και της κοινωνίας προς τους πολίτες όλων εκείνων των διαδικασιών που θα προστατεύσουν τα ελάχιστα, δηλαδή η παιδεία, δηλαδή η υγεία, δηλαδή η κοινωνική ασφάλιση. Είναι αυτά με τα οποία θα κρατήσουμε, όσο μπορέσουμε να κρατήσουμε, τη συνοχή της κοινωνίας.

Και γι' αυτό δεν κάνετε κάτι. Δηλαδή, η Κυβέρνηση έχει παρασυρθεί σε μια ατέρμονα αριθμολαγνεία. Προσπαθεί να διορθώσει τους αριθμούς και να παρυσιάσει μία εικόνα, προσπαθεί παθητικά να ενδώσει σε αυτό το σύστημα του δανεισμού το οποίο επέλεξε η ίδια, στο οποίο οδήγησε τον τόπο και ξεχνάει όλα τα άλλα.

Ξεχνάει, δηλαδή, ότι οι στρατιές των ανέργων πρέπει να έχουν οπωσδήποτε κοινωνική ασφάλιση, τουλάχιστον για τα ελάχιστα της υγείας της οικογένειάς τους. Ξεχνάει ότι το σύστημα παιδείας της χώρας ίσως δεν θέλει τόσα λεφτά αυτήν την ώρα. Το καταλάβατε γιατί το υποσχόσασταν και δεν το κάνατε. Θέλει, όμως, μία οργάνωση και θέλει ένα καινούργιο αξιακό σύστημα μέσα από το οποίο θα μπορέσουμε να αποδώσουμε στην κοινωνία ψήγματα αυτοπεποίθησης προσωπικής, αλλά και θα έλεγα εκπαίδευσης των επόμενων γενεών.

Και εσείς κάνετε το εντελώς αντίθετο. Τί κάνετε; Καταρρακώνετε ό,τι υπάρχει μέχρι τώρα. Εσείς το ονομάζετε εκσυγχρονισμό. Στην πραγματικότητα είναι μία απόλυτη ισοπέδωση, γιατί ακριβώς δεν αντιλαμβάνεσθε τι σημαίνει κοινωνικό κράτος. Άρα, η συνταγή η οποία ακολουθείτε, βεβαίως, δίνει το δικαίωμα στον καθένα και στο Κομμουνιστικό Κόμμα από τη δική του την πλευρά, να ζητάει αυτά τα οποία θέλει να ζητάει, εάν αισθάνεται ότι εκείνο μόνο μπορεί να εκπροσωπήσει τον εργατικό χώρο της χώρας.

Τα πράγματα, όμως, δεν είναι έτσι. Δεν είναι έτσι διότι οι ιδεολογίες, όπως και να το κάνουμε, έχουν αρχίσει και κατεβαίνουν. Οι υπερπηδήσεις είναι πάρα πολύ εύκολες. Οι προβληματισμοί διαπερνούν ολόκληρο το κοινωνικό και το πολιτικό προσωπικό αυτής της χώρας. Και οι λύσεις πρέπει να είναι πολλαπλώς αποϊδεολογικοποιημένες.

Φύγετε, λοιπόν, από τους δογματισμούς. Αντιληφθείτε τι σημαίνει ανάπτυξη. Αντιληφθείτε δηλαδή, ότι δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από την ταπείνωση ενός λαού στο φάσμα ενός 20% ανεργίας. Αντιληφθείτε ότι πρέπει, εκεί που θα φθάσουμε, να αποδώσετε το κοινωνικό κράτος στους πολίτες. Σεβαστείτε το μόχθο αυτού του λαού.

Και θα πρότεμε στην Κυβέρνηση να μην ψάξετε στις λύσεις τις οποίες διαπραγματεύεσθε αυτήν την ώρα, να απευθυνθείτε στη γνώριμη πελατεία της ελληνικής κοινωνίας, την πελατεία στην οποία όλα τα κόμματα απευθύνονται όταν έχουν ανάγκη από ρευστό, δηλαδή, τους δημόσιους υπάλληλους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους χαμηλομισθωτούς.

Μην ψάξετε να βρείτε εκεί τη λύση, δεν είναι εκεί ο παραγόμενος πλούτος, εκεί, είναι η άμυνα του πολιτικού συστήματος. Ο

παραγόμενος πλούτος βρίσκεται στην ανάπτυξη, για να σας αποδώσει και του χρόνου και του παραχρόνου. Το ξεχνάτε. Είναι έξω από την ιδεολογία σας. Είναι έξω από τη δικιά σας τη νοοτροπία. Και δυστυχώς, έχετε παρασυρθεί σε ένα διάλογο και σε ένα σύμπλεγμα λύσεων για τη χώρα που είναι έξω από την πραγματικότητα. Θα το αντιληφθείτε, δυστυχώς, το 2011, αν αυτά που ακούμε γύρω μας γίνουν πραγματικότητα. Και θα το υποστεί η χώρα το 2012, στο τέλος μιας τριετίας, όπου πραγματικά ο παραγόμενος πλούτος θα είναι τόσο χαμηλά, οπότε η επανεκκίνηση της χώρας, ενώ θα μοιάζει εύκολη, θα είναι εξαιρετικά δυσχερής.

Χθες, παρουσιάσατε ένα νομοσχέδιο, το οποίο διορθώνει τα κακώς κείμενα στην εργασιακή αγορά. Δηλαδή, τι προσπαθήσατε να κάνετε, εν μέσω κρίσης και επαπειλούμενης ανεργίας; Να διορθώσετε νομικά αυτά που στην πραγματικότητα γίνονται στην κοινωνία όλα αυτά τα χρόνια. Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι με διατάγματα αυτοκρατορικά δεν διορθώνεται η ζούγκλα της εργασίας. Η ζούγκλα της εργασίας δεν φτιάχνει έτσι και δεν φτιάχτηκε ποτέ. Δεν θα φτιάξει εν μέσω κρίσης. Δεν λέω ότι ήταν κακό αυτό, το οποίο φέρατε, δεν αποτελεί, όμως, τη λύση, δεν είναι το ζητούμενο. Εκπέμπετε σε λάθος σχηματισμό και κυρίως, όπως φάνηκε χθες, δεν αντιλαμβάνεσθε και τα πραγματικά προβλήματα.

Σε κάθε περίπτωση, η Νέα Δημοκρατία είναι εκ των πραγμάτων υποχρεωμένη –και το αισθάνεται αυτό ως αποστολή– να προτείνει λύσεις και θέσεις σε κάθε δίλημμα, σε κάθε φάση, σε κάθε ερωτηματικό του πολιτικού προσωπικού της χώρας και βεβαίως, της κοινωνίας η οποία μας παρακολουθεί. Ο διάλογος, τον οποίο πραγματοποιούμε αυτές τις ώρες στη Βουλή, θα διαρκέσει προφανώς πολλούς μήνες, διότι τα προβλήματα θα είναι αλληλοδιάδοχα.

Θέλω να ξέρετε ότι η δικιά μας η φιλοδοξία είναι η λύση εξόδου από την κρίση. Η δικιά μας η φιλοδοξία δεν είναι το ρητό πως θα βγούμε από τη στρόφιγγα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αυτό είναι το απλό. Δεν το βάζουμε σ' αυτήν τη βάση. Η δικιά μας φιλοδοξία είναι ο παραγόμενος πλούτος, είναι η συντήρηση τούτη τη δύσκολη ώρα είναι και το άλμα, το οποίο θα κληθούμε γρήγορα να κάνουμε. Θα το κάνουμε εμείς, γιατί εμείς πιστεύουμε σ' αυτό το σύμπλεγμα του κοινωνικού φιλελευθερισμού, δηλαδή, της ελεύθερης οικονομίας, της παραγωγής θέσεων εργασίας από τις μικροεπενδύσεις του μόχθου του καθενός και την ίδια στιγμή, την απόδοση πίσω στην κοινωνία, ως μισθό, της κοινωνικής μέριμνας που παράγεται από τον πλούτο της χώρας.

Αυτό δεν μπορεί να γίνει από ένα κρατικίστικο μοντέλο που απέτυχε παγκοσμίως, το οποίο προφανώς η Αριστερά και κατ'εξοχήν το Κομμουνιστικό Κόμμα θέλει να το προτείνει στη χώρα. Δεν μπορεί, επίσης, να προκύψει και από εσάς, που δεν τον πιστεύετε, που έχετε βάλει κουστό λόγο –όπως σας είπα– μπροστά από το κάρο και που στην πραγματικότητα θα διαχειριστείτε τη μιζέρια, για το μεγαλύτερο ποσοστό της οποίας στο αποτυχημένο μεταπολιτευτικό μοντέλο έχετε εσείς την ευθύνη.

Δεν ξέρω αν είναι δίκαιο αυτό για σας, είναι άδικο όμως για τον τόπο. Είναι άδικο, δηλαδή, για την Ελλάδα που άντεξε τρεις υποτιμήσεις της δραχμής, μία μεγάλη πετρελαϊκή κρίση και μία δεύτερη –και οι δύο στα χέρια της Νέας Δημοκρατίας– άντεξε τα επεισόδια του 1974, να βρίσκεται σ' αυτήν την εξαιρετικά δυσχερή θέση.

Σε κάθε περίπτωση, ζητούμε από την Κυβέρνηση –και το ζητούμε με ένταση φωνής– να λειτουργήσει οργανωμένα στο εσωτερικό της, να λειτουργήσει χωρίς έλλειμμα αυτοπεποίθησης, να λειτουργήσει για τον τόπο, να έχει ευήκοα ότα στις προσκλήσεις και τις διαφορετικές προτάσεις του πολιτικού συστήματος και να ξέρει ότι η καλύτερη συναίνεση, την οποία μπορεί να της χαρίσει το πολιτικό σύστημα, είναι ο ανοικτός διάλογος μεταξύ μας, ακόμη και αν έχουμε διαφορετικές απόψεις. Και ο ανοικτός διάλογος θέλει ανοικτά ότα από την Κυβέρνηση. Έτσι συντηρείται η συναίνεση, όχι με κυνήγι μαγισμών, όχι με εξεταστικές επιτροπές, χωρίς πραγματική στόχευση για τα πραγματικά διλήμματα της οικονομίας και κυρίως –μακράν, βεβαίως, του παρισταμένου Υπουργού– χωρίς κομπλεξικούς Υπουργούς, οι οποίοι κοιτούν

μονίμως πίσω, αντί να κοιτούν μπροστά, τα πόδια τους και μακριά στο βάθος και το μέλλον.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μαρκόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής πενήντα οχτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 58ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Πέτρος Ευθυμίου.

Ορίστε, κύριε Ευθυμίου, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση του νόμου του ΚΚΕ που συζητούμε σήμερα είναι στην πραγματικότητα ταυτισμένη στην επιχειρηματολογία που ασκείται ένθεν και ένθεν με τη διήμερη συζήτηση που προηγήθηκε χθες και προχθές στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας. Αλλά, πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτοτελώς, όχι μόνο όπως η κοινοβουλευτική τάξη επιβάλλει, αλλά όπως επιβάλλει ο πολιτικός διάλογος.

Ο Υφυπουργός, ο κ. Κουτρουμάνης, η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ, η κ. Όλγα Ρενταρή Τέντε, ο αγορητής μας, ο Μιχάλης Τιμοσίδης, έδειξαν –νομίζω– με επάρκεια και σαφήνεια ότι δεν μπορούμε να μιλήσουμε για μία σύγκρουση αρχής γύρω από την πρωταρχική αξία της προστασίας της εργασίας και να τονίσουμε ότι για κανέναν, όχι μόνο σοσιαλιστή, αλλά και για οποιοδήποτε άνθρωπο εχέφρονα που αντιλαμβάνεται την κοινωνία με όρους δεσμών, αμοιβαίας προαγωγής του συνόλου των πολιτών, δεν μπορεί παρά να μη θεωρεί ότι η εργασία πρέπει να είναι πάντα η πλήρης απασχόληση, η ποιότητα, εκεί που ο άνθρωπος πραγματώνει τον εαυτό του, τους οικονομικούς του στόχους, την υπόστασή του και την αξιοπρέπειά του.

Σ' αυτό, λοιπόν, δεν μπορεί να υπάρξει ούτε αμφιβολία ούτε ένσταση, αλλά, όπως πάντα σε όλα τα θέματα της ζωής, η στόχευση και η κατεύθυνση υπόκεινται σε μία σειρά προσδιορισμών, που εγώ, αντίθετα από το ΚΚΕ, πιστεύω ότι είναι προσδιορισμοί που κάθε κράτος μπορεί να πετύχει, ακόμη και αν ανήκει στους ίδιους οργανισμούς.

Άκουσα με προσοχή την εισηγήτρια του ΚΚΕ, να λέει ότι υπάρχει καταμερισμός εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έχει απαγορευτεί στην Ελλάδα να έχει κλωστοϋφαντουργία. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτό που ισχύει είναι ότι υπάρχουν χώρες, που επέλεξαν οι λαοί και οι κυβερνήσεις να ακολουθήσουν μία πορεία και να πάνε σωστά και υπάρχουν χώρες, που οι κυβερνήσεις ή καμμία φορά και οι λαοί, δεν διάλεξαν σωστά. Για παράδειγμα, κανείς δεν επέβαλε καταμερισμό, ώστε η Φινλανδία να πρωταγωνιστεί, πανευρωπαϊκά, αλλά και παγκόσμια, στο χώρο των νέων τεχνολογιών. Ήταν μία επιλογή των Φινλανδών, επένδυσαν το σύνολο της παιδείας τους και των κεφαλαίων τους που κατευθύνθηκε στην ενίσχυση αυτού του χώρου και κατάφεραν να είναι πρωτοπόροι και ευρωπαϊκά και παγκόσμια. Το ίδιο ακριβώς ισχύει –θέλω να θυμίσω– και για τη Δανία. Η Δανία αρνήθηκε να μπει στο κοινό νόμισμα, διότι θεώρησε ότι το ευρώ θα θέσει εν κινδύνω το υψηλό κοινωνικό κράτος της Δανίας.

Και βέβαια, πίσω απ' όλα αυτά νομίζω, χρειάζεται να δούμε ποιοι ήταν οι μηχανισμοί που επέτρεψαν σ' αυτές τις κοινωνίες να προχωρήσουν. Κατά τη γνώμη μου οι μηχανισμοί, είναι μηχανισμοί που δεν συζητήθηκαν ακόμη και σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα και από τις δυνάμεις που έπρεπε. Γιατί ύψωσε μία πρόκληση ο κ. Κριτσωτάκης του Συνασπισμού, αν υπάρχουν εναλλακτικές προτάσεις, αλλά οι εναλλακτικές προτάσεις που άκουσα από αυτόν ταυτίστηκαν στο τέλος απολύτως με το ΚΚΕ. Είπε ο ίδιος ότι ταυτίζεται.

Αλλά, το ΚΚΕ είναι ένα κόμμα που έχει μία απόλυτα συγκροτημένη πρόταση. Εδώ, η κ. Παπαρήγα, από αυτό το βήμα, έχει τονίσει ότι φυσικά και δεν μάχεται το κόμμα την έννοια «δημόσιος υπάλληλος», γιατί θέλει όλοι οι Έλληνες να γίνουν δημόσιοι υπάλληλοι, γιατί θέλει ένα κράτος που θα είναι ιδιοκτήτης των μέσων παραγωγής, άρα θα είναι ο συλλογικός εργοδότης. Όλοι οι Έλληνες θα είναι υπάλληλοι του κράτους και ο καθένας, σύμφωνα με τις δυνατότητές του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του, όπως είναι η εξαγγελία μίας τέλει κομμουνιστικής κοινωνίας.

Η κ. Παπαρήγα, δεν έχει κρύψει ποτέ σ' αυτήν την Αίθουσα ότι θέλει να υπάρξει ένα μοντέλο του απόλυτου κρατικού σοσιαλισμού, που θα καταλήξει κάποτε στην αυτοδιεύθυνση της κοινωνίας.

Βεβαίως, η κ. Παπαρήγα πρέπει να εξηγήσει, πώς θα αποφυγούμε μία Ελλάδα παρόμοια με τις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού οι οποίες κατέρρευσαν μόλις πριν είκοσι χρόνια, ασκώντας ακριβώς αυτό το μοντέλο, όπου όλοι ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά κατέρρευσαν αυτές οι κοινωνίες γιατί δεν μπορούσαν να στηρίξουν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους. Δεν κατέρρευσαν από κάποια επίθεση εξωτερική. Κατέρρευσαν εσωτερικά.

Όμως, αν ο ΣΥΡΙΖΑ νιώθει ότι είναι διαφορετικός από το ΚΚΕ και θέλει να εγειρεί την πρόκληση, εμείς λέμε ότι η πρόκληση σήμερα είναι πράγματι να αναδιαμορφώσουμε συνολικά το παραγωγικό μοντέλο της χώρας.

Πρέπει να μπούμε μπροστά, στο να είναι η χώρα μας παραγωγική, ανταγωνιστική διότι αλλιώς, όχι απλώς δεν θα μπορέσει να υπερβεί την κρίση αλλά θα βαθιάει την κρίση εις βάρος των ανθρώπων. Και αυτά τα υποδείγματα είναι υποδείγματα που ισχύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση γι' αυτούς που ξέρουν να τα αξιοποιούν και να τα καρπούνται.

Για παράδειγμα: Όταν η Φινλανδία βρέθηκε στην αντίστοιχη κρίση το 1990, που ο Όλι Ρεν αποδέχθηκε ο πρωταγωνιστής της, έτσι βγήκε στο στερέωμα, έδωσε λύσεις συλλογικές.

Στον αγροτικό τομέα. Οι Φινλανδοί με συνεννόηση συλλογική, έκαναν ένα και μόνο γαλακτοκομικό και τυροκομικό συνεταιρισμό σε όλη την Φινλανδία. Από τη Λαπωνία στο βορρά έως το νότο. Το WIRO. Κάθισαν, είδαν πώς θα μειώσουν το κόστος παραγωγής, πώς θα παράγουν προϊόντα με εξαγωγικό προσανατολισμό και στερέωσαν τους ανθρώπους στην ύπαιθρο με έναν και μόνο συνεταιρισμό.

Απάντησαν συλλογικά στην κρίση. Με συνεταιρισμούς όχι όπως συνηθίσαμε εδώ, κρατικοδίαιτους, ώστε να καταβαραθρώνονται. Κυρία Σηφουνάκη, συζητούσα στην Εύβοια με έναν αγρότη κτηνοτρόφο και συνεταιριστή πατάτας, που μου έλεγε «σε ένα συνεταιρισμό πατατοπαραγωγών που ξεκίνησα στην Εύβοια, τον ξεκινήσαμε μια χαρά, αλλά στην πρώτη φορά που χτύπησαν οι εταιρείες μεθοδευμένα και με το γνωστό τρόπο να σπάσουν την ομαδικότητα με λίγο παραπάνω στον έναν και στον άλλο, λάκισαν».

Συνεταιρισμός σημαίνει, ότι παίρνεις από κοινού και την πορεία προς το κέρδος και το ρίσκο και το κόστος στις κακές στιγμές, το ίδιο συνολικά. Έχω δώσει μάχες σ' αυτήν την Αίθουσα, όπως και σε όλη μου τη ζωή γι' αυτά τα θέματα. Η κ. Όλγα Ρενταρή-Τέντε ίσως θυμάται ότι το 1985 ήμουν εισηγητής στην Αλεξανδρούπολη στο συνέδριο της ΟΛΜΕ, που είπα ότι το βαρύ λάθος του εκπαιδευτικού συστήματος στην Ελλάδα, που είχε ήδη ο Απόστολος Κακλαμάνης κάνει την πρώτη μεγάλη προσπάθεια να βελτιώσει...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με ρίσκο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: ...αλλά και της ελληνικής κοινωνίας σαν αντίληψη, είναι που υποτιμά την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση.

Η ελληνική κοινωνία είναι συνυπεύθυνη γι' αυτό το λάθος. Στη Δανία, μιας και αναφερόμουν πριν, το 72% των παιδιών επιλέγει τα Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σε όλη την Ευρώπη.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Μόνο το 28% πάει στο Γενικό Λύκειο. Και φυσικά στη Φινλανδία είναι ακριβώς 50-50.

Αλλά, ποια είναι η κρίσιμη διαφορά; Ότι, όταν το 2003 πήγα στη Δανία για να μου παρουσιαστεί το τι είναι το κλέος, η δόξα

του εκπαιδευτικού τους συστήματος, η εκεί Υπουργός μάς πήγε σε μια συνεταιριστική επιχείρηση αποφοίτων νέων παιδιών των τεχνικών λυκείων, που είχαν συνεταιριστεί. Ένας ήταν μηχανουργός, ο άλλος ήταν στο ντιζάιν, ο άλλος ήταν στο μάρκετινγκ και είχαν φτιάξει μια απίστευτα -όπως μας είπε η Δανέζα Υπουργός- αποδοτική, συνεταιριστική επιχείρηση κατασκευής, αυτών των σετ που αφορούν τα κρασιά, τα τριμπουσόν κ.λπ.

Αυτή είναι η αντίληψη, ότι πρέπει να αλλάξουμε το παραγωγικό μοντέλο της χώρας, κινούμενοι προς την αύξηση των συγκριτικών μας πλεονεκτημάτων, έτσι ώστε να υπάρχει παραγόμενος, υγιής πλούτος, να υπάρχει υγιές πλεόνασμα, για να χρηματοδοτούμε το κοινωνικό κράτος, για να χρηματοδοτούμε την αύξηση και βελτίωση των κοινωνικών υποδομών και να διασφαλίζουμε με υγιή τρόπο, όχι με δανεικά, τη λειτουργία είτε της κοινωνίας μας είτε των κοινωνικών μας παροχών. Αυτό είναι η πρόκλησή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η τελευταία περίοδος της Βουλής των Ελλήνων, που θα μας επιτρέψει ο ελληνικός λαός εδώ, να υπάρχει μια γενικολογία. Απ' όλους θα απαιτεί θητεία στο συγκεκριμένο. Και το συγκεκριμένο έχει τις απαιτήσεις της αλήθειας και της ευθύτητας και γι' αυτό όλα τα πράγματα πρέπει να μπαίνουν σε μια νέα γλώσσα, κύριε Μαρκόπουλε, σε μια νέα συμπεριφορά.

Δεν ήρθε αφηρημένα μια βόμβα στα χέρια της ελληνικής Κυβέρνησης. Ούτε αυτά που συμβαίνουν είναι αποτέλεσμα της θεωρίας του χάους, ότι πέταξε μια πεταλούδα στο Πεκίνο και γίνονται αυτά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η κριτική σας ασκήθηκε με ευπρέπεια, αλλά δεν παύει να είναι λανθασμένη. Κύριε Κοντογιάννη και σ' εσάς απευθύνομαι που επίσης, χειριστήκατε με σωφροσύνη τον κοινοβουλευτικό σας λόγο. Όσα είπατε δεν αναιρούν το γεγονός ότι εσείς οδηγήσατε τη χώρα σ' ένα τριπλό εκρηκτικό μείγμα. Αυτή η βόμβα κατασκευάστηκε στα εργαστήρια της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας επί έξι χρόνια. Κατασκευάστηκε, μήπως το ρολόι και έσκασε όταν βγήκε το πέπλο, το οποίο συστημικά είχε στηθεί.

Όταν δηλαδή, αυτό που διαβεβαιώνατε, όχι μόνο τον ελληνικό λαό, αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι ελέγχετε τα πάντα, το ύψος του ελλείμματος είναι 6% και ούτε καθ' εξής, προέκυψε ότι είναι 13,6% το έλλειμμα, 300.000.000.000 το χρέος, τριάντα έπντε θέσεις καταβάρθρωσης στην ανταγωνιστικότητα της χώρας, έτσι ώστε να μπούμε σ' αυτήν την παγίδα του να είμαστε τρωτοί, ως Αχιλλεύς πτέρνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τους κερδοσκόπους και να είμαστε σήμερα εδώ εις θέση να μιλάμε ακόμα οργανωμένα, συντεταγμένα πολιτικά επειδή η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Γιώργος Παπανδρέου ως Πρωθυπουργός της χώρας, δώσαμε τη μάχη, το θέμα να μην θεωρηθεί ελληνικό, αλλά να θεωρηθεί θέμα της Ευρωζώνης και των μηχανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εάν δεν υπήρχε αυτή η κινητοποίηση -θέλω να θυμίσω σε όλους και κλείνω, γιατί όλοι έχουμε την εμπειρία της Ευρώπης και να το τονίσω εκ νέου σ' αυτήν την Αίθουσα- μέσος χρόνος για να υπάρξει Ευρωπαϊκή Οδηγία είναι δύο χρόνια, η αλλαγή των συνηθών μπορεί να απαιτήσει και δέκα χρόνια. Ό,τι συμβαίνει σήμερα με το μηχανισμό στήριξης, δεν υπάρχει ως θεσμική πρόβλεψη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι αποτέλεσμα της έντονης προσπάθειας της Ελλάδας, της ελληνικής Κυβέρνησης, του Έλληνα Πρωθυπουργού, ώστε να στηθεί ο μηχανισμός συνδρομής και είναι τμήμα της ευρωπαϊκής απόφασης να υπάρχει συνδρομή και με τη συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Αν δεν υπήρχε η προσπάθεια της Κυβέρνησης σ' αυτήν την Αίθουσα, σήμερα η συζήτηση θα ήταν διαφορετική γιατί τα πάντα θα ήταν διαφορετικά. Αυτό δε σημαίνει ότι δε θα μπούμε σε μία απίστευτα οδυνηρή περίοδο δυσκολίας. Αλλά, η απάντηση θα είναι μία. Ή αυτός ο τόπος θα πάει μπροστά με τα δικά του μέσα, με την παραγωγική του ανασύνταξη με την ανασύνταξη του κράτους, που αυτό σημαίνει μια μεγάλη εθνική και κοινωνική συνεννόηση, που θα περιλαμβάνει τα κόμματα και τα συνδικάτα που δεν θα περιλαμβάνει - κύριε Παφίλη, θέλω πάνω σ' αυτό να σας

ακούσω και θέλω να είμαι ευθύς-ως τμήμα του αγώνα, κατά τη γνώμη μου, την καταστροφή της διεθνούς εικόνας της χώρας σε τομείς, που η διεθνής εικόνα της χώρας είναι το κεφάλαιο της.

Διότι στον τουρισμό, όποτε πάτε σ' ένα ΤΕΙ τουρισμού, το πρώτο μάθημα που μαθαίνει από τους παγκόσμιους δείκτες τουρισμού, ο φοιτητής είναι, ότι ο τουρίστας που σε μια χώρα μένει ευχαριστημένος φέρνει δύο.

Ο τουρίστας που σε μια χώρα είναι δυσαρεστημένος, διώχνει επτά. Γιατί όπως παντού, σε όλα τα θέματα της ζωής, όπως στην οικονομία το κακό νόμισμα διώχνει το καλό –είναι ο νόμος Γκρέσαμ- έτσι και στη ζωή το κακό είναι πιο αποτελεσματικό από το καλό.

Όταν, λοιπόν, η ουσία του τουρισμού είναι οι υπηρεσίες που παρέχει μια χώρα στους ανθρώπους που επιλέγουν σε αυτή τη χώρα να επενδύσουν το πιο πολύτιμο, που είναι ο ελάχιστος χρόνος που έχουν «κλέψει» για να χαρίσουν στον εαυτό τους, την άδειά τους, την εμπειρία, θεωρούν ότι δεν έχει, όχι απλώς επίπτωση, αλλά είναι θέμα να καυχηθούμε ότι τραυματίζουμε καιρία αυτόν τον παραγωγικό τομέα του 20% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, ώστε ακριβώς, όπως είπε εδώ η κ. Παπαρήγα, να δώσουμε παράδειγμα σε όλο το διεθνή κόσμο της εργασίας για το πώς πρέπει να γίνονται οι αγώνες και καυχάται το ΚΚΕ που τα διεθνή μέσα ενημέρωσης ανέδειξαν αυτό, είναι μια απόφαση, είναι μια επιλογή ότι ένας παραγωγικός τομέας μπορεί να υποστεί τέτοιο πλήγμα στον πυρήνα του.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο σεβαστό από τις επιλογές ενός κόμματος και τους αγώνες των εργαζομένων. Αλλά θεωρώ ότι στη νέα περίοδο που μπαίνει η χώρα χρειάζεται μια εθνική και κοινωνική συνεννόηση για τα θεμελιώδη, ώστε να συνεχίσουμε να είμαστε χώρα συντεταγμένη, να μπορούμε να παράγουμε και να ξανακερδίσουμε τη θέση μας με αξιοπρέπεια και με υπερηφάνεια μέσα σ' έναν κόσμο τόσο ανταγωνιστικό, όπου σε κάθε λάθος που κάνεις, κάθε ολίσθημα που κάνεις, θα βρεις απίστευτες δυνάμεις να σε πάνε πιο κάτω. Δεν έχουμε περιθώρια για λάθη. Πιστεύω ότι θα προχωρήσουμε σε νέο πλαίσιο όλες οι πολιτικές δυνάμεις, όλα τα κόμματα και κάθε ένας από εμάς με την ατομική του ευθύνη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ευθυμίου.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παφίλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε διαφορετική αντίληψη, κύριε Ευθυμίου, για την εικόνα της χώρας. Όταν έσφαζαν τη Γιουγκοσλαβία και κάναμε τις διαδηλώσεις, όταν έρχιναν βόμβες στείρωσης στη Γιουγκοσλαβία – καταγγέλθηκε από Ισπανό πιλότο- όταν βομβάρδιζαν τα καραβάνια με τη δική σας συμμετοχή και ήσασταν κυβερνήση, εμείς ήμασταν στους δρόμους. Και ο κ. Σημίτης μάς κατήγγειλε ότι δυσφημίζουμε τη χώρα. Εμείς, όχι μόνο δεν δυσφημίσαμε τη χώρα, αλλά δώσαμε και παγκόσμιο παράδειγμα, για να ξεσηκωθεί ένα αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, ένα φιλειρηνικό κίνημα απέναντι στη βαρβαρότητα του ιμπεριαλισμού.

Όταν έκαναν τα ίδια στο Ιράκ, κύριε Ευθυμίου, και όταν στο Αφγανιστάν σκοτώνουν τους ανθρώπους που γλεντάνε και τα μικρά παιδιά και διαδηλώνουμε εμείς, πάλι μας κατηγορείτε ότι δυσφημίζουμε την εικόνα της χώρας. Ναι, στον κ. Μπους, στον ιμπεριαλισμό, στους εγκληματίες σε βάρος των λαών, εμείς θεωρούμε ότι δεν τη δυσφημίζουμε. Ότι είναι τίτλος τιμής που η μικρή Ελλάδα σήκωσε το μπόι της εκείνη την περίοδο, που όλοι είχαν τρυπώσει μέσα στα υπόγεια και προσκυνούσαν το νέο κυρίαρχο στην ανθρωπότητα ολόκληρη. Αυτή είναι η διαφορά μας. Και θα μιλήσω συγκεκριμένα παρακάτω.

Δεν ήθελα να ξεκινήσω έτσι. Αυτό είναι τίτλος τιμής της Ελλάδας. Και δεν πρόκειται να κάνουμε ποτέ τίποτα που να γονατίζει τον κόσμο, που να μην του ανεβάζει το ηθικό, που να του λείει: αυτή είναι η καπιταλιστική βαρβαρότητα και πρέπει να την προσκνήσεις.

Γιατί η συζήτηση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό ήταν: Ένας ύμνος του καπιταλισμού και της αγοράς από αυτούς πι-

στεύουν, υπηρετούν και αποδέχονται τον καπιταλισμό. Και ήταν ταυτόχρονα ένα μήνυμα ταφόπετρας προς τον κόσμο ότι: δεν μπορείτε να αλλάξετε τίποτα. Είστε υποχρεωμένοι να κινηθείτε εδω πέρα.

Να μιλήσω επί της ουσίας: Την πρόταση νόμου που συζητάμε, την καταθέσαμε το Νοέμβριο. Είχε διαδικαστικά την τύχη που έχουν όλες οι προτάσεις νόμου. Και εδώ βλέπουμε την καρικατούρα του Κοινοβουλίου, της δημοκρατίας: καταθέτεις πρόταση νόμου, έρχεται εδω για να ψηφιστεί, το απαγορεύει το Σύνταγμα. Είναι θετικό, βέβαια, το ότι συζητείται. Όμως δεν είναι αυτή η ουσία. Η ουσία είναι πρώτα απ' όλα ότι απαντά σε όλους αυτούς που λένε ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος, ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Να μας πείτε ότι διαφωνείτε, αλλά όχι ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Υπάρχει άλλος δρόμος και η εισιτήριά μας και οι Βουλευτές του κόμματος, που μίλησαν, ανέδειξαν με επιχειρήματα αυτόν τον δρόμο.

Είναι φανερό ότι ξεκινάμε από ριζικά αντίθετη αφετηρία και φιλοσοφία. Αυτό έλειπε: Να πιστεύουμε ότι κι εσείς. Αυτό έλειπε: Να λέμε εμείς ότι η κοινωνία είναι υποχρεωμένη να δουλεύει και τον πλούτο να τον παίρνουν μια χούφτα πλουτοκράτες. Αυτό έλειπε: Να έχουμε την ίδια αντίληψη. Δεν θα ήμασταν τότε Κομμουνιστικό Κόμμα. Αυτό έλειπε: Η ανθρωπότητα στην ιστορία της και στην πορεία της να είχε αυτή την αντίληψη, ότι κάθε εκμεταλλευτικό, κοινωνικό σύστημα είναι αιώνιο και δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει. Εμείς θεωρούμε τη δουλειά καθολικό δικαίωμα και όχι ευκαιρία.

Λέμε ακόμα εμείς σήμερα –και εδω δεν απαντάει κανένας επί της ουσίας- ότι είναι τέτοιες οι επιστημονικές και οι τεχνολογικές δυνατότητες της κοινωνίας, είναι τόσο υψηλή η παραγωγικότητα της εργασίας, είναι τόσο αλματώδης η πρόοδος, που επιτρέπει σταθερή, πλήρη, μόνιμη εργασία για όλους, λιγότερες ώρες δουλειάς, καλύτερες αμοιβές, περισσότερο ελεύθερο χρόνο. Τουλάχιστον επτάωρο, τριανταπεντάωρο, πενήνήμερο, κύρια ασφάλιση, αξιοπρεπή ζωή.

Και σας ρωτώ εσάς, που μας θεωρείτε καθυστερημένους: Αλήθεια, όταν πριν από εκατό χρόνια πάλευαν για το οκτάωρο, γιατί σήμερα είναι αναχρονιστικό να παλεύεις για το επτάωρο; Ίδια είναι η κοινωνία σήμερα και η ανάπτυξη; Να πω για το Μάη του 1936. Αν κάναμε μια αναγωγή προς τα πίσω, ορισμένοι θα ήταν από αυτούς που πυροβολούσαν τους απεργούς. Και τότε εν μέσω κρίσης ήταν. Ήταν η μεγάλη καπιταλιστική κρίση του 1929. Τα ίδια τους έλεγαν και τότε. Όταν απαιτούσαν το οκτάωρο και την κοινωνική ασφάλιση οι εργάτες, ήταν καθυστερημένοι για τους πολιτικούς σας πρόγονους, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Τότε ήταν καθυστερημένοι και υπονόμειαν την εθνική οικονομία. Ακριβώς αυτά που λέτε και σήμερα. Τι ζητούσαν; Οκτώ ώρες δουλειά και κοινωνική ασφάλιση.

Γι' αυτό, λοιπόν, λέμε ότι μας χωρίζει τείχος. Το είπε χθες και ο κ. Λοβέρδος. Μας χωρίζουν τείχη, ναι. Γιατί από τη μια μεριά είναι –δεν γίνεται να συμβιβαστούν οι αντιθέσεις της κοινωνίας- τα συμφέροντα του κεφαλαίου και από την άλλη μεριά είναι τα συμφέροντα της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού, του παραγωγού του πλούτου. Η βασική μας διαφορά είναι –και δεν το λέμε ούτε σε υψηλούς ούτε σε χαμηλούς τόνους, απλώς το ξεκαθαρίζουμε- πως εμείς λέμε ότι παραγωγός του πλούτου και πρωταγωνιστής στην εξέλιξη και την ανάπτυξη είναι ο εργαζόμενος, αυτός που παράγει τον πλούτο, ενώ εσείς λέτε ότι είναι ο καπιταλιστής, ο επιχειρηματίας, το κεφάλαιο, που εκμεταλλεύεται όλους τους υπόλοιπους και που καρπώνεται αυτών τον κοινωνικό πλούτο. Αυτή είναι η θεμελιακή μας διαφορά. Γι' αυτό και οι θέσεις μας είναι ριζικά αντίθετες. Και αυτές οι αντιθέσεις δεν συμβιβάζονται ποτέ στην ιστορία της κοινωνίας. Και αυτό δεν το είπε ο Μαρξ. Το είπαν ακόμα και αστοί φιλόσοφοι. Και από εκεί ξεκινάμε τη μεγάλη και στρατηγική διαφωνία.

Λέμε επίσης εμείς ότι μπορεί η επιχείρηση να δουλέψει χωρίς εργοδότη, χωρίς αφεντικό, αλλά χωρίς εργάτες δεν δουλεύει πουθενά, καμμία και ποτέ. Αυτοί, λοιπόν, που μπορούν να κινήσουν την κοινωνία, μπορούν να πάρουν και την εξουσία.

Την πήραν, κύριε Ευθυμίου. Έκαναν έφοδο στον ουρανό, έκαναν το απραγματοποίητο, πήγαν την ανθρωπότητα πολλά χρό-

για μπροστά και ανατράπηκαν, γιατί παραβίασαν αρχές του σοσιαλισμού. Γιατί πήγαν να δανειστούν από τον καπιταλισμό. Και αυτά είναι τα μαθήματα για εμάς, που λέμε ότι ο σοσιαλισμός σήμερα θα δώσει νέα ώθηση. Είναι αναγκαίος, επίκαιρος, άμεσος, υποχρεωτικός για την πορεία της ανθρωπότητας και διδασκόμενος από τα λάθη του, θα κάνει νέο ιστορικό άλμα.

Να μπορούμε τώρα και στην ουσία αυτών που συζητάμε:

Στα πλαίσια, λοιπόν, συνολικά του ίδιου του συστήματος, οι εργασιακές σχέσεις καθορίζονται ανάλογα και με τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Πάντα. Δεν είναι τυχαία η εμφάνιση τώρα των ελαστικών μορφών απασχόλησης. Εκφράζουν ανάγκες αύξησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Βέβαια, σε αυτήν τη συνολική εξέλιξη παίζει ρόλο και η ταξική πάλη, αυτήν που τρέμετε και αυτήν που φοβούνται. Αυτήν που τρέμουν αυτοί που βγήκαν με τα πρωτοσέλιδα: οι εφοπλιστές, οι βιομήχανοι, αυτοί που κατέχουν τον πλούτο της χώρας. Αυτό φοβούνται: ότι ο κόσμος θα ξεπνήσει και θα παλέψει να τους σταματήσει τώρα και να τους ανατρέψει μετά. Και όντως, στην πορεία υπήρξαν κατακτήσεις με αγώνες, πολλές φορές αιματηρούς. Όμως, οι κατακτήσεις ήταν πάντα προσωρινές. Και ιδού η απόδειξη: Οκτάωρα, πενθήμερα, κοινωνικές ασφαλίσεις, που κατακτήθηκαν με αίμα, σήμερα παίρνονται πίσω, κάτω από τις αρνητικές εξελίξεις, οι οποίες υπάρχουν. Και γι' αυτό λέμε ότι πάντα είναι προσωρινές.

Η γενίκευση, λοιπόν, που άρχισε, εδώ, στην Ελλάδα -την αρχίστατε εσείς, το ΠΑΣΟΚ, όχι ότι δεν διαφωνούσε η Νέα Δημοκρατία που πίεζε να προχωρήσουμε πιο γρήγορα- από το 1985 και μετά εκφράζει τις ανάγκες του κεφαλαίου. Και ας σταματήσει -δεν θέλω να πω «σας παρακαλούμε»- αυτή η ιστορία, ότι εκφράζει και τις ανάγκες των εργαζομένων.

Ρωτήστε τον κόσμο. Δεν θέλει σταθερή και μόνιμη δουλειά; Θέλει. Γιατί υποχρεώνεται να μην έχει τέτοια; Γιατί δεν υπάρχει, δεν μπορεί να τη βρει και δεύτερον, γιατί δεν υπάρχουν εκείνες οι κοινωνικές υποδομές, που μπορούν να στηρίξουν την οικογενειακή του ζωή ή μια σειρά άλλα πράγματα.

Μη λέτε, λοιπόν, ότι εκφράζουν και ανάγκες των εργαζομένων. Εκφράζουν τις ανάγκες της αγοράς, όπως είπε πολύ σωστά χθες ο Υπουργός Εργασίας. Εκφράζουν τις ανάγκες του κεφαλαίου, που σήμερα, κάτω από το μεγάλο ανταγωνισμό που υπάρχει -ο κόσμος δεν είναι ίδιος, όπως ήταν παλιότερα- κάτω από την ανάγκη του να βγάλει περισσότερα κέρδη, θέλει φτηνό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό. Θέλει «φτηνό κρέας» για τη μηχανή, αυτό θέλει, που να μπορεί να το χρησιμοποιεί όποτε θέλει, όταν θέλει και αν είναι δυνατόν και χωρίς δικαιώματα. Εδώ φτιάξατε δουλεμπορικά γραφεία! Τα ήθελαν αυτά τα δουλεμπορικά γραφεία οι εργαζόμενοι, αυτά που νοικιάζουν εργαζόμενους;

Και επειδή, αναφέρατε στις μικρές επιχειρήσεις, η BMW, κύριε Υπουργέ και οι υπόλοιποι κύριοι που τα υποστηρίζετε, είχε έντεκα χιλιάδες σταθερούς εργάτες παλιά. Σήμερα, έχει τριεσημια χιλιάδες σταθερούς και εξήμισι χιλιάδες ενοικιαζόμενους, τους οποίους τους πληρώνει πολύ κάτω. Δεν είναι ο εστιάτορας και ο μικρός επιχειρηματίας που έχει αυτήν την ανάγκη. Γίνονται κι αυτά. Είναι οι μεγάλες επιχειρήσεις, το μεγάλο κεφάλαιο, αυτοί που λυμαινόνται τον πλούτο, που θέλει τέτοιο εργατικό δυναμικό. Και αυτών τα συμφέροντα εξυπηρετείτε αντικειμενικά και εσείς με την πολιτική σας και φυσικά, η γενικότερη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μέσα στις συνθήκες, λοιπόν, της κρίσης, της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης και όχι της φούσκας των χρηματιστηρίων και όλα αυτά τα οποία περιγράφετε, είναι και η κρίση του ίδιου του συστήματος.

Κύριε Ευθυμίου, θα περίμενα από εσάς να πείτε ότι η βόμβα δεν ήταν κατασκευής Νέας Δημοκρατίας, αλλά ότι η βόμβα είναι μέσα στο ίδιο το σύστημα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Έτσι πιστεύω, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όλη η πορεία του καπιταλιστικού συστήματος χαρακτηρίζεται από τέτοιες οικονομικές κρίσεις. Αυτό το αναγνωρίζουν ακόμα και αστοί οικονομολόγοι. Άλλο τώρα ότι είχε οικονομικές ιδιομορφίες ή το πώς εκφράζεται σε κάθε χώρα. Όμως, είναι οικονομική καπιταλιστική κρίση.

Κάποιος είπε χθες ότι «ο λύκος στην αντάρχα χαιρέτα». Μέσα σε αυτήν την κρίση, λοιπόν, ακριβώς έτσι γίνεται. «Ο λύκος στην

αντάρχα χαιρέτα», δηλαδή προσπαθεί το κεφάλαιο να τα περάσει όλα εν μία νυκτί, να ισοπεδώσει τις κατακτήσεις των εργαζομένων, να δημιουργήσει συνθήκες για άνοδο της κερδοφορίας μέσα σε συνθήκες, πράγματι, οξέυτατου ανταγωνισμού. Αυτή είναι η πραγματική βόμβα.

Και ποιος φταίει για την κρίση, αλήθεια; Φταίει ο συνταξιούχος των 400 ευρώ, φταίει ο «σταζετζής» των 300, φταίει το μπλοκάκι με τα 500, φταίει ο δημόσιος υπάλληλος με τα 1.200, φταίει ο οικοδόμος που κάνει διακόσια μεροκάματα το χρόνο και με το ζόρι και σκοτώνετε και στη δουλειά; Ποιος φταίει; Ποιος δημιούργησε αυτήν την οικονομική κρίση; Δεν τη δημιούργησε η τεράστια συσσώρευση κερδών, η κερδοφορία του κεφαλαίου; Ναι ή όχι; Αυτοί φταίνε, λοιπόν.

Και μάλιστα, επειδή δεν έχω και πολύ χρόνο, θα πω ότι χθες σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά και το τελευταίο διάστημα εξελίσσεται μια άθλια και συκοφαντική επίθεση, μια επίθεση στους αγώνες των εργαζομένων και ιδιαίτερα σε ορισμένες μορφές αγώνων, που θεωρούνται ακραίοι, κατά τη γνώμη ορισμένων. Δεν έχουν δει, βέβαια, τίποτα ακόμα. Προσπαθείτε, το ίδιο το σύστημα, η Κυβέρνηση, το μεγάλο κεφάλαιο, τα μέσα ενημέρωσης, που τα κατέχουν οι ίδιοι που κατέχουν και τις τράπεζες και τα καράβια, να ενοχοποιήσετε τους εργαζόμενους ότι είναι συνυπεύθυνοι για την κρίση, ότι υπονομεύουν την οικονομία. Προσπαθείτε να τους πείτε ότι πρέπει να πληρώσουν αυτοί.

Βέβαια, δεν είναι καινούργιο. Δεν υπάρχει κοινωνικός αγώνας που δεν έχει συκοφαντηθεί. Κατεβαίνουν οι αγρότες, συκοφαντία. Κλείνουν οι δρόμοι, κινδυνεύει η οικονομία. Κατεβαίνουν οι μαθητές, τα ίδια. Όποιος κλάδος και να κατεβαίνει, πάντα το ίδιο παραμύθι έχουμε και μάλιστα, τους κατηγορείτε -ακούστε- ότι δεν είναι πατριώτες. Ποιοι σήκωσαν ετούτον εδώ τον τόπο; Ποιοι παράγουν τον πλούτο εδώ στην Ελλάδα; Δεν είναι αυτοί οι εργαζόμενοι; Ποιοι σκυλοπνίγονται όλα αυτά τα χρόνια και δουλεύουν από το πρωί μέχρι το βράδυ; Ποιοι δουλεύουν στο τρίτο αμπάρι το οξυγόνο και πεθαίνουν και καίγονται ζωντανό και κανένας υπαίτιος δεν έχει πάει φυλακή μέχρι τώρα; Δεν είναι οι εργάτες και οι εργαζόμενοι σε αυτόν τον τόπο; Ποιοι είναι; Η πλουτοκρατία; Για να πω και τη λέξη, που ορισμένοι παρεξηγούνται όταν την ακούν και πρώτος την είπε ο Πλάτωνας και την επανέλαβε και ο Παπαδιαμάντης -για να σας πω- πριν από το Μαρξ.

Αυτοί είναι, λοιπόν, υπεύθυνοι; Οι εργαζόμενοι είναι υπεύθυνοι για την κρίση; Αυτούς προσπαθείτε να συκοφαντήσετε. Μάλιστα. Και όταν είχατε ανάπτυξη, τα ίδια δεν λέγατε; «Εθνικός στόχος», έλεγε ο κύριος Σημίτης και επαναλάμβανε και η Νέα Δημοκρατία. Εθνικός στόχος οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Μάλιστα.

Για να δούμε τον εθνικό στόχο, 1990-2007 αύξηση του ΑΕΠ πεντέμισι φορές, αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων εικοσοκτώ φορές, αύξηση του μεροκάματου μία φορά. Να πού πήγε η ανάπτυξη. Για να μην πάω παραπέρα. Το 2000 ήταν 233.000.000.000 το ενεργητικό των τραπεζών, 2009 έφτασε τα 579.000.000.000, δηλαδή 346.000.000.000 αύξηση. Τότε, λοιπόν, ο εθνικός στόχος, όπως και σήμερα, είναι η αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Αυτόν ονομάζετε εθνικό στόχο και πάτε να κατηγορήσετε τους εργαζόμενους, που υπεραπίζονται το μεροκάματό τους, ότι υπονομεύουν την ελληνική και την εθνική οικονομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συκοφαντείτε του ναυτεργάτες, ενώ έχετε δώσει στους εφοπλιστές τερατώδη ποσά όλων αυτών τον καιρό. Έχουν αυξήσει τα ναύλα 400%, τους έχετε δώσει φοροαπαλλαγές, απαλλαγές από τις εισφορές στο ΝΑΤ, παραγραφή των οφειλών εκατομμυρίων, φτηνά καύσιμα. Και στους ναυτεργάτες -παρακαλώ- ο κατώτατος μισθός είναι 694 ευρώ και η σύνταξη 400 ευρώ.

Απελευθερώνετε πλήρως με το καμποτάζ, για να πάρουν μαύρους και όταν λέω μαύρους εννοώ όχι στο χρώμα, αλλά ανθρώπους που θα δουλεύουν με ελάχιστο κόστος και αυτούς τους στέλνουν στην ανεργία και τους κατηγορείτε ότι χάσαμε και χάνουμε από τον τουρισμό, κύριε Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Διαφωνούμε, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα απαντήσω πλέον και πιο ουσιαστικά στο πρώτο θέμα με τον τουρισμό. Όλα αυτά τα καράβια

και τα κρουαζιερόπλοια...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν θέλετε αφήστε με, κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Λάβετε υπ' όψιν σας και το χρόνο, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τον έλαβα, αλλά ακολουθώ και τους προηγούμενους.

Όλα αυτά τα καράβια και τα κρουαζιερόπλοια που έρχονται, πάνε πακέτο στα μεγάλα ξενοδοχεία και στις μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες. Ελάχιστα, για να μην πω τίποτα ωφελείται ο μικρός, όπως και από την άρση του καμποτάζ. Αυτά που λέτε τώρα ότι θα διευκολυνθούν τα νησιά, ρωτήστε τα νησιά να δειτε. Τρώνε, πίνουν, πάνε σε μεγάλα συγκροτήματα και φεύγουν τα κρουαζιερόπλοια και δεν αφήνουν τίποτα από εκεί και πέρα.

Και να ξέρετε και κάτι ακόμα. Πολλοί από τους επιβάτες βγήκαν και μίλησαν και εκφράσανε τη συμπάρασταση στον αγώνα των εργαζομένων. Και άμα θέλετε, να τα δείτε. Αλλά αυτά φυσικά, δεν μπορούν να τα δείξουν οι εφοπλιστές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συμπεραίνετε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Άρα, λοιπόν –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– καταλαβαίνουμε, γιατί την κάνετε αυτήν την επίθεση! Γιατί εάν οι εργαζόμενοι καταλάβουν τη δύναμή τους –και θα την καταλάβουν γρήγορα τη δύναμή τους– να είστε βέβαιοι ότι αυτό που φοβόσαστε θα γίνει. Και δεν θα είναι κοινωνική έκρηξη, όπως λένε ορισμένοι, θα είναι κοινωνικός αγώνας. Αν το καταλάβουν, τότε πλέον δεν θα μπορείτε να περάσετε αυτήν την πολιτική και δεν θα μπορείτε να κυβερνάτε, κιάλας. Και γι' αυτό εμείς λέμε: μπλόκο σε αυτήν την πολιτική.

Εάν αύριο οι ξενοδοχοϋπάλληλοι απειλήσουν με απεργία μιας εβδομάδας, θα δούμε αν το Σάββατο θα τους πληρώσει 100% ο εργοδότης ή όχι. Γιατί κάνετε ένα δώρο στους εργοδότες τώρα, στους μεγαλοξενοδόχους κυρίως, όχι στους μικρούς. Έχουν τη δύναμη να μπλοκάρουν και σε αυτήν τους την προσπάθεια, εμείς θα δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας για να πετύχει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Παφίλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2ο Γυμνάσιο Άργους Ορεστικού Καστοριάς.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το δελτίο των επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 30 Απριλίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (άρθρα 129 παράγραφος 2 και 3, 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 718/27-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις ενέργειες του Υπουργείου για τη διερεύνηση εμπλοκής Ελλήνων γιατρών στην υπόθεση φαρμακευτικής εταιρείας του εξωτερικού κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 717/27-4-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Φωτεινής Πιπιλή προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την άρνηση του Υπουργείου για χαρακτηρισμό διατηρητέων κτισμάτων στο ιστορικό Μαράσλειο κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 725/27-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρου Σκοπελίτη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων του κτηματολογίου στους Δήμους Μυτιλήνης και Γέρας

κ.λπ..

4.- Η με αριθμό 716/46/27-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με την επικείμενη επίσκεψη του Πρωθυπουργού και δέκα Υπουργών της Τουρκίας στην Αθήνα κ.λπ..

5.- Η με αριθμό 715/45/27-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξη Τσίπρα προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις ανατροπές στο χώρο της υγείας – πρόνοιας από τις επικείμενες υπαγορεύσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 731/27-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκερόγλου προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των νέων αγροτών κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 728/27-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπος Χαραλάμπους προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την εύρυθμη λειτουργία του γραφείου Συμβουλευτικής και Ψυχολογικής Υποστήριξης Πολιτών στο Επαρχείο Καρπάθου- Κάσου κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 722/27-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Οικονομικών – σχετικά με την προσφυγή της Ελλάδας στον μηχανισμό στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης κ.λπ..

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης να λάβει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εφόσον, κάποιος κάνουν τον κόπο και διαβάσουν Πλάτωνα και αποδέχονται την πλατωνική αυθεντία, θα πρέπει να ξέρουν ότι κυρίαρχη θέση στην πλατωνική συλλογιστική έχει και η λεγόμενη αριστοκρατία, η επικράτηση των αρίστων, πράγμα που δεν συνάδει με την ισοπεδωτική λογική των πάντων σταλινικού τύπου.

Επειδή με μεγάλο ενδιαφέρον άκουσα αυτά που είπε ο κ. Παφίλης πριν, θέλω να διατυπώσω μια ερώτηση, όχι προς τον ίδιον φυσικά -τον οποίο εκτιμώ- αλλά προς το κόμμα του. Αυτά τα ωραία που μας λέτε σήμερα, χθες γιατί δεν ήρθατε να τα πείτε; Γιατί χθες συζητούνταν ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο που είχε να κάνει με τις εργασιακές σχέσεις. Δεν το λέω για να προσάψω μομφή στο Κομμουνιστικό Κόμμα ή στιδήποτε άλλο ή για να σας αντιπολιτευτώ. Το λέω με κάθε αγαθή πρόθεση υπό την εξήρ έννοια. Και εμείς με το μεταναστευτικό νομοσχέδιο που κατέβασε η Κυβέρνηση διαφωνήσαμε κάθετα, ριζικά. Ήμασταν εδώ, όμως, δώσαμε τη μάχη εδώ, τον αγώνα εδώ. Εσείς σηκώθηκατε και φύγατε. Και έρχεστε σήμερα -γιατί είναι πρόταση νόμου του ΚΚΕ- και λέτε αυτά που λέτε. Χθες έπρεπε να ήσασταν εδώ, να δίνατε τη μάχη για τα συμφέροντα των λαϊκών τάξεων, που δήθεν υπερασπιζέστε. Λείπατε, όμως, ριψάσπιδες χθες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όχι και «ριψάσπιδες» εμείς.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σήμερα είσατε εδώ. Σήμερα, δηλαδή, όλοι οι άλλοι που διαφωνούν με σας, με τη λογική τη δική σας θα έπρεπε να σηκωθούν και να φύγουν από δω μέσα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Καλά, θα τα πω στη δευτερολογία μου.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα τα πείτε στην συνέχεια.

Έρχομαι επίσης να θίξω κάτι άλλο που ακούω πάρα πολύ, έναν όρο κλισέ, που ακούγεται αυτές τις ημέρες και ακουγόταν και στην αρχή της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ: Αναδιανομή του πλούτου.

Να τελειώνουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, με αυτό το αστειό. Επρόκειτο και πρόκειται για αναδιανομή δανεικών. Αυτή είναι η αλήθεια. Διότι για να κάνω αναδιανομή πλούτου, θα πρέπει να

έχω την ικανότητα να παράγω πλούτο και μετά να τον αναδιανείμω για να έχω κοινωνικό κράτος, να έχω υγεία, παιδεία κ.λπ..

Όταν, όμως, δεν παράγω πλούτο, το μόνο που κάνω είναι αναδιανομή δανεικών. Και γι' αυτό φτάσαμε εδώ που φτάσαμε, γιατί τόσα χρόνια το μοντέλο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας στηριζόταν στο σαθρό δίπολο δανεισμός και υπερκατανάλωση.

Τώρα, όμως, «τα ψέματα τελείωσαν». Τώρα έχει έρθει ο λογαριασμός που πρέπει να πληρωθεί. Θα πρέπει να αλλάξει το αναπτυξιακό δίπολο της χώρας. Από τον υπερδανεισμό και την υπερκατανάλωση, θα πρέπει να περάσουμε στις εξαγωγές και στην παραγωγή.

Δεν υπάρχει άλλος τρόπος, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, για να διασφαλίσουμε στον Έλληνα εργαζόμενο το ύψιστο αγαθό της εργασίας. Πάρτε όποια προστατευτικά μέτρα θέλετε. Βάλτε ασφαλιστικές δικλίδες με νομοθετήματα υπέρ των εργαζομένων. Όλα θα καταστούν ατελέσφορα. Όλα θα ναυαγήσουν. Όλα θα πέσουν, εάν δεν μεγαλώσουμε την ικανότητα παραγωγής που έχει η χώρα, εάν δεν μεγαλώσει η πίτα, δηλαδή, από την οποία τρώμε όλοι, να το πω απλά.

Άρα, λοιπόν, πώς διασφαλίζονται τα συμφέροντα των εργαζομένων; Με νομοθετήματα γραφειοκρατικού τύπου; Όχι. Διασφαλίζεται η εργασία, όταν η οικονομία είναι δυνατόν να παράξει και να διατηρήσει θέσεις εργασίας. Αυτό είναι το μείζον ζητούμενο.

Έρχομαι, λοιπόν, να αναλύσω το εξής. Είμαστε εδώ που είμαστε τώρα. Τι πρέπει να κάνουμε; Γιατί ακούω συνεχώς, ιδίως από τα κόμματα της Αριστεράς, έναν διαπιστωτικό λόγο. Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριοι της Αριστεράς, ξέρουμε την κατάσταση. Πρέπει να περάσουμε, όμως, από τον διαπιστωτικό λόγο στο λόγο των πράξεων, σ' ένα λόγο που θα προτείνει πράγματα. Και από σας προτάσεις δεν ακούμε, μόνο νομοθετήματα γραφειοκρατικού τύπου δήθεν προστασίας των εργαζομένων που στο τέλος γίνονται μπουμερανγκ για τον εργαζόμενο.

Άρα, λοιπόν, εμείς κύριε Υπουργέ, θα κάνουμε συγκεκριμένες προτάσεις. Τι πρέπει να γίνει σήμερα; Πρέπει να δοθεί μάχη σε δύο μέτωπα.

Το πρώτο μέτωπο είναι το μέτωπο περιστολής των δημοσίων δαπανών. Έχουμε ένα κράτος υπερτροφικό; Έχουμε. Έχουμε ένα κράτος γραφειοκρατικό; Έχουμε. Έχουμε ένα κράτος κακοδιαχείρισης; Έχουμε. Έχουμε κλοπή του δημοσίου πλούτου; Κάποιοι έκλεψαν και κλέβουν τα χρήματα του ελληνικού λαού; Ναι. Τι μπορούμε να κάνουμε για να καταπολεμήσουμε αυτές τις παθογένειες, αυτές τις δυσλειτουργίες, τις εγγενείς αδυναμίες του κράτους μας;

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την τεχνολογία κατ' αρχάς. Απλοποίηση, αυτοματοποίηση των διαδικασιών περιστολής των δημοσίων δαπανών. Η τεχνολογία και η μηχανοργάνωση στην υπηρεσία του κράτους και του πολίτη. Μπορούμε να βάλουμε το «πόθεν έσχες» και να το κάνουμε να λειτουργήσει αποτελεσματικά. Όχι ως προς το σκέλος του «έσχες», ως προς το σκέλος του «πόθεν».

Άρα, λοιπόν, υπάλληλοι που έχουν ελεγκτική εξουσία στα χέρια τους, πολεοδομίες παραδείγματος χάρη, εφορίες, τελωνεία δεν θα πρέπει να μπουν στην βάση του «πόθεν έσχες»; Βεβαίως και πρέπει, συγκεκριμένα πράγματα, να προχωρήσουμε επιτέλους.

Βεβαίως, επιτρέψτε μου να πω το εξής. Λέμε όλοι ότι δημιουργήθηκε ένα κράτος τέρας, υδροκέφαλο. Να το περιορίσουμε. Τι μπορούμε να κάνουμε; Υπάρχουν επιτροπές και οργανισμοί του δημοσίου που δεν παράγουν έργο, έχουν μόνο μια σφραγίδα; Υπάρχουν. Να τελειώνουμε με αυτές, να τις κλείσουμε.

Υπάρχουν οργανισμοί ή υπηρεσίες του δημοσίου που ενώ παράγουν έργο δεν έχουν το απαραίτητο προσωπικό; Υπάρχουν. Να προχωρήσουμε να αναγκαστικές μετατάξεις.

Υπάρχουν ζημιογόνες ΔΕΚΟ; Υπάρχουν. Να δούμε τι κάνουμε με τις ζημιογόνες ΔΕΚΟ. Αυτή η εκροή καθημερινά χρήματος του Έλληνα φορολογούμενου πρέπει να σταματήσει. Συγκεκριμένα πράγματα.

Βεβαίως, πρέπει να βάλουμε μια ασφαλιστική δικλίδα. Πρέπει να διατηρήσουμε την αγοραστική δύναμη του ελληνικού λαού. Πώς θα γίνει αυτό; Αυτό θα γίνει με δύο τρόπους.

Πρώτος τρόπος. Όχι στη περαιτέρω μείωση των μισθών στο

δημόσιο τομέα, διότι και οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι καταναλωτές, έχουν καταναλωτική ισχύ, προικοδοτούν την αγορά με ρευστότητα.

Δεύτερος τρόπος. Θα πρέπει να χτυπήσουμε επιτέλους στην πράξη, όχι στην θεωρία, στα λόγια, τα καρτέλ, τις εναρμονισμένες πρακτικές. Γιατί; Διότι έτσι δεν θα βάζουν κάποιοι μεγαλοκαρχαρίες μεσάζοντες το χέρι τους στη τσέπη των Ελλήνων καταναλωτών.

Άρα, πρέπει σε αυτή τη συγκυρία, αφού κάνουμε διαρθρωτικές μεταβολές στο κράτος μας, παράλληλα να προστατεύσουμε την αγοραστική δύναμη του Έλληνα καταναλωτή για να μη μπούμε σε αυτό το καθοδικό σπιράλ της υπανάπτυξης και της υφέσεως, όπως λένε οι οικονομολόγοι.

Δεύτερο μέτωπο στο οποίο θα πρέπει να δοθεί η μάχη. Το δεύτερο μέτωπο λογικά είναι η μάχη της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας. Εδώ είπε κάτι ο κ. Ευθυμίου, με τον οποίο συμφωνώ απολύτως, μόνο που εγώ θα το εξειδικεύσω, κύριε Ευθυμίου. Θα πω συγκεκριμένα πράγματα, γιατί εμείς είμαστε και ρεαλιστές και πραγματιστές στον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό.

Ναι, εδώ πέρα η μάχη, ο αγώνας πρέπει να ξεκινήσει, αφού πρώτα εντοπίσουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, τους τομείς στους οποίους μπορούμε να επενδύσουμε και οι οποίοι θα λειτουργήσουν ως ατμομηχανές για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, συνεπώς και για την κατοχύρωση της εργασίας των εργαζομένων και για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Ας δούμε, λοιπόν, τους τομείς αυτούς. Πρώτος τομέας: γεωργία. Έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα, βεβαίως. Έχουμε το περιβάλλον, έχουμε τη μεσογειακή διατροφή και έχουμε –ευτυχώς ακόμα μέχρι σήμερα– την ικανότητα να υπερηφανευόμαστε για τη διατροφική αξία των αγροτικών μας προϊόντων.

Άρα, λοιπόν, βεβαίως και πρέπει να δούμε, τί θα γίνει με τους συνεταιρισμούς. Βεβαίως πρέπει να δούμε, τί πρέπει να γίνει με το κόστος παραγωγής. Βεβαίως πρέπει να δούμε, τί θα γίνει με την εμπορία των αγροτικών μας προϊόντων και τις εξαγωγές των προϊόντων αυτών.

Κύριε Ευθυμίου, όμως, δεν είδαμε κανένα νομοσχέδιο επτά μήνες τώρα από την Κυβέρνηση, σε σχέση με αυτά τα ουσιώδη ζητήματα που θίγουμε σήμερα. Απεναντίας, βλέπουμε από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ένα νομοσχέδιο που έχει σχέση με το μητρώο των αγροτών, ωσάν να μην υπήρχε τίποτα. Ένα ζήτημα που χρειάζεται μια απλή επικαιροποίηση έχει αναχθεί σε μείζον θέμα. Και για τα μείζονα ζητήματα, αυτά που λέμε τώρα, και για τα οποία αναμένουμε παρεμβάσεις της Κυβέρνησης, ακόμα αναμένουμε. Καταλαβαίνουμε το πρώτο δίμηνο, τρίμηνο. Όμως, έχουν περάσει επτά μήνες τώρα! Αυτά τα ουσιώδη θα τα θίξει το Υπουργείο Ανάπτυξης και Τροφίμων, να πάρει μπροστά η μηχανή; Ελπίζουμε να το πράξει.

Δεύτερον. Τουρισμός; Δεν χρειάζεται να πω κάτι. Είναι η «βαριά» βιομηχανία της χώρας. Εδώ, όμως, θα πρέπει να μας πει το ΚΚΕ και να απαντήσει, όταν το ΠΑΜΕ κλείνει τις εισόδους και τις εξόδους των λιμένων, αν αυτό είναι υπέρ των ξενοδοχοπαλλήλων, για τους οποίους κόπτονται ή αν εξυπηρετούνται συμφέροντα μεγαλοξενοδόχων της αλλοδαπής; Νομίζω ότι είμαι ευκρινής στα ζητήματα που θίγω. Και βεβαίως, εδώ έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα. Έχουμε εναλλακτικές μορφές τουρισμού. Συνεχώς το λέμε, να το προχωρήσουμε. Τον ορεινό τουρισμό, να τον προχωρήσουμε. Το θρησκευτικό τουρισμό, να τον προχωρήσουμε. Δεν είναι μόνο ήλιος και θάλασσα η Ελλάδα. Ευτυχώς, η φύση και η ιστορία μας, μας έχει προικίσει και με εναλλακτικές μορφές τουρισμού.

Πάμε τώρα σ' έναν κρίσιμο τομέα, την παιδεία. Κοιτάξτε, στο μυαλό της παγκόσμιας κοινότητας ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε σας παρακαλώ τέσσερα λεπτά. Άλλωστε είμαι εκ των τελευταίων ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδώρας): Με συγχωρείτε, ναι, να λάβετε όμως υπ' όψιν και εσείς ότι βρισκόμαστε εν τω περασθεί της συζήτησεως.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ναι, για την ισότητα των όπλων, όχι

για τίποτα άλλο.

Έρχομαι, λοιπόν, στην παιδεία: Εμείς λέμε ότι στην παγκόσμια κοινότητα η Ελλάδα δεν είναι συνδεδεμένη μόνο με τη δημοκρατία, είναι και με τα μαθηματικά, τη φυσική, την αρχιτεκτονική. Εμείς τους δώσαμε αυτά τα φώτα. Και διερωτώμαι: Γιατί σήμερα η παιδεία να μην γίνει μοχλός οικονομικής ανάπτυξης της χώρας; Γιατί να μη δημιουργηθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια, που θα μπορέσουν να προσελκύσουν φοιτητές από άλλα μέρη της οικουμένης, που θα έρχονται να σπουδάζουν στην Ελλάδα, και να νιώθουν υπερήφανοι κιάλας που έρχονται στην Ελλάδα; Γιατί στα δημόσια πανεπιστήμιά μας να μη λειτουργούν αγγλόφωνα τμήματα, που θα μπορούν να προσελκύουν από άλλες χώρες φοιτητές; Φανταστείτε ένα κύμα σπουδαστών, που θα έρχεται να πάρει πτυχίο στην Ελλάδα. Τί πλούτος θα πέσει στη χώρα! Και ρωτώ το ΚΚΕ: Γιατί αρνείστε αυτή την προοπτική, που θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας και θα λειτουργήσει υπέρ των εργαζομένων; Πάλι οι ιδεοληψίες σας μπλοκάρουν την οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πάντως, δεν κυβερνάμε εμείς.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Έρχομαι τώρα στον πολιτισμό: Κοιτάξτε. Θέλω να σας πω κάτι για να καταλάβετε πώς κινούνται κάποια άλλα κράτη και πώς κινούμαστε εμείς.

Πρέπει να σας πω ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες που, έχουν δεν έχουν διακόσια χρόνια ιστορία και πολιτισμό, οι πωλήσεις, οι εξαγωγές μουσικών δημιουργιών και ταινιών φέρνουν έσοδα περισσότερα απ' ό,τι οι εξαγωγές των όπλων. Άρα, λοιπόν, μια χώρα σαν την Ελλάδα που έχει αυτήν την μεγάλη, υπερχλιετή ιστορία, δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τον πολιτισμό της;

Στην Γαλλία κάνουν κάποιες εκδηλώσεις σε κάτι κάστρα και έχουν και αυτά τα θεματικά πάρκα τύπου «Αστερίξ» κ.λπ. και τα οικονομάνε οι Γάλλοι. Εμείς εδώ στην Ελλάδα, με τους δώδεκα Θεούς του Ολύμπου –για να πω ένα παράδειγμα– τους ήρωες, την ελληνική μυθολογία, δεν μπορούμε να κάνουμε ένα θεματικό πάρκο στον Όλυμπο; Απλά. Ισχυρότατα brand names είναι αυτά στο εξωτερικό. Αυτό δεν θα φέρει πλούτο στη χώρα; Θα φέρει πλούτο στη χώρα.

Έρχομαι στη συνέχεια στην υγεία. Έχουμε ένα πολύ καλό περιβάλλον και πολύ καλούς γιατρούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα εξαντλήσετε όλο το πρόγραμμα τώρα, κύριε Ροντούλη;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω. Εγώ μίλησα δύο λεπτά και άλλοι τέσσερα λεπτά παραπάνω. Δώστε σας είπα δυο, τρία λεπτά. Τελειώνω. Και επιτέλους πρέπει να ακουστεί και το πρόγραμμα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, γιατί είναι το μόνο ρεαλιστικό και πραγματιστικό. Οι άλλοι μένουν απλώς σε ταμπέλες, χωρίς να εξειδικεύουν. Εμείς εξειδικεύουμε κιάλας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι, δεν θα το κρίνω, αλλά μην το αδικείτε το πρόγραμμα, γιατί είναι για ευθετώτερο και περισσότερο χρόνο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Στην υγεία, λοιπόν: Δεν θα πρέπει να υπάρξει ο τομέας που λέγεται τουρισμός της υγείας; Θα πρέπει να υπάρξει. Θα μου πείτε χρειάζονται χρήματα, για την ανάπτυξη των υποδομών του ΕΣΥ και της τεχνολογικής του υποδομής, των μηχανημάτων του. Ναι, να το κάνουμε. Να κάνουμε συγκεκριμένα πράγματα, για να μπορέσει η μηχανή να πάρει μπροστά.

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής: Υπάρχουν, βεβαίως, οι εργαζόμενοι κύριοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, αλλά υπάρχουν και οι εργοδότες, οι οποίοι είναι και αυτοί εργαζόμενοι. Με ποια λογική ο εργοδότης δεν είναι και ο ίδιος εργαζόμενος; Και μάλιστα, πολλές φορές, εργαζόμενος σκληρότερα, διότι όταν τελειώνει το οκτάωρο του υπαλλήλου και φεύγει, αυτός που έχει δύο υπαλλήλους εδώ παρακάτω, κάθεται και άλλο οκτάωρο για να μπορέσει να βγάλει ή να οργανώσει την επόμενη μέρα.

Άρα, λοιπόν, εσείς τώρα κάνετε το εξής: Πάτε να πυροδοτήσετε κοινωνικές εκρήξεις, βάζοντας απέναντι από τον εργοδότη τον εργαζόμενο. Αυτή είναι η θεωρία σας για την πάλη των τάξεων.

Εμείς θέλουμε –κύριε Πρόεδρε τελειώνω– η θεωρία αυτή της

πάλης των τάξεων να αντικατασταθεί με την πρακτική της πάλης για την εθνική συνεννόηση, που θα βγάλει τη χώρα από την κρίση. Μιλάμε ρεαλιστικά, μιλάμε ωμά, αλλά μόνο με συγκεκριμένες δράσεις και μέτρα θα πάρει η μηχανή μπροστά και ο εργαζόμενος θα εξασφαλίσει τον επιούσιο. Διαφορετικά, με τις γραφειοκρατικές λογικές του Κομμουνιστικού Κόμματος, μάλλον θα καταλήξουμε Νέα Σοβιετία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς ο κ. Μιχάλης Κριτωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος, γιατί πράγματι και η Αίθουσα είναι άδεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να λάβετε υπ' όψιν σας ότι έχετε λίγο χρόνο, διότι έχετε πρωτολογήσει.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Βεβαίως, θα είμαι σύντομος.

Θα ήθελα να απαντήσω μόνο σε κάποια επιμέρους ζητήματα. Αγώνες ή δυσφήμιση της χώρας; Εγώ θα έλεγα ότι η χώρα είναι δυσφημισμένη και χρειάζεται αγώνες για να αλλάξει, για να μη μπορεί κανείς να τη δυσφημεί.

Και βλέπω ότι ορισμένους τους πειράζει η σταγόνα και δεν τους πειράζει ο ωκεανός. Ανάπτυξη λοιπόν, είναι η απάντηση, αλλά ανάπτυξη ή «ανάπτυξη». Ανάπτυξη, αυτή που γνωρίσαμε και απέτυχε ή μια άλλου τύπου ανάπτυξη; Τελικά αυτό προκύπτει ότι είναι το δίλημμα, ανάμεσα στην κυρίαρχη αντίθεση, που είναι το κεφάλαιο εργασία, ανάμεσα στις εργασιακές σχέσεις, που συζητούσαμε χθες και σήμερα. Νομίζω ότι αυτό είναι. Μπορούμε να ουσιαστικοποιήσουμε την ανάπτυξη;

Εγώ θα έλεγα ότι για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να αλλάξουμε και πρέπει να αλλάξουμε πάρα πολλά πράγματα.

Περιβάλλον και άνθρωπος μπροστά ή μια φιλελεύθερη φιλοσοφία; Αυτό πρέπει να δούμε. Και θα έλεγα ότι αν είναι στο κέντρο ο άνθρωπος και η κοινωνία, τότε το σχήμα Αριστερά, Δεξιά και κεφάλαιο εργασία υπάρχει και γίνονται και ταξικοί αγώνες. Υπάρχουν. Πολλοί προσπάθησαν, κύριοι από το ΛΑΟΣ, να το καταργήσουν αυτό παλαιότερα.

Θυμάμαι τον αείμνηστο –να το πω έτσι– Λάσκαρη, ο οποίος την κατήργησε και έκανε και νόμους που την κατήργησε. Αυτή, όμως, υπάρχει σε πείσμα της παράλογης λογικής ορισμένων.

Νομίζω ότι είναι αντικοινωνικές αυτές οι αντιλήψεις και γι' αυτό, αυτές είναι που φέρνουν το χάος στην κοινωνία και όχι το να λειτουργεί η κοινωνία με βάση τις φυσικές –θα έλεγα– κοινωνικές δυνάμεις.

Άρα, λοιπόν, αγορά και αποφιλωμένη κοινωνία; Αποστείρωση στο τέλος, στο όνομα το ότι μπορεί να δημιουργηθεί χάος; Αυτό είναι ένα πρόβλημα.

Να σας πω τώρα, επειδή από το μέρος καμιά φορά πηγαίνει κανείς στο όλον, ότι στην Κρήτη που βλέπει κανείς το μέρος ευκολότερο γιατί είναι μικρότερο το μέρος και είναι και νησί και είναι και απομονωμένο λίγο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Είναι μεγαλόνησος, όμως.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ναι και γι' αυτό εξαιρείται από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», δυστυχώς.

Δεν είναι νησί στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και έτσι δεν απολαμβάνει αυτά που απολαμβάνουν άλλα νησιά, κύριε Πρόεδρε. Αυτό είναι λάθος και μεγάλο και αυτοδιοικητικό.

Σας λέω, λοιπόν, ότι έχει πρόβλημα εκεί η ανάπτυξη, γιατί κάποιοι τη θεώρησαν ως διάνυσμα και μέγεθος, ως εργαλείο για αποκέντρωση και όχι κάτι άλλο. Είπα, προηγουμένως, για δώδεκα σημεία αποτυχίας στην Κρήτη και νομίζω ότι αυτό είναι κάτι σημαντικό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μην επιχειρήσετε να τα επαναλάβετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Τελειώνω γρήγορα, μη φοβάστε, κύριε Πρόεδρε.

Σας λέω, λοιπόν, ότι αυτά τα δώδεκα σημεία που είπα πριν, είναι αυτό που αποδεικνύει ότι στο μέρος αποτύχαμε και γι' αυτό αποτύχαμε στο όλον. Αποτύχαμε στην περιφέρεια, αποτύχαμε

στην ανάπτυξη της και γι' αυτό αποτύχαμε συνολικά.

Θα πω τώρα ένα πολύ μικρό και σύντομο παράδειγμα, πώς σκοτώνει το συγκριτικό του πλεονέκτημα ο τόπος ή αν θέλετε, ο τουρισμός: Ήλιο, θάλασσα, κουλτούρα, ιστορία, διατροφή, προϊόντα, όλα αυτά τα έχουμε αφήσει έξω και φτιάξαμε έναν μαζικό τσιμεντένιο τουρισμό με βραχιολάκια όπου τους κλείνουν μέσα. Καταλαβαίνετε ότι αυτό δεν είναι όφελος για τον τόπο. Με τα Μάλια, που βλέπετε στις ειδήσεις κάθε τόσο, όπου έρχονται οι τελευταίοι των τελευταίων της Ευρώπης, αυτοί που παίρνουν το επίδομα ανεργίας. Εγώ δεν έχω τίποτα με αυτούς, τα έχω με εμάς που δεν φτιάξαμε ανάπτυξη με υποδομές, ενώ φτιάξαμε πάρα πολύ τσιμέντο. Δεν φτιάξαμε ανάπτυξη. Σας λέω ότι αυτή η άναρχα προγραμματισμένη ανάπτυξη -σχήμα λόγου- που είχε αυτοσκοπό το κέρδος έγινε με αυτές τις λογικές, που λέτε, και με αυτήν την τάξη που θέλουν κάποιοι να επιβάλουν.

Είπε προχθές ο Πρωθυπουργός στο ΣΕΤΕ ότι θα γίνει άρση του καμποτάζ και έγινε. Έδωσε κάποια δώρα, κάποια από τα οποία εμπεριέχονταν στο χθεσινό νομοσχέδιο, που ψηφίσαμε. Κατάρτησε, δηλαδή, το οκτάωρο και έκανε αυτήν την flexicurity, την ευελφία επί το ελληνικότερο. Θα σας πω τι δεν κάναμε και με αυτό τελειώνω. Δεν κάναμε αυτό που μπορούσαμε, δηλαδή να πάρουμε τα μειονεκτήματά μας παραδείγματος χάριν στην Κρήτη και να βάλουμε τη βιολογική καλλιέργεια για να αντικαταστήσουμε τα μειονεκτήματα με πλεονεκτήματα, τη μικρή γη με τη βιολογική καλλιέργεια, κάτι που βολεύει και δημιουργεί. Δεν μπορούσαμε ποτέ να περάσουμε στην κυρίαρχη λογική σήμερα, για τα πετρόχιστα και παραδοσιακά που έχουν μείνει, για να γίνει μια άλλη ανάπτυξη, όπου δεν θα έχουμε χιλιάρια ξενοδοχεία τσιμεντένια σαν αυτά που γκρεμίζουμε σήμερα στην τουριστική Ισπανία, αλλά θα ήταν μια ανάπτυξη, που θα ήταν σε πολλές τσέπες, θα κράταγε τον κόσμο στην περιφέρεια και μια σειρά από άλλα πράγματα.

Αν νομίζετε ότι αυτά δεν έχουν σχέση με το σημερινό, σας λέω ότι αυτά που δεν έγιναν είναι η βάση αυτών που πληρώνουμε σήμερα.

Στο τέλος να πω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδωρας): Όχι, είπατε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Σταματώ, κύριε Πρόεδρε, γιατί σέβω το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδωρας): Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εχάρηκα αυτήν τη συζήτηση με τις ιδεολογικές αντιπαράθεσεις, τις υπενθυμίσεις των ορισμών. Χωρίς να είμαι απαθής ακροατής της συζήτησής, επιλέγω μια σκέψη. Καλή είναι η πάλη των τάξεων με τα όποια ιστορικά δείγματα φέρει για την ορθότητά της ή για τα εσφαλμένα, αλλά πρέπει να θυμηθούμε από τον καιρό του Υπάτου Ρωμαίου Μενήνιου Αγρίππα και να αφήσουμε χώρο στη σκέψη μας για τη συνύπαρξη, ειρηνική συμβίωση και συνεργασία των τάξεων, με τα εργαλεία και τους δρόμους της κοινωνικής δικαιοσύνης προεχόντως.

Δεν είναι ανάγκη να σας θυμίσω ποιος είναι ο μύθος του Υπάτου Ρωμαίου, από πληβείος που ήταν. Και γινόταν τότε η ίδια συγκρουσιακή συζήτηση για την πάλη των τάξεων. Τους θύμισε το μύθο των μελών του σώματος, τα οποία ανταγωνίζονταν για το ποιο έχει τη μεγαλύτερη προσφορά και από τη λογική αυτής της συγκρουσιακής διαπάλης επέθανε ο οργανισμός. Εμείς εδώ κηδόμεθα όλοι και αγωνιούμε για τον οργανισμό, που λέγεται εθνικοκοινωνικός οργανισμός της Ελλάδας μας, της πατρίδας μας.

Δεν αμφιβάλλει κανείς -και προπαντός ο ομιλών- ότι όλοι θα συμβάλουμε με τον τρόπο μας, με τις ιδέες μας, με τη συμπεριφορά μας, με την πολιτική μας στάση για τη διάσωση του εθνικοκοινωνικοπολιτικού οργανισμού, που λέγεται πατρίδα Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Τώρα προτείνω για το κλείσιμο της συζήτησής, να έχει το λόγο ο Υπουργός για σύντομο χρόνο, για τα συμπεράσματά του και να ασκήσει το δικαίωμα της δευτερολογίας για λογαριασμό του προτεινόντος την πρόταση νόμου κόμματος, η εισηγήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος, κ. Σοφία Καλαντίδου.

Το Σώμα εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδωρας): Συνεπώς το Σώμα ενέκρινε.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για το συμπερασματικό του λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με ένα σχόλιο με αφορμή την τοποθέτηση του κ. Μαρκόπουλου. Δεν αφορά τον ίδιο προσωπικά, γιατί ξέρω ότι είναι σε εντελώς διαφορετική λογική. Ωστόσο, επειδή αναφέρθηκε σε δημαγωγία και λαϊκισμό, να θυμίσω ότι κατά το 2004 το βασικό σύνθημα της παράταξής σας, της Νέας Δημοκρατίας, ήταν ότι σε τέσσερα χρόνια θα εξομοιωθούν οι συντάξεις με το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο και μάλιστα λεγόταν από τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, τότε ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ μέχρι τότε έδιναν ψίχουλα στους συνταξιούχους και ότι σε οκτώ χρόνια, ο μέσος μισθός για τους μισθωτούς στην Ελλάδα θα έφτανε, με βάση τον προγραμματισμό σας, στο μέσο ευρωπαϊκό.

Αν αυτό δεν ήταν λαϊκισμός, τότε τι ήταν; Βέβαια επί των ημερών της Κυβέρνησης αυτής έγινε η μεγαλύτερη αναδιανομή σε βάρος των φτωχότερων και υπέρ των πλουσιότερων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, εμείς δεν συκοφαντήσαμε ποτέ τους εργαζόμενους. Δεν συκοφαντήσαμε ποτέ ούτε και τα συνδικαλιστικά όργανα. Εσείς επιχειρείτε να ξεχωρίσετε τους εργαζόμενους πολλές φορές και κυρίως τους συνδικαλιστές, θεωρώντας ότι έχετε το προνόμιο να εκπροσωπείτε κατά τρόπο αυθεντικό τα συμφέροντα των εργαζομένων και παραβλέποντας ότι οι εργαζόμενοι έχουν κάνει τις επιλογές τους, σε σχέση με τους συσχετισμούς δυνάμεων στα συνδικαλιστικά όργανα.

Δεν μπορώ να καταλάβω πώς είναι δυνατόν να μέμφεστε την ηγεσία των συνδικάτων, όταν πριν από λίγες μέρες, πριν από μερικές εβδομάδες έγιναν οι εκλογές και καταγράφηκαν συγκεκριμένες δυνάμεις με τα ποσοστά τους στη Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος. Έγιναν ή δεν έγιναν δημοκρατικές εκλογές; Το αμφισβητείτε αυτό; Υπάρχει συγκεκριμένη θεσμική εκπροσώπηση των εργαζομένων από τη ΓΣΕΕ; Βεβαίως οι παράταξεις έχουν το δικό τους ρόλο. Το λέω, όμως, με την ευκαιρία γιατί δεν μπορώ να διανοηθώ ότι οι εργαζόμενοι δεν έχουν την κρίση να αποφασίσουν για τα συνδικαλιστικά τους όργανα. Και έρχεστε μετά και στρέφεστε εναντίον των θεσμικών οργάνων.

Δεν συκοφαντήσαμε, λοιπόν, ποτέ τους εργαζόμενους. Διαφωνήσαμε, όμως και διαφωνούμε με ορισμένες πρακτικές, οι οποίες στρέφονται εν τέλει πολλές φορές εναντίον εκείνων τους οποίους λέτε ότι υπερασπίζεστε. Έχουμε κάνει και εμείς -και η παράταξη μου- λάθη στο παρελθόν που με αμετροεπείς συμπεριφορές έχουν οδηγήσει επιχειρήσεις -«PIRELLI» και παλιότερα στο κλείσιμο. Σήμερα, βέβαια, τα πράγματα στην Πάτρα ενδεχομένως -από την οποία είμαι- θα ήταν πολύ καλύτερα εάν δεν υπήρχε αυτή η αμετροεπεία, που βέβαια έδωσε επιχειρήσεις και τις έστειλε σε γειτονικές χώρες. Από την άλλη πλευρά, θα διαφωνήσω βέβαια με αυτούς που λένε ότι πρέπει να πάμε σε απόλυτα απελευθερωμένες μορφές εργασίας, να ρυθμίσει η αγορά από μόνη της όλο αυτό το πλαίσιο και να μην υπάρχει κανόνας...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ποιος το είπε αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Δεν είναι στην Αίθουσα και δεν θέλω να αναφερθώ.

Πρέπει να υπάρχουν κανόνες, λοιπόν. Ακόμα και σε μια ελεύθερη αγορά πρέπει να υπάρχουν κανόνες, έτσι ώστε να προστατευτεί ο εργαζόμενος, να μην είναι έρμαιο των διαθέσεων των επιχειρήσεων.

Τέλος, υπάρχει ανάγκη να αλλάξουμε πολλά πράγματα και ίσως από αυτήν την άποψη, όπως έχουν πολλοί ομιλητές πει, να είναι μια ευκαιρία για τη χώρα.

Ίσως να είναι μια ευκαιρία, έτσι ώστε να μπορέσει να λειτουργήσει αυτή η χώρα, το δημόσιο, με απόλυτη διαφάνεια -κάτι που δεν έχει γίνει-, να λειτουργήσει με ένα κράτος, με μια Δημόσια Διοίκηση αποτελεσματική, η οποία δεν θα λειτουργεί υπέρ κάποιων, λίγων δημοσίων υπαλλήλων, αλλά υπέρ του πολίτη. Να λειτουργήσει ο χώρος της υγείας υπέρ των ασθενών και του σκόλου των πολιτών και όχι υπέρ λίγων γιατρών, να λειτουργήσει η παιδεία και τα πανεπιστήμια υπέρ των μαθητών, των φοιτητών

και όχι υπέρ λίγων δασκάλων, οι οποίοι θεωρούν ότι τους ανήκει αυτός ο χώρος. Πρέπει να πάμε σ' αυτή τη λογική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Και τέλος, θεωρώ, κύριε Ροντούλη, ότι η αναδιανομή σαφώς είναι ένα σημαντικό κεφάλαιο πολιτικής για κάθε κυβέρνηση. Η αναδιανομή πρέπει να είναι μια συνεχής διαδικασία, ακόμα και σε μέρες σαν και αυτές που περνάμε τώρα. Γιατί πλούτος παράγεται, ο πλούτος δεν αναδιανέμεται δίκαια και αυτό είναι το μεγάλο ζητούμενο. Στη χώρα μας πριν από έξι-εφτά χρόνια οι φόροι, η φορολογία αποτελούσε και τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού. Ήταν στο 27% περίπου του ΑΕΠ. Τα τελευταία χρόνια ήταν στο 22%. Όχι ότι δεν πλήρωναν οι Έλληνες φόρους, αλλά γιατί πολλοί Έλληνες δεν πλήρωναν τις υποχρεώσεις τους απέναντι στο κράτος.

Πρέπει να είμαστε όλοι ίσοι. Και το φορολογικό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης είναι σ' αυτήν την κατεύθυνση. Είναι δίκαιο, δικαιότερο σε σχέση με τα προηγούμενα, έτσι ώστε να υπάρχει περιορισμός της φοροδιαφυγής, να υπάρχει περιορισμός της εισφοροδιαφυγής –το άλλο μεγάλο κεφάλαιο-, για να μπορούμε να οδηγηθούμε σε μια χώρα που θα έχει δικαιότερη αναδιανομή του πλούτου, περισσότερους πόρους για την ανάπτυξη και μεγαλύτερη επιχορήγηση, μεγαλύτερες δυνατότητες χρηματοδότησης ενός κοινωνικού κράτους αποτελεσματικού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ως ειδικό, ειδήμονα των θεμάτων.

Η εισηγήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφία Κаланτίδου έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά, για να δευτερολογήσει.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε με όλο το σεβασμό να πω ότι στην εισήγησή μου σ' αυτό το σχέδιο νόμου προσπάθησα πραγματικά -γιατί θεωρώ ότι ο διάλογος εδώ μέσα δεν μπορεί να συνεχίζει να είναι διάλογος κουφών- να απαντήσω σε επιχειρήματα αντίθετα προς την πρότασή μας. Δεν ξέρω αν το πέτυχα ή δεν το πέτυχα. Πάντως, έκανα μια τεράστια προσπάθεια. Εάν έλειπε η τελευταία τοποθέτηση του Υπουργού, θα έλεγα ότι αυτή την προσπάθεια την έκανε μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και κανένας άλλος μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Ήρθαμε, είπαμε τα ίδια πράγματα. Η τελευταία τοποθέτηση του Υπουργού έβαλε ένα θέμα ότι κάτι άκουσε και ανταπάντησε και μ' αυτόν τον τρόπο. Αυτό είναι ένα γενικό σχόλιο.

Κύριε Υπουργέ, έχω για σας δύο θέματα. Στο νομοσχέδιο για τις ρυθμίσεις για την εργασιακή ανασφάλεια, δηλαδή για τη θεσμοθέτηση της εργοδοτικής ασυδοσίας, αφού καταδείξαμε τις αντεργατικές του ρυθμίσεις και τοποθετήσαμε εισηγητικά, το καταψηφίσαμε στο σύνολό του δηλώνοντας ότι διαφωνούμε και καταψηφίζουμε και τα άρθρα του, με δήλωση της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας μας, της Γραμματέως του κόμματος, και με την πλειοψηφία των Βουλευτών του κόμματός μας στην Αίθουσα. Ας μην κάνετε, λοιπόν, κι εσείς –και λυπάμαι που το κάνετε εσείς προσωπικά- αυτό που έκανε και η τηλεόραση της Βουλής, να μην παρουσιάσει καθόλου την εισήγησή μας. Τόση δημοκρατία! Δεν έχετε ευθύνη εσείς γι' αυτό. Το ξέρω. Όμως κάνατε το ίδιο πράγμα.

Πραγματικά φύγαμε από την Αίθουσα δηλώνοντάς το, ακριβώς γιατί δεν μπορούσαμε να μπούμε στη διαχείριση, να πάρουμε μέρος στη διαχείριση σε βάρος των εργαζόμενων.

Τι να διαχειριστούμε από άρθρα που λέγαμε ότι είναι σε βάρος των εργαζόμενων; Που καταπατείται, καταργείται το οκτώωρο;

Κύριε Υπουργέ, εγώ το είπα και στην τοποθέτησή μου. Δεν αναφέρεται πουθενά το οκτώωρο. Πού το υπερασπίζετε; Για να σας αντρκούσω με το δικό σας τρόπο. Πουθενά δεν το υπερασπίζετε μέσα στις ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις, ακόμη και στο συγκρίσιμο εργαζόμενο. Τον βάχετε έναν απλώς συγκρίσιμο εργαζόμενο. Αύριο που θα καταργηθούν οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας -το ΔΝΤ αυτό σας λέει, αυτό σας ζητάει- είναι φανερά τα σκληρά μέτρα που θα παρθούν στη χώρα μας και ο οκτώωρος ο σημερινός θα είναι ένας συγκρίσιμος, έτσι όπως

καλά τον προβλέψατε στις ρυθμίσεις που κάνατε.

Πώς καταργείται το πενήνήμερο; Το πενήνήμερο -που δεν είναι πάντα Σάββατο, είναι και κυλιόμενο- το καταργείτε γιατί μέχρι τώρα η ρύθμιση έλεγε ότι απαγορεύεται να δουλεύει εργαζόμενος την έκτη μέρα και ότι ο εργοδότης καταδικάζεται με την κατηγορία του παράνομου πλουτισμού. Αυτή ήταν η ρύθμιση. Τώρα τι κάνετε; Ρίχνετε το ψίχουλο του 30%, που στην πραγματικότητα δεν θα το πάρει κανένας εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα. Σας διαβεβαιώ, κύριε Υπουργέ, και θα σας το κάνω γνωστό με ερωτήσεις μέσα στο Κοινοβούλιο. Όμως δεν θα μου λέτε ότι «δεν μπορούμε να απαντούμε» ή δεν θα μας απαντά η Επιθεώρηση Εργασίας ότι «δεν έχουμε άτομα».

Δηλώσατε ότι στο πρόγραμμα ενίσχυσης των ασφαλιστικών εισφορών, αυτό το μεγάλο πρόγραμμα που θα φέρει θέσεις εργασίας, έχετε μικρό αριθμό αιτήσεων και μας το είπατε αυτό για να δείξετε ότι οι επιχειρήσεις δεν πάνε καλά και δεν κάνουν αιτήσεις. Με μια ευθύτητα, που μου την εμπνέετε κιόλας, σας λέω ότι δεν κάνουν αιτήσεις γιατί οι πολυεθνικές και οι επιχειρηματικοί όμιλοι δεν έχουν τελειώσει ακόμη με τις απολύσεις τους, κύριε Υπουργέ, και δεν έχει περάσει κι αυτό το χρονικό διάστημα που χρειάζεται για να έρθουν να πάρουν το «δώρο» σας. Γιατί είναι «δώρο», ζεστό χρήμα στους εργοδότες, όπως «δώρο» ήταν και στους ξενοδόχους το πενήνήμερο όλων των ξενοδοχούπαλλήλων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Έρχομαι τώρα σε δυο άλλα θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κυρία Κаланτίδου, πόσο χρόνο θέλετε ακόμη; Έχει τελειώσει ο χρόνος των τεσσάρων λεπτών που δικαιούσθε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ένα λεπτό θα χρειαστώ ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Εντάξει, συνεχίστε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Σίγουρα για το δημόσιο χρέος δεν είναι υπεύθυνοι οι εργαζόμενοι, οι μικροί επαγγελματίες, οι αγρότες, οι νέοι άνθρωποι και σίγουρα οι ανάγκες των εργαζόμενων δεν αποτελούν φαντασικό επίπεδο. Γι' αυτούς που διαβιών πολιτικό βίο, βεβαιότατα είναι φαντασικό επίπεδο το πώς καταφέρονται και ζουν οι εργάτες. Γι' αυτούς τους ίδιους το να ματώσουμε όλοι για την πατρίδα, το μάτωμα -με αυτόν τον ιδιότυπο πατριωτισμό, που ποτέ δεν τον τσιγκουνεύτηκε ο ελληνικός λαός- είναι γρατζουνιά. Για τον ελληνικό λαό, που είναι καταματωμένος, θα είναι αυτοθυσία, θα είναι πλήγμα, θα είναι πραγματικά το χειρότερο που έχουμε να κάνουμε!

Με αυτά τελειώνω, λέγοντας ότι εμείς θα περηφανευόμαστε όχι για τον πάνω από εξακόσια χρόνια καπιταλισμό, που έσπειρε φτώχεια, ανεργία, εξαθλίωση για τους πολλούς και αμύθητα πλούτη για τους λίγους. Εμείς θα επιμένουμε να περηφανευόμαστε για τα πολύ λιγότερα χρόνια σοσιαλισμού, που δεν είχαν ανεργία, που παρείχαν παροχές υγείας και παιδείας σ' όλο το λαό και που έδειξαν ότι ο άνθρωπος, ο εργαζόμενος άνθρωπος μπορεί να τα καταφέρει, μπορεί να κάνει μία κοινωνία χωρίς τη βαρβαρότητα της εκμετάλλευσής.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Σοφία Κаланτίδου.

Θα κλείσουμε με τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέα Λοβέρδο.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ζητώ συγγνώμη αλλά επανειλημμένες συσκέψεις στο γραφείο Πρωθυπουργού δεν μου επέτρεψαν να είμαι εδώ νωρίτερα. Επεδίωξα όμως μετά την ολοκλήρωση των υποχρεώσεών μου να έρθω εδώ, διότι ορισμένα πράγματα που είπα προχθές, μετά την τοποθέτηση της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαρήγα, τα είπα εν τη απουσία των συναδέλφων του Κομμουνιστικού Κόμματος, οι οποίοι αποχώρησαν μετά την ομιλία της Αρχηγού τους.

Θέλω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να πω εν συντομία τα εξής, καταθέτοντας και ένα κομμάτι προσωπικής άποψης περί των

όσων συμβαίνουν στη χώρα αυτή τη στιγμή, σε σχέση πάντα με το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Έχουμε ως Υπουργείο Εργασίας, κύριε Πρόεδρε, από την πρώτη μέρα που αναλάβαμε -κατά κυριολεξία όμως- μία αντιπολίτευση πάρα πολύ σκληρής μορφής από το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Είναι δικαίωμα του κάθε κόμματος να χαράσσει την πολιτική του και δεν κάνω παρέμβαση για να αμφισβητήσω αυτό το δικαίωμα. Όσο μαχητική και εάν είναι, είναι δικαίωμά του να την καθορίσει και να την διαρθρώσει.

Όμως υπάρχουν ορισμένα όρια και θέλω τη χθεσινή μου έκκληση να την επαναλάβω εδώ μπροστά στους Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος. Κάνω έκκληση, κύριοι συνάδελφοι. Καταθέστε τις απόψεις σας, κάντε τις κινητοποιήσεις σας, καταψηφίζετε αυτά που εσείς επιθυμείτε, κυριαρχικά αποφασίζετε. Είναι δικαίωμά σας! Είστε κόμμα εκλεγμένο από τον ελληνικό λαό.

Δεν μπορείτε όμως να βάζετε τρικλοποδιές στις καθημερινές προσπάθειες που κάνει η Κυβέρνηση να σώσει αυτή τη χώρα. Δεν μπορεί να προσπαθούμε να βρούμε χώρο για να δεχθεί το Υπουργείο Εργασίας τους εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, επειδή έχουμε προβλήματα ή ακούμε απειλές ότι: την τάδε ώρα που θα έρθουν οι τάδε εκεί, θα γίνει το δεινό γεγονός και δεν θα επιτρέψει τη συνάντηση τελικά ή θα εκπέμψει ένα λάθος μήνυμα γι' αυτήν τη χώρα.

Επειδή αυτές τις ημέρες πλήθυναν αυτά τα γεγονότα, έκανα έκκληση και την επαναλαμβάνω αυτήν την έκκληση: Σας παρακαλούμε σε αυτές τις κρίσιμες περιστάσεις που εμείς πιστεύουμε και όπως η πραγματικότητα αποδεικνύει, δεν υπάρχουν πολλές εναλλακτικές, σ' αυτές τις κρίσιμες περιστάσεις, που πέραν αυτών που προσπαθεί η Κυβέρνηση αυτή με την εντολή του ελληνικού λαού να διασώσει τη χώρα, εναλλακτικές προτάσεις υπέρβασης της κρίσης δεν ακούγονται. Δεν μπορεί αυτήν τη στιγμή που δίνουμε τον καλύτερο εαυτό μας, ότι διαθέτουμε, κύριε Πρόεδρε, δηλαδή, για τη σωτηρία της πατρίδας, ορισμένοι -πέρα από αυτό που έχουν δικαίωμα να κάνουν, να διαφωνούν, να καταγγέλλουν- επιχειρούν στην πράξη να μην μας αφήσουν να ολοκληρώσουμε τις προσπάθειές μας. Η χώρα δεν θα έχει άλλη ευκαιρία κατά την ταπεινή γνώμη του ομιλούντος. Είναι η τελευταία ευκαιρία να διασωθεί και το παλεύουμε, το διαπραγματευόμαστε.

Ήμουν ο πρώτος που ό,τι ακριβώς μου ανέφερε η ομάδα των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διεθνών οργανισμών το κατέθετα αμέσως στη Βουλή των Ελλήνων και στην κοινή γνώμη, για να είναι όλοι και όλες ενήμεροι. Ήμουν ο πρώτος που είπα ότι διαπραγματευόμαστε επί σκληρών θεμάτων της ημερήσιας διάταξης, προσπαθώντας να διασώσουμε τη χώρα σε αυτή τη δύσκολη φάση που βρισκόμαστε, ισχυριζόμενοι με αξιοπιστία και αξιοπρέπεια κάποια πράγματα που δεν πρέπει να αλλάξουν. Μιλώντας, διαπραγματευόμενοι χωρίς εστειλισμούς, χωρίς να κάνουμε τον έξυπνο, πίσω όμως από τις συζητήσεις και να λέμε άλλα στις συζητήσεις και άλλα στον ελληνικό λαό.

Το παλεύουμε, κύριε Πρόεδρε. Διαπραγματευόμαστε κύριε Πρόεδρε. Όλη αυτή η διαδικασία εντός των επομένων λίγων ημερών ολοκληρώνεται. Σε αυτή την προσπάθεια κάθε άλλη άποψη κατανοητή.

Εμείς κύριε Πρόεδρε, με τον κύριο Υφυπουργό ήρθαμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, παρ' ό,τι αγαπητοί συνάδελφοι οι υποχρεώσεις που έχουμε είναι οδυνηρές, πολλές και έχουμε πρόβλημα χρόνου.

Σε μία συζήτηση που είχαμε εχθές στο Υπουργείο κάποιος είπε: «Οι άλλοι σας καταγγέλλουν, σας βρίζουν και φεύγουν. Και την ίδια ώρα που η χώρα δεν έχει χρήματα και παλεύει να τα βρει, σας λένε να κάνετε μονιμοποιήσεις στο δημόσιο, ποιών; Αυτών που είχαν σύμβαση μαθητείας. Τί πάτε στη Βουλή να τους πείτε;»

Η δική μας απάντηση -η δική μου απάντηση του ομιλούντος και του Υφυπουργού του κ. Κουτρουμάνη- ήταν: «Όχι, είναι κοινοβουλευτική μια υποχρέωση απέναντι και σε αυτούς ακόμη που μας βάζουν τρικλοποδιές, μας υπονομεύουν, αποχωρούν, δεν θέλουν να μας ακούσουν, μας καταγγέλλουν και ορισμένες

φορές» -εδώ δεν αναφέρομαι στο ΚΚΕ, αλλά στο άλλο κόμμα της Αριστεράς- «μας καθυβρίζουν κιάλας και σε προσωπικό επίπεδο, ακόμη και σε αυτές τις στάσεις απέναντί μας, είμαστε υποχρεωμένοι και το κοινοβουλευτικό και το πολιτικό ήθος επιβάλλει, να έρθουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία και να καταθέσουμε τις απόψεις της Κυβέρνησης.»

Θα μπορούσε κάποιος να πει, κύριε Πρόεδρε, ότι μία πρόταση νόμου είναι μία κοινοβουλευτική διαδικασία. Θα μπορούσε κάποιος να βρει στρεψόδικα επιχειρήματα, ερμηνείες του Κανονισμού της Βουλής, ώστε να μην παραστεί. Όχι όμως. Εμείς δεν κάνουμε αυτά που μας κάνουν. Εμείς έχουμε κοινοβουλευτικό ήθος, πολιτική αξιοπρέπεια να έρθουμε εδώ -ακόμη και σε αυτό με το οποίο διαφωνούμε πλήρως- να σεβαστούμε το επιχειρήμα και να απαντήσουμε.

Ζητάμε ίση μεταχείριση στην δύσκολη καθημερινότητα που ζούμε. Ζητάμε να μας αφήσουν αυτό που έχουμε επιλέξει σε πρακτικό επίπεδο, δεν λέμε να συμφωνήσουν μαζί μας πολιτικά, ούτε να μπουν στις ευθύνες μας. Να μας επιτρέψουν αυτές τις δύσκολες ώρες, να ασκήσουμε τα καθήκοντά μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανάσιος Παφίλης.

Ορίστε κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, δεν παλεύει με τρικλοποδιές. Παλεύει στα ίσια, βάζει το όνομά του, την υπογραφή του, μιλά ευθαρσώς στον κόσμο και αναλαμβάνει και τις πολιτικές ευθύνες. Τις τρικλοποδιές να τις αναζητήσετε στην πολιτική σας και σε άλλους που μπορεί να έχετε.

Εμείς σας το είπαμε από την πρώτη στιγμή και ζητήσαμε να κάνετε και εσείς το ίδιο και να αρνηθείτε βρώμικες μεθόδους που ακολουθούσατε παλαιότερα -δεν εννοώ προσωπικά, εννοώ σαν πολιτικός χώρος- απέναντι στο ΚΚΕ. Να μας παλέψετε ιδεολογικά για να κρίνει και ο κόσμος ποιος έχει δίκιο.

Εάν όμως μας ζητάτε να παραιτηθούμε, από το να ζητάμε από τον κόσμο να βγει πανστρατιά στον δρόμο για να ανατρέψει τη βαρβαρότητα την οποία φέρνει η πολιτική σας, μαζί με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Ένωση, συνεταιρι είστε, δεν σας το επιβάλλει κανείς, άλλωστε πολλές φορές το έχετε πει και εδώ ότι είναι στο πρόγραμμά σας και εμείς το αναγνωρίζουμε και σας είπαμε ότι διαφωνούμε ριζικά.

Εάν ζητάτε κάτι τέτοιο, λάθος πόρτα χτυπάτε! Θα κάνουμε περισσότερα ακόμη, όσα μπορούμε, για να κινητοποιηθεί ο κόσμος. Ξαναλέω ότι ούτε τρικλοποδιές βάζουμε, ούτε τίποτε άλλο. Τα λέμε στα ίσια, δημόσια και ούτε κρυβόμαστε, ούτε κρύβουμε το πρόσωπό μας.

Αυτή είναι η απάντησή μας: Ότι θα ζητήσουμε από τον κόσμο πανστρατιά, να μπλοκάρει αυτή τη βάρβαρη πολιτική. Δεν βρίζουμε κανέναν, ποτέ και προσωπικά. Γνωρίζετε το ήθος μας, πολεμάμε πολιτικά, ιδεολογικά και έχουμε την απαίτηση να μας πολεμάνε και οι άλλοι έτσι. Δεν την φοβόμαστε αυτή την ιδεολογική αντιπαράθεση. Έχουμε εμπιστοσύνη και στη θεωρία μας και στις δυνάμεις μας και πολύ περισσότερο στον κόσμο, τον ίδιο που θα βγει στο προσκήνιο, αργά ή γρήγορα. Και θα βγει πολύ πιο δυνατά απ' ό,τι μπορείτε να φανταστείτε.

Αυτοί που τρέμουν σήμερα και που φοβούνται τον εργοδότη, αυτοί που τρέμουν και φοβούνται τον προϊστάμενο, να ξέρετε ότι αύριο θα βγουν. Και δεν ξέρω εάν θα μπορούμε εμείς να τους συγκατήσουμε, από την αγανάκτηση και από την πίεση και των νέων μέτρων που έρχονται.

Για το «δεν έχουμε λεφτά» μίλησα προηγουμένως. Να τα πάρете από εκεί που τα έδωσε η πολιτική σας όλα αυτά τα χρόνια. Δισεκατομμύρια, αστρονομικά ποσά, αμύθητα ποσά σε λίγα χέρια. Είπα ορισμένα στοιχεία, μπορώ να πω και πάρα πολλά άλλα. Είκοσι οκτώ φορές αυξήθηκε η κερδοφορία των επιχειρήσεων από το 1990 μέχρι το 2007, μία φορά το μεροκάματο. Να που πήγαν τα λεφτά! Σας είπα για τις τράπεζες.

Τρίτο θέμα. Μη μας κατηγορείτε ότι φεύγουμε από τη Βουλή και αυτό είναι μεγάλο αμάρτημα, ότι δεν καθόμαστε εδώ να παλέψουμε. Γιατί, το ΠΑΣΟΚ δεν έχει φύγει πολλές φορές; Δεν έχει

αποχωρήσει το ΠΑΣΟΚ πολλές φορές παλαιότερα από τη Βουλή;

Είναι μία συμβολική κίνηση και θεωρούσαμε και θεωρούμε ότι δεν έχουμε να κάνουμε τίποτε, να διαπραγματευτούμε. Τί να διαπραγματευτούμε δηλαδή; Τις εργασιακές ελαστικές σχέσεις εργασίας; Τί; Το δουλεμπόριο; Τι; Δεν μπορούμε και δίνουμε και ένα σήμα στον κόσμο ότι δεν υπάρχει διαπραγματεύση. Υπάρχει μόνο ο αγώνας και κρίνεται εκεί. Ήρθαμε, μιλήσαμε, τοποθετήσαμε και φύγαμε συμβολικά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Φευγάτε, αλλά φέρνετε και το θέμα από επάνω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Άλλωστε δεν βγαίνει και τίποτε εδώ μέσα φαίνεται. Εκατόν εξήντα πέντε Βουλευτές έχετε, συν τους υπόλοιπους συμμάχους σας, συντριπτική είναι η Πλειοψηφία. Υπάρχει περίπτωση να αλλάξουμε τίποτε άλλο;

Άρα, λοιπόν, μη μας μιλάτε για κοινοβουλευτικές διαδικασίες και αναζητήστε αλλού, τις τρικλοποδιές στον ελληνικό λαό, για να μπορέσει να υποκύψει και να προσκυνήσει. Από εμάς δεν πρόκειται να υπάρξει καμμία, μα καμμία υποχώρηση, να είστε βέβαιοι γι' αυτό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε, κύριε Παφίλη.

Το λόγο έχει, ο κ. Αστέριος Ροντούλης του ΛΑΟΣ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι έχει γίνει αντιληπτό στην Αίθουσα ότι κάποιοι έχουν σηκώσει την παντιέρα της αλλοφροσύνης όταν δηλώνουν ότι θα κάνουν τα ίδια και ακόμη περισσότερα και χειρότερα.

Αλλά, κύριε Υπουργέ, γιατί εξανίσταστε; Η κ. Παπαρήγα έδωσε το σύνθημα. Είπε δηλαδή: «Αισθάνομαι υπερηφάνεια που τα διεθνή Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης καλύπτουν τους αγώνες του ΠΑΜΕ, υπό την λογική της διεθνοποίησης του ελληνικού προβλήματος, ζητήματος, ούτως ώστε να ξεκινήσει η διεθνής πάλη των τάξεων».

Οι ιδεοληψίες κάποιων τους συνοδεύουν διαρκώς. Άρα, μην εξανίσταστε, να τα περιμένετε αυτά τα πράγματα. Και επιτέλους, πρέπει να πέσουν οι μάσκες εδώ μέσα. Αν υπάρχουν κόμματα που σέβονται ή δε σέβονται την κοινοβουλευτική τάξη και διαδικασία, εάν σέβονται ή όχι το αποτέλεσμα των εκλογών, πρέπει να το πουν ευθαρσώς.

Κοιτάξτε, αγαπητοί φίλοι. Αρέσει, δεν αρέσει σε κάποιους –σε μας δεν αρέσει καθόλου- ο ελληνικός λαός έκρινε ότι η επόμενη κυβέρνηση της χώρας θα είναι η Κυβέρνηση του κ. Γεωργίου Παπανδρέου. Δεν μας αρέσει καθόλου. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι θα δημιουργούμε τεχνηέντως προσκόμματα, θα βάζουμε τρικλοποδιές, που λέει ο κύριος Υπουργός, ή θα ξεσηκώνουμε τον κόσμο να γκρεμίζουν κτήρια, να βαράνε τζαμαρίες, όλοι στο πεζοδρόμιο να έρθει το χάος.

Εμείς σεβόμαστε την κοινοβουλευτική πράξη. Σεβόμαστε το αποτέλεσμα των δημοκρατικών εκλογών και θέτουμε το ερώτημα και πρέπει να απαντηθεί το ερώτημα αυτό: Υπάρχει κοινοβουλευτισμός a la carte; Όχι. Υπάρχει κοινοβουλευτικό σύστημα, κοινοβουλευτική δημοκρατία στη χώρα, υπάρχει μία συντεταγμένη πολιτεία. Και μέσα στο πλαίσιο της συντεταγμένης αυτής πολιτείας ο καθένας νομιμοποιείται να δίνει κατά θεσμικό τρόπο και κατά υπεύθυνο τρόπο τη μάχη για την επικράτηση των ιδεών του.

Ακραίες μορφές «πάλης», «κινητοποιήσεων» αυτήν την κρίσιμη ώρα θα φέρουν τα αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Θα βαθύνουν την κρίση, θα λειτουργήσουν εις βάρος των συμφερόντων των εργαζομένων και τελικά εις βάρος της πατρίδας, διότι πίσω από όλα αυτά υπάρχουν και ανοιχτά εθνικά ζητήματα. Υπάρχουν εκκρεμεία ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής της χώρας. Αυτό ας το ακούσουν και ας το καταλάβουν καλά κάποιοι που σηκώνουν την παντιέρα της αλλοφροσύνης.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη από το ΛΑΟΣ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει ούτε ένας Έλληνας που να μην νοιώθει ότι όσα συμβαίνουν δεν έχουν ιστο-

ρικό αναλογικό προηγούμενο στη χώρα. Και δεν υπάρχει κανείς που να μην νοιώθει, επίσης, ότι κάθε στιγμή που έρχεται θα είναι αποφασιστική για ένα μακρό μέλλον. Άρα, λοιπόν, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι ο βαθμός ευθύνης είναι κορυφαίος για την Κυβέρνηση, αλλά είναι εξίσου κορυφαίος για όλους.

Θα ήθελα να σημειώσω το εξής: Μπήκε η Πορτογαλία στο στόχαστρο των κερδοσκόπων με τον τρόπο που έχουμε μπει εμείς από τα τέλη Δεκεμβρίου, αρχές Ιανουαρίου. Ποια ήταν η πρώτη απάντηση; Ο Πρωθυπουργός της χώρας μαζί με τον Αρχηγό της Αξωματικής Αντιπολίτευσης είπαν, ότι αντιμετωπίζουμε μια επίθεση που θα την απαντήσουν από κοινού, ότι η επίθεση αυτή αφορά τη χώρα τους και δεν αφορά –αφηρημένα- την κυρίαρχη τάξη, τους καπιταλιστές και τους πλουτοκράτες.

Εδώ ο καθένας, όχι απλώς επιβάλλεται να έχει τις θέσεις του, επιβάλλεται όντως να έχει και τη λογική συνέπεια των θέσέων του. Η κρίση θα γίνει λαβή και ευκαιρία να βγούμε από όποια παθολογία μας οδήγησε εδώ; Ή θα γίνει λαβή και ευκαιρία για να βαθύνουμε και να οριστικοποιήσουμε τα αίτια της κρίσης;

Ένα από τα αίτια της κρίσης -και όλα τα κόμματα κατά τη γνώμη μου έχουμε αλληλέγγυα ευθύνη- είναι η αντίληψη του δημόσιου χώρου. Όλα τα κόμματα όταν διαφώνουσαν σε κάτι, θεωρούσαν ότι ο δημόσιος χώρος μπορεί να είναι αντικείμενο χειρισμού. Θεωρούσαν, δηλαδή, ότι δεν ανήκει σε όλους, δεν είναι όλων των Ελλήνων, αλλά είναι όποιοι μπορεί να επιβάλει δυναμικά και προς στιγμή την άποψή του.

Αυτό είναι παθολογία ή όχι; Είναι ένα στοιχείο που κατ' ουσίαν τη δημοκρατία από ισηγορία την μετατρέπει σε θέμα του ποιος είναι πιο δυναμικός; Αν είναι το ποιος είναι πιο δυναμικός, ιστορικά έχει απαντηθεί. Πιο δυναμική πάντα η ακραία πλευρά και όχι η ακραία Αριστερά, η οποία συνήθως σφαιριάζεται στο τέλος.

Άρα, αν θέλουμε να πούμε την ουσία όσων έθεσε ο Υπουργός ο κ. Λοβέρδος, μπορεί να θεωρούμε ότι ένα Υπουργείο είναι βιλαέτι του Υπουργού ή του κόμματος που κυβερνά; Άρα, έχουμε διαφωνία, πάμε και το κλείνουμε; Μπαίνουμε και μέσα και εμποδίζουμε να γίνονται συσκέψεις στις αίθουσές του; Εάν το πούμε αυτό πήραμε μία ευθύνη πολύ πιο πέρα από αυτό που μας επιμερίζει η στιγμή, ότι δεν μπορούμε να είμαστε όπως πριν εάν δεν θέλουμε να βαθύνουμε την κατάσταση και να πάμε χειρότερα απ' ό,τι πριν.

Εάν θέλουμε να πάμε μπροστά δεν υπάρχει τίποτε πιο ιερό από τους αγώνες, αλλά και τίποτε πιο ιερό από την έννοια του δημόσιου χώρου. Την έννοια ότι θα περάσουμε την κρίση με βαθύ σεβασμό στη δημοκρατία, που δεν είναι δημοκρατία, ποιος επιστρατεύει πιο δυναμικές όψεις συντεταγμένων κομματικών κινήσεων ή και κρατικών κινήσεων.

Γι' αυτό θεωρώ ότι όση ευθύνη έχει πάντα κυρίαρχα μία Κυβέρνηση, σε αυτήν την κρίση εξίσου κυρίαρχες ευθύνες έχουν όλες οι πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις. Και από τον τρόπο που θα απαντήσουμε είναι αν θα κάνουμε την κρίση ευκαιρία ή εάν θα εγκαθιδρύσουμε την κρίση με ένα τρόπο που κανείς δεν ξέρει το εάν και πότε θα βγούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστώ πολύ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Συμπολίτευσης κ. Πέτρο Ευθυμίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Επιτάχυνση της ανάπτυξης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και άλλες διατάξεις, σε θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης «Ρυθμίσεις για...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έχω ζητήσει το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Έχει λήξει η συνεδρίαση. Είχατε το λόγο. Τριτολογήσατε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Με ακούσατε, κύριε Πρόεδρε, που ζητούσα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτησης Αποστολάτος): Ναι. Κι αν το άκουσα, σας απαντώ ότι έχει εξαντληθεί το θέμα. Δεν έχετε άλλο χρόνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δικαιούμαι τριτολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτησης Αποστολάτος): Δικαιούστε τριτολογίας; Την τριτολογία σας κάνατε πριν από λίγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όχι, έκανα δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτησης Αποστολάτος): Τριτολογία κάνατε όταν σας έδωσα τέσσερα λεπτά και μιλήσατε έξι λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτησης Αποστολάτος): Κύριε συνάδελφε, με αυτά που παρέλαβα εγώ, σας έδωσα τριτολογία, σας διαβεβαίω. Επρόκειτο να κλείσουμε με την κ. Καλαντίδου, δεν νομίζω ότι θα τετραγωνίσουμε τον κύκλο. Τις απόψεις σας, τις απολύτως σεβαστές, τις ακούσαμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν θέλω να ανοίξω θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτησης Αποστολάτος): Μα, ούτε εγώ απ' ό,τι καταλαβαίνετε. Με ξέρετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έχω δικαίωμα τριτολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτησης Αποστολάτος): Μα, έχω κηρύξει περαιωμένη τη συζήτηση. Σας θερμοπαρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εγώ ένα λεπτό σας ζήτησα. Εάν το θεωρείτε ότι είναι τόσο σημαντικό...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δώστε του ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτησης Αποστολάτος): Αν είναι τόσο σημαντικό, να σας δώσω ένα λεπτό, άλλωστε το έχουμε φάει ήδη, όμως ανατρέπεται η έννοια του Κανονισμού, που προσπαθώ να διαφυλάξω με κάθε τρόπο. Αν το κρίνετε τόσο σημαντικό, κύριε συνάδελφε, πείτε το.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ναι, το κρίνω σημαντικό.

Θα ήθελα να πω ότι εδώ που φτάσαμε είναι αποτέλεσμα της πολιτικής της κυβέρνησης των κομμάτων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας όλα αυτά τα χρόνια. Άρα, λοιπόν, μη ζητάτε από το Κομμουνιστικό Κόμμα συναίνεση στο ότι φτάσαμε εδώ. Εσείς είσαστε υπεύθυνοι.

Τι θα κάνουμε εμείς και τι κάνουμε; Θα προσπαθήσουμε με

όλες μας τις δυνάμεις -κι όσο μπορούμε ακόμη περισσότερο- να υπερασπίσουμε αυτόν τον κόσμο που τον ρίχνετε στον Καιάδα, εν ονόματι της κρίσης, γιατί τα μέτρα που περνάτε είναι μόνιμα και σ' αυτό δεν θα κάνουμε ούτε βήμα πίσω.

Όσο για τις βιτρίνες που ακούστηκαν, εμείς δεν σπάμε βιτρίνες, ούτε σπάσαμε βιτρίνες, ούτε βάζουμε φωτιές. Εκείνοι που είπαν αυτό, να το αναζητήσουν στους μηχανισμούς που τους στηρίζουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτησης Αποστολάτος): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως νόμου Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, στη βάση της αρχής της πλήρους και σταθερής δουλειάς για όλους με δικαιώματα (Μονιμοποίηση των συμβασιούχων ορισμένου και αορίστου χρόνου και των συνδεομένων με συμβάσεις έργου που υποκρύπτουν σχέση εξαρτημένης εργασίας, καθώς και των απασχολούμενων μέσω προγραμμάτων stage στο δημόσιο τομέα – Κατάργηση των προγραμμάτων stage στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα – Ρυθμίσεις για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον ιδιωτικό τομέα – Κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα).»

Η πρόταση νόμου δεν θα τεθεί σε ψηφοφορία, διότι εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 73 παράγραφος 3 του Συντάγματος.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.35' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 30 Απριλίου 2010 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων και β) συζήτηση της υπ' αριθμόν 34/27/19-4-2010 επίκαιρης επερώτησης των Βουλευτών του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τις εξελίξεις στην Ελληνική Εξωτερική Πολιτική, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ